

DPR és motivációs kutatások az Eszterházy Károly Egyetemen

Tartalom

DPR és motivációs kutatások az Eszterházy Károly Egyetemen.....	3
Előzmények.....	3
DPR a hazai gyakorlatban.....	3
DPR az Eszterházy Károly Egyetemen.....	4
DPR-hez kapcsolódó háttérdokumentumok, szervezetek az egyetemen.....	4
Lekérdezések.....	5
Motivációs kérdőívek.....	5
Motiváció kutatás az Eszterházy Károly Egyetemen 2016.....	6
Alap és mesterszakon végzett hallgatók körében zajlott DPR kutatás 2016.....	40
Szakirányú továbbképzésen végzett hallgatók körében zajlott DPR kutatás 2016.....	71
Felsőfokú szakképzésen végzett hallgatók körében zajlott DPR kutatás 2016.....	97

DPR és motivációs kutatások az Eszterházy Károly Egyetemen

Az Oktatási Igazgatóság Elemző Irodája ebben a tanulmányban 2 (2016, 2017) év DPR és motivációs kutatásait foglalja össze. A teljes elemzés 2*3 résztanulmányt tartalmaz, mert minden évben lekérdezésre kerül a bent lévő hallgatók *motivációit* vizsgáló kérdőív, a végzett hallgatók elhelyezkedését részletesen vizsgáló *diplomás pályakövető* kérdőív, mely az alap és mesterszakos hallgatókat, a felsőoktatási szakképzésben és a szakirányú továbbképzésben végzett hallgatókat vizsgálja, ezek a fejezetek vagy résztanulmányok adják a teljes pályakövetési képét intézményünknek.

Előzmények

DPR a hazai gyakorlatban

A hazai felsőoktatási intézmények számára a diplomás pályakövetést a Felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény írta elő 2006.09.01-től, majd ezt módosították 2011-ben. Ekkor még az intézmények önkéntes adatszolgáltatással, saját elvárásaik/igényeik alapján készítették el a kérdőíveiket, érték el a hallgatóikat, hiszen a jogszabály a módszertanra nem tért ki.

A törvényi szabályozás azonban megfogalmazta, hogy a felsőoktatási intézmények finanszírozása (képzési támogatása) a sikerességüktől lesz függő, melynek mutatója a végzettek munkaerőpiaci helyzetének nyomon követésével az oklevelet, bizonyítványt szerzettek elhelyezkedési aránya.

Ebből is látszik, hogy nemcsak intézményi, de országos stratégiai célok elérését és megvalósulását alapozza meg a felsőoktatási intézményekből kikerülő, végzett hallgatók életpályájának nyomon követése.

Az egyes intézmények saját érdeke, hogy az oktatási és a munkaerőpiaci igények, már a felsőoktatási időszakban közeledjenek egymáshoz, hogy piacképes tudást adjanak hallgatóik számára. A diplomás pályakövetés egyik kiemelt célja, hogy az egyetemi és főiskolai képzések jobban alkalmazkodhatnak a munkaerő-piaci igényekhez.

Ezzel tulajdonképpen három szereplőt szólít meg a pályakövetési rendszer:

- a **munkaerőpiacot** – ahová a végzett hallgatók kikerülnek;
- a **közoktatást** – ahonnan leendő hallgatóira számít;
- **az intézmény** saját, felsőoktatási politikákhoz alkalmazkodó belső irányelveit, stratégiai döntéseit is meg tudja alapozni (meghatározható az oktatás minősége, kapcsolódó szolgáltatások, az itt szerzett diploma hallgatók által megítélt munkaerőpiaci minősége – erre alapozva sor kerülhet a szakok átstrukturálására, új fejlesztési irányok meghatározására, meglévők módosítására).

A központi diplomás pályakövető rendszer kidolgozása 2010-re valósult meg (TÁMOP 4.1.3. központi pályázat keretében), hazai és nemzetközi tapasztalatok alapján került kialakításra, ekkortól küldi az

Oktatási Hivatal az intézmények részére a központi kérdőívet, melyben kötelezően az alap és mester szakon végzeteket kívánja elérni. Az intézmény ezen kívül saját kérdésekkel egészítheti ki a kérdőívet és megkeresheti az FSZ és a szakirányú továbbképzésben résztvevő volt hallgatóit.

Ettől az évtől, az intézményi lekérdezések a központi kérdésblokkot tartalmazó eredményeit (kitöltött kérdőívek nyers adatbázisát) az adott felsőoktatási intézmény megküldi az OH számára, akik az összesített adatok alapján elkészítik az éves friss diplomásokról készült országos jelentést. A jelentés több, mint 30 felsőoktatási intézmény adataiból nyújt képet a munkaerőpiaci kilépés folytonosságáról, a nemzetközi mobilitásról (tanulmányi, munkavállalási), a köz- és magánszféra foglalkoztatási körülményeiről, a friss diplomások jövedelméről.

DPR az Eszterházy Károly Egyetemen

Az Egyetemen és jogelődjében az Eszterházy Károly Főiskolán nagyjából az országos trendeknek megfelelően zajlottak DPR (vagy azt megalapozó) kutatások, nagyrészt pályázati források igénybevételével.

Ezek elsősorban szakonkénti/karonkénti kutatások voltak, esetleg munkaerőpiaci aspektusból közelítették meg a pályakövetés kérdését:

- **2006** (ROP-3.3.1) Heves Megyei Kereskedelmi és Iparkamarával együttműködésben: hallgatói motivációs vizsgálat (501 fő megkérdezésével); pályakövetési vizsgálat (423 fő megkeresésével); munkaadók bevonása a DPR kutatásokba (2000 kiküldött kérdőív, 164 kitöltés)
- **2010** (TÁMOP 4.1.1.C-09) A 2010. évi diplomás pályakövetés keretében a 2007-ben, illetve 2009-ben diplomát, abszolutóriumot szerzett hallgatók megkeresése online kérdőívvel.
- **2013** (TÁMOP 4.1.1.C-12) A vizsgálat célja az egy, három, illetve öt éve (2012-ben, 2010-ben és 2008-ban) végzett hallgatók pályakövetése volt, ahol a kérdőíves felmérés arra irányult, miként alakult a hallgatók munkaerő-piaci helyzete az államvizsga teljesítését vagy a diploma megszerzését követő évek során.

DPR-hez kapcsolódó háttérdokumentumok, szervezetek az egyetemen

A 2010-es pályázat kapcsán:

- az intézmény megalkotta és elfogadta a DPR szabályzatot
- Alumni és DPR irodát hozott létre
- kiszélesítette a hallgatói szolgáltatások körét
- meghatározta az együttműködő szervezeti egységek körét
- a DPR lekérdezések módszertanát

Ezek a tevékenységek a Tanulmányi és Információs Központ Hallgatói Szolgáltató Központjának egy-egy egységéhez voltak rendelve 2016. 12. 01-ig. 2017.09.01. az Oktatási Igazgatóság Elemző Irodája kapta meg a lekérdezések vizsgálatát, eredményeinek elemzését (SZMR hatályos: 2018. április; 2/2016. (VII.01.) sz. szenátusi határozat). A kialakított szolgáltatások egy-egy részét a KoMeti és a Kutatáshasznosítási Iroda látja el (főleg karrierszolgáltatások, pályaválasztási tanácsadás).

A központi projekt kapcsán az Educatio TSZN Kft és az OFIK 2011-ben kiadta a DPR kézikönyvet, mely segítséget nyújt az intézmények számára a saját kérdőívek és az intézményi támogató szolgáltatások kialakításához.

Lekérdezések

A DPR kérdőívek 2010-től egységesen minden év nyarán kerülnek kiküldésre az Oktatási Hivatal által összeállított központi kérdőívek, melyek minden esetben intézményspecifikus kérdésekkel is kiegészülnek. Az EKE nemcsak az alap és mester szakon végzetteket, de az FSZ és Szakirányú továbbképzésben részt vett hallgatókat is megkérdezi. **A megkeresettek köre** az 1, 3, 5 éve végzett/abszolutóriumot szerzett hallgatók.

Az adatfelvétel módszere online kérdőíves megkérdezés. A kutatás kérdőíve a végzetteknek küldött e-mailben található linken érhető el, a kitöltés online felületen történik. A saját rendszerünkben (NEPTUN) rendelkezésre álló adatok alapján készül el a címlista. A kérdőív linkje NEPTUN üzenetként kerül kiküldésre, két alkalommal figyelmeztető üzenetet kapnak azok, akik a határidőig nem töltötték ki a kérdéssort. Az online megkeresésre beérkezett anonim válaszokat a felsőoktatási intézmények gyűjtik és kezelik, saját céljaira elemzik. Emellett a központi kérdéssorra érkezett válaszokat elküldik az OH részére, hogy az országos elemzéseket el tudják végezni.

Motivációs kérdőívek

A motivációs kérdőívek párhuzamosan jelentek meg a DPR kérdőívekkel, hiszen a rendszerben lévő, még hallgató státuszú diákok elérése, jövőre vonatkozó szándékaik ugyanolyan fontosak, mint a már végzetteké. A kérdőív fő célja a hallgatók munkaerőpiaci terveinek tervezett és követett stratégiájának, diplomájuk presztízséről alkotott véleményük vizsgálata.

A központi DPR program keretében végzett kutatás ugyanúgy központi kérdőívek kialakításával történtek. A kutatás során használt kérdőív egyes blokkjai társadalmi-demográfiai jellemzők mellett az iskolai tanulmányok menetére, a továbbtanulási, továbbképzési tervekre, a munkavállalással kapcsolatos tapasztalatokra és elképzelésekre - dolgozott-e már; a diploma megszerzését követően milyen szakterületen szeretne dolgozni; miket lát az adott szakterületen a munkaerő-piaci elhelyezkedés legfontosabb szempontjainak; tervez-e külföldi munkavállalást; milyenek a jövedelmi várakozásai; milyennek látja saját diplomája presztízsét, értékét; stb. - kérdezik rá.

A motivációs kérdéssorok tudják erősíteni a hallgatók és az intézmény kapcsolatát, hogy majd végzettként is hajlandóak legyenek a DPR kérdőívek kitöltésére. Emellett egy nagyobb szabású életút kutatást is lehetne végezni a meglévő válaszok összekapcsolásával.

Motiváció kutatás az Eszterházy Károly Egyetemen 2016

A lekérdezés ideje 2016 októbere volt, melyben az összes bent lévő hallgató megkapta azt a motivációs kérdőívet, amiben a nyelvismeretükről, diákhitel igénybevételről, külföldi tanulmányokról, külföldi munkavállalási hajlandóságáról, arról, hogy milyen perspektívát látnak az elhelyezkedésre a végzést követően.

Az egyetemi hallgatók köre ekkor még az Eszterházy Károly Főiskolára és a már integrált sárospataki Comenius Karra korlátozódott.

A központi motivációs kérdőív 68 kérdést tartalmazott, melyet 46 intézményileg kidolgozott kérdés egészített ki. Az eredményesség: 670 visszaküldött kérdőív, ebből teljes mértékben kitöltött 379 db, hiányosan kitöltött, de értékelhető 670 db volt. Tehát a visszaküldött kérdőíveket az elsőtől az utolsó kérdésig a hallgatók 56,5%-a töltötte ki. Ez a kitöltöttségi mérték nem biztos, hogy megfelelő képet ad a hallgatók véleményéről, illetve a kérdésekre adott válaszok összehasonlíthatóságát teszi nehézkesé, olykor lehetetlenné. Minden kérdésnél megadtuk ezért a válaszolók számát és csak az adott kérdésen belül arányosítottuk a válaszokat.

Ezen tapasztalat tükrében hasznosabb volna egy rövidebb kérdőív összeállítása, mely lehet, hogy nem volna ennyire részletes, de a teljes mértékben kitöltött adatok biztonsággal elemezhetőek volnának.

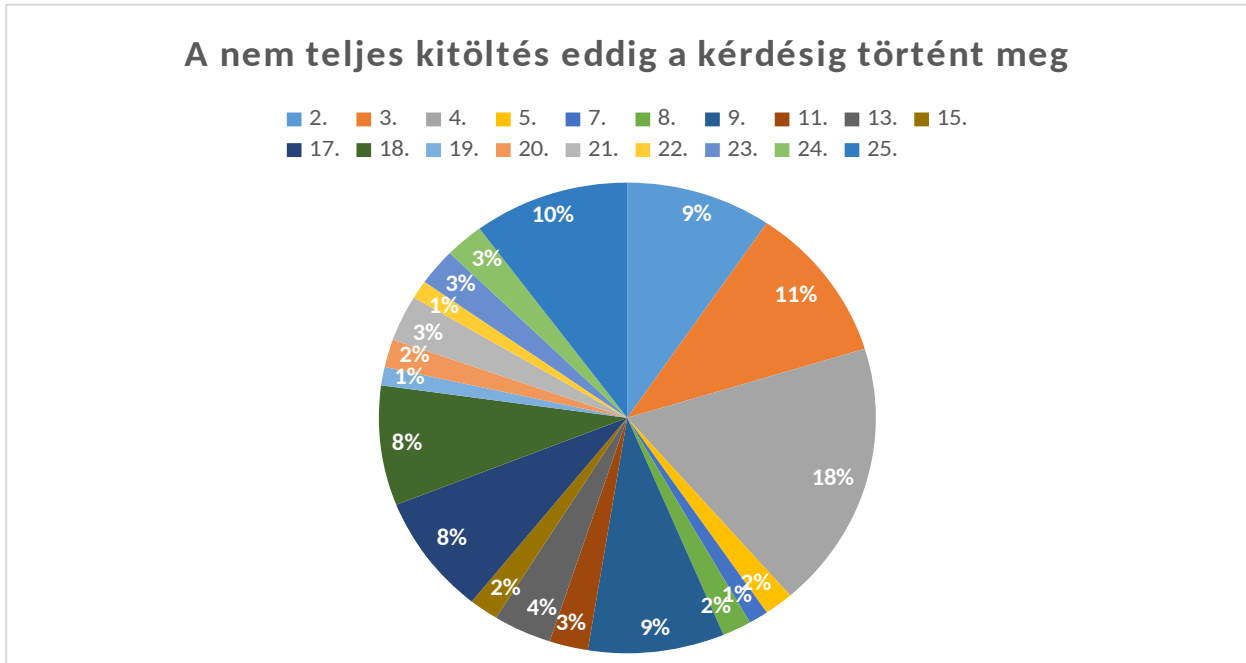
Összefoglaló

A visszaérkezett kérdőívek alapján a hallgatók 60,5%-a 20-30 év közötti, 29,1%-a Természettudományi Kar hallgatója, 26,9%-a pedagógia képzési területen tanul, 50%-uk nappali tagozatos, 60%-uk gimnáziumból érkezett. A diákok 70%-a államilag finanszírozott képzési formát választott, 46%-uk tanulmányi átlaga „jó” 4-es kategóriába tartozik, 45%-uk továbbtanulna mesterszakon, 21%-uk doktori iskolában. A képzési szintenkénti választásnál mindig a saját intézményben történő továbbtanulás volt magasabb arányú. A hallgatók 75%-a az angol nyelvet ismeri (közepes, jó és kiváló szinten), elenyésző számban vesznek részt külföldi tanulmányokban. A hallgatók 64,3%-a dolgozik, 73%-uk állandó, határozatlan idejű munkaviszonnyal rendelkezik. 69%-uk saját vagy kapcsolódó szakterületén helyezkedne el diplomájával, 85%-uk gondolja, hogy ez végzést követően sikerül is, ahol szeretnének 151-200eFt-os nettó jövedelemmel rendelkezni. A munkarőpiacon a diploma elsősorban a külföldi munkavállalásban segít, utolsósorban érhető el vele magas jövedelem. Az itt tanulók 80%-a ugyanezt az intézményt választaná, ha újra kezdené tanulmányait akkor is. A választott szakjukra 34%-a büszke, azaz gondolja azt, hogy presztízse van az intézményben, de ez 74,6%-os a családi, baráti környezet megítélésében. A diákok 47%-a közepes mértékben érzi leterheltnek magát a tanulmányai során.

Részletes elemzés

A kérdőívet nem teljesen kitöltők az alábbi pontoknál „adták fel” a válaszáukat: 2. pontnál 9%, 3. pontnál 11%, 4. pontnál 18%, 9. pontnál 9%, 17. pontnál 8%, 18. pontnál 8% és a 25. pontnál 10% nem folytatta a kitöltést. Ez azt mutatja, hogy a hallgatók számára hosszú volt a motivációs kérdőív.

A válaszadók nemének megoszlását – és a nem válaszolókat (92%!!!) – az alábbi ábra mutatja. E szerint egy bemelegítőnek minősíthető kérdésre 614-en nem válaszoltak, aminek az lehet a magyarázata, hogy eddig, az 56. pontig már nem jutottak el, ugyanis ekkor került sor erre a kérdésre.

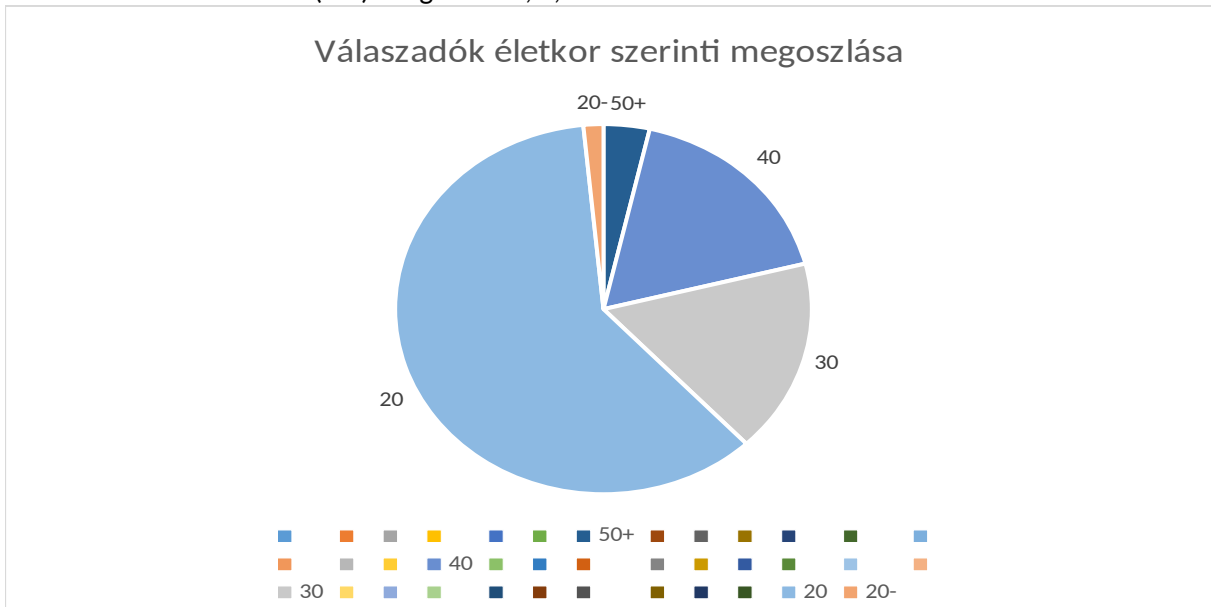

A hallgatók korát tekintve 390 fő válasza alapján, azt állapíthatjuk meg, hogy a hallgatók 60,5%-a a 20-30 év közötti korosztályhoz tartozik, 30-40 év közötti 40-50 év közötti hallgatók aránya nagyjából 17-17%, míg az 50 évnél idősebbeket 3,6% képviseli.

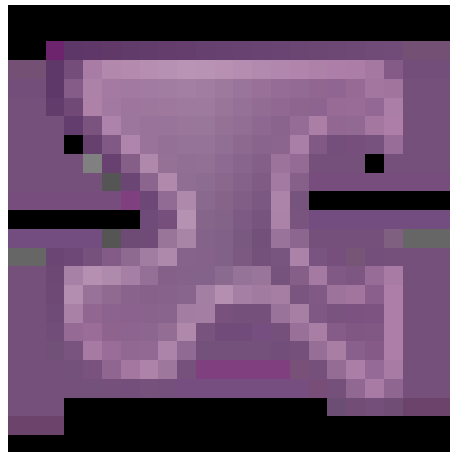
- 50 évnél idősebb (50+) hallgató 14 fő, 3,6%
- 40 évnél idősebb hallgató 68 fő, 17,4%
- 30 évnél idősebb hallgató 66 fő, 16,9%

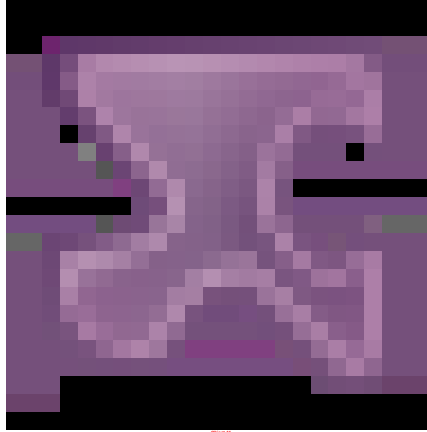
- 20 évnél idősebb hallgató 236 fő, 60,5%
- 20 évnél fiatalabb(20-) hallgató 6 fő, 1,5%

Arra a kérdésre, hogy az intézmény mely karán tanul, 522 hallgató adott választ. A hallgatók 29,1%-a a Természettudományi Kar, 27,2% a Tanárképzési és Tudástechnológiai Kar, 24% a Gazdaságtudományi Kar, 15,1% a Bölcsészettudományi Kar és 4,2% a Comenius Kar diákja volt.

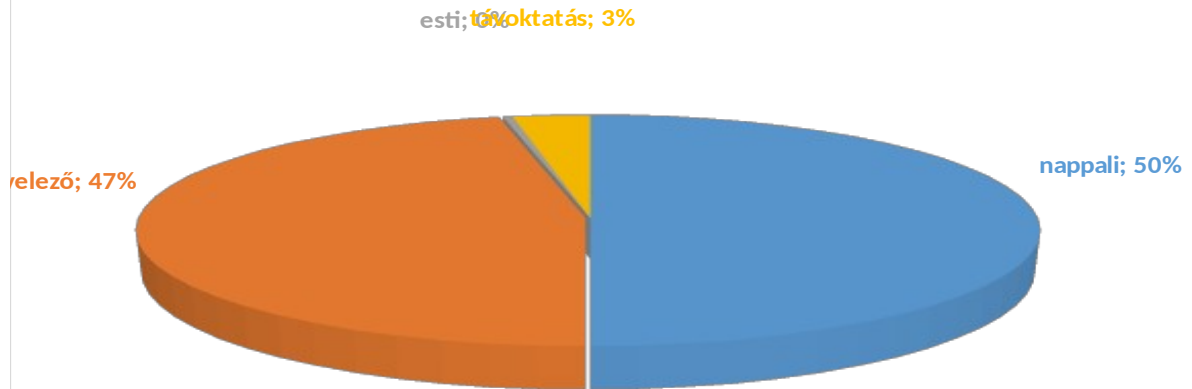

A képzési területenkénti megoszlást vizsgálva, az 521 válaszadó 26,9%-a pedagógia, 17,7%-a gazdaságtudományi, 10,6% társadalomtudomány, 10% informatika területen, 14,2%-a osztatlan tanárszakosként tanul. Legalacsonyabban a sporttudományi képzési terület hallgatói vannak, ők 3,6-ban vannak jelen (a kérdőív kitöltésében).

A tagozatonkénti megoszlás azt mutatja, hogy a hallgatók 50%-a nappali, 46,6%-a levelező, 0,4%-a esti, 3,1% távoktatásban vett részt.

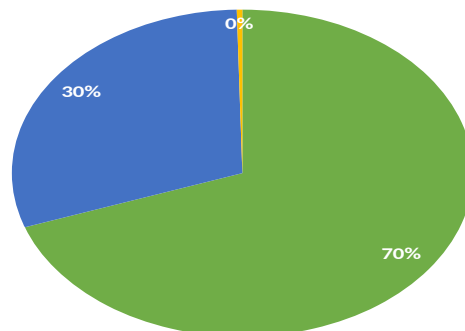
Válaszadók tagozatonkénti megoszlása

Az oktatásban való részvétel finanszírozásának módjára összesen 502 fő adott választ, közülük 353 államilag támogatott/állami ösztöndíjas, 152 költségtérítéssel/önköltséges, 2 fő részösztöndíjas hallgató volt. A költségtérítéssel hallgatók közül 22 fő (14,5%), a támogatottak közül 37 fő (24,3%) vesz föl diákhitelt.

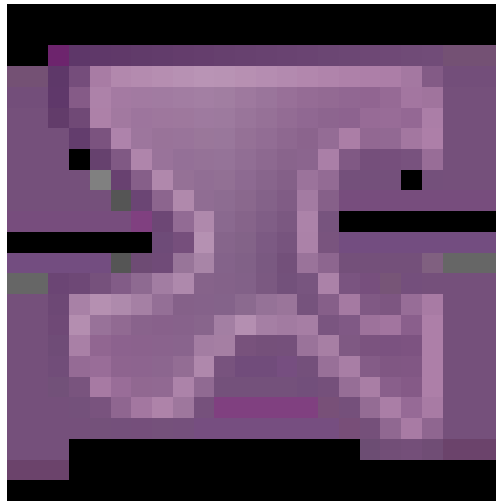
A tanulmányok finanszírozásának módja

■ államilag támogatott/állami ösztöndíj ■ költségtérítéssel/önköltséges
■ részösztöndíjas

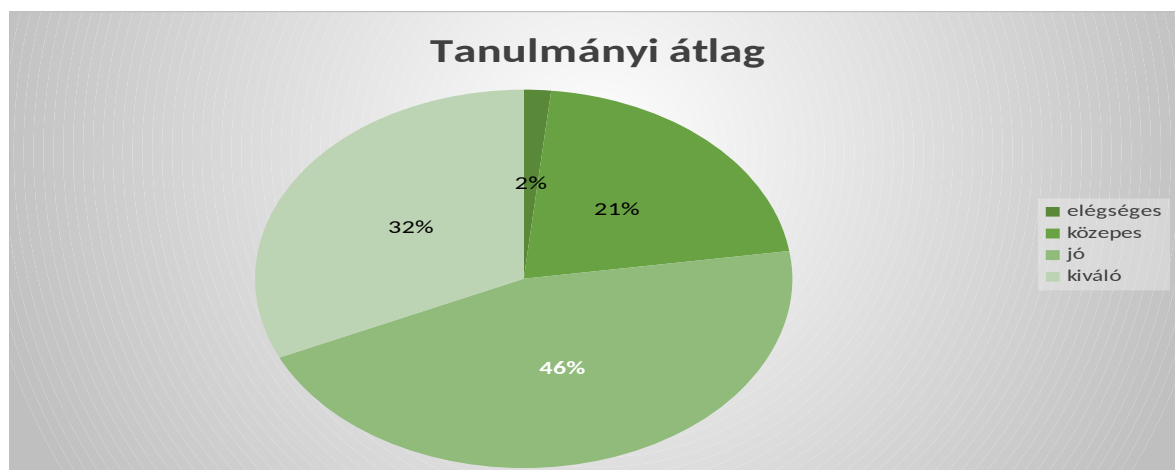

126 válasz érkezett arra vonatkozóan, hogy melyik évben kezdte el a hallgató a tanulmányait, ahol a válaszadók 47,6%-a 2013-ban kezdte a tanulmányait, tehát harmad éves a lekérdezés időpontjában. Az előző és a következő kérdésre adott sokkal nagyobb válaszarányt tekintve sejthető, hogy a hallgatók nagy része (18,8%-a) nem tudja megmondani, hogy melyik évben kezdte meg tanulmányait.

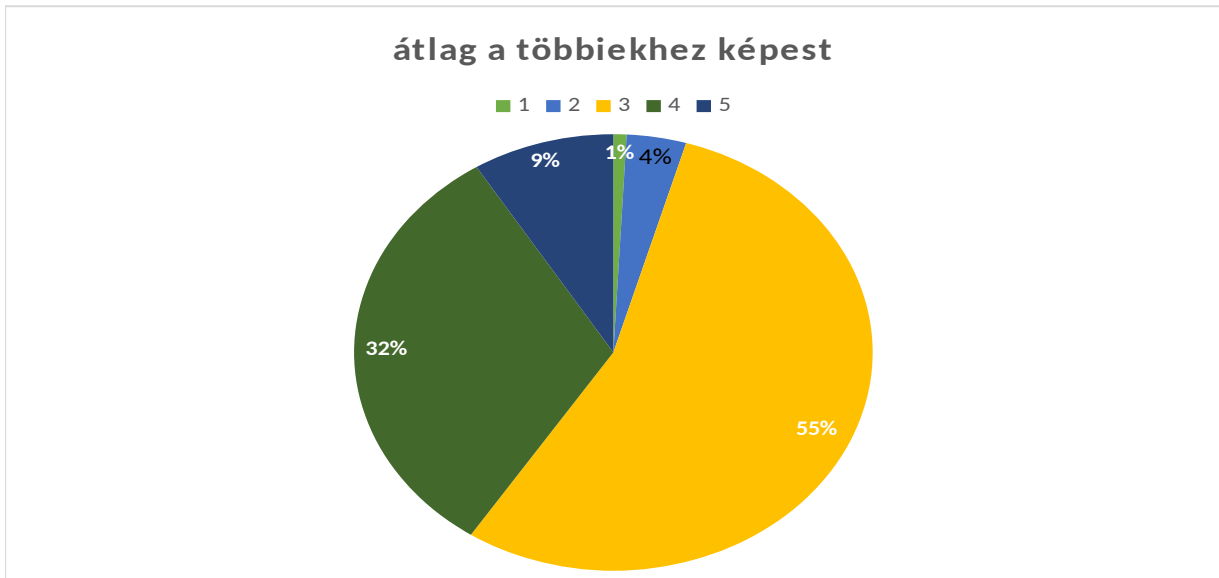

490-en válaszolták meg azt a kérdést, hogy milyen tanulmányi átlaggal végzik az adott szakon tanulmányaikat. Ebből az derül ki, hogy a válaszadók legnagyobb számban jó tanulmányi átlaggal rendelkeznek, 223 fő adta ezt a választ, mely a megkérdezettek 45%-a. 156 fő, azaz 32% a kiváló átlagot jelölték, míg 103 fő a közepes átlagot (21%) és mindössze 8 fő (2%) az elégségest. A költségtérítéses hallgatók (153 fő) tanulmányi átlaga: 3,93, az államilag finanszírozottaké (353 fő): 4,07, a részösztöndíjasoké: 3,00

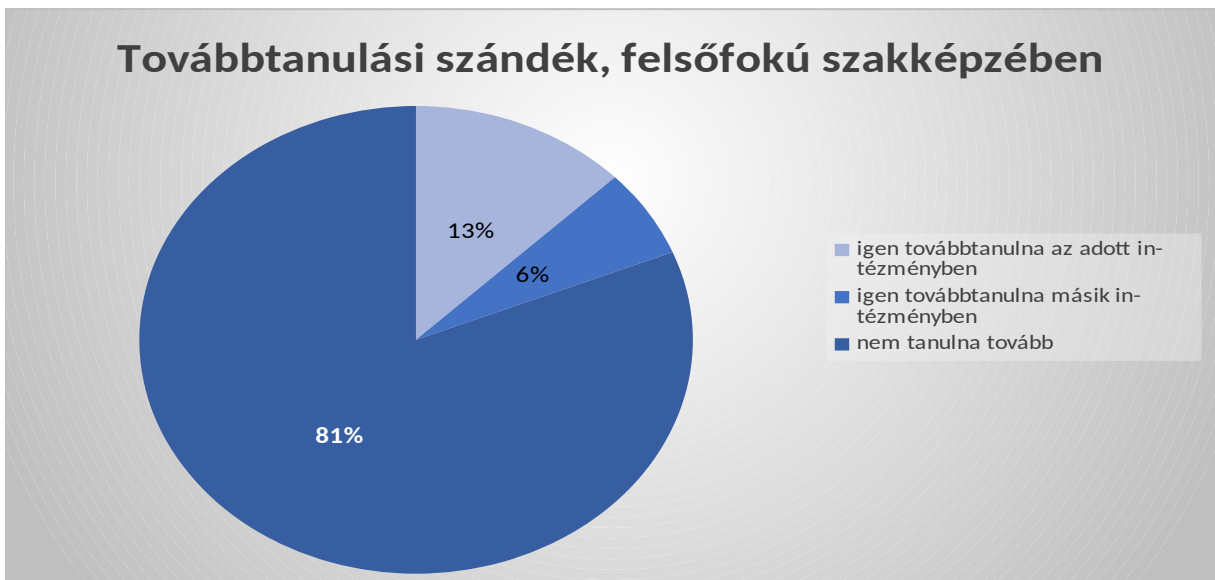

A következő kérdésben egy 5 fokozatú skálán jelölhették be a hallgatók, hogy az ő eredményük milyen viszonyban áll a többi tanulótársáéval. 1=sokkal rosszabb, mint a többieké; 2=valamivel rosszabb, mint a többieké; 3=kb. ugyanolyan, mint a többieké; 4=valamivel jobb, mint a többieké; 5=sokkal jobb, mint a többieké.

A kérdésre 486-an adtak választ, 266 fő (55%) a saját tanulmányait a többiekéhez hasonlóknak gondolja, 155 fő (32%) jobbnak, 43 fő (9%) sokkal jobbnak érzi saját tanulmányait, mint a többiekét; míg 18 fő (3%) rosszabbnak, 4 fő (1%) sokkal rosszabbnak érzi.

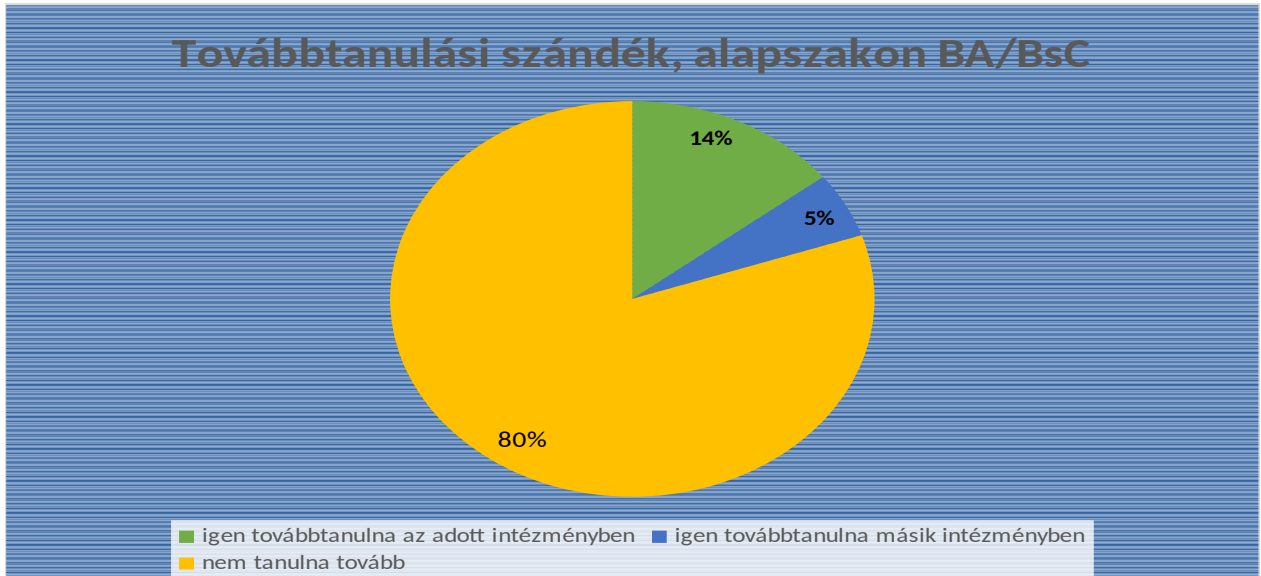
A következő kérdésblokk a továbbtanulási szándékokat kívánja feltárni, ezek közül az első felsőfokú szakképzésre vonatkozott. Az adható válaszok: 1=igen továbbtanulna az adott intézményben; 2=igen továbbtanulna másik intézményben; 3=nem tanulna tovább. A 376 válaszoló közül mindössze 19% tanulna tovább, ebből 48 fő (13%) itt az Eszterházy Károly Egyetemen, 23 fő (6%) másik intézményben. A válaszadók közül 305 fő (81%) nem tervez ebben az irányban továbbtanulást.

A következő 2-3 évben elkezdene-e egy alapszakot (BA/BsC), 374 válaszadó közül 300 fő (80%) egyáltalán nem tanulna tovább, 54 fő (15%) ebben az intézményben, 20 fő (5%) másikkban el tudja képzelni, hogy alapszakot szerezzen.

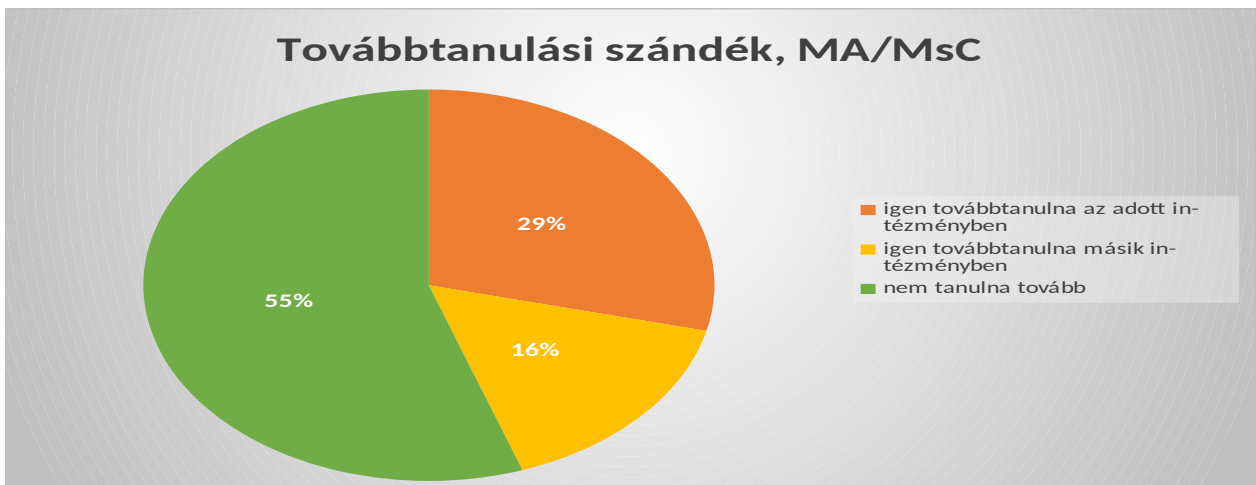

Továbbtanulási szándék, alapszakon BA/BsC

A következő 2-3 évben elkezdene-e egy mester szakot (MA/MsC) 414 válasz érkezett, melyben a válaszadók 55%-a 229 fő nem szeretne továbbtanulni, és összesen 45%-uk tanulna tovább - 29%-uk 119 fő itt tanulna tovább, 16%-uk, 66 fő, más intézményben szerezne mester diplomát.

Továbbtanulási szándék, MA/MsC

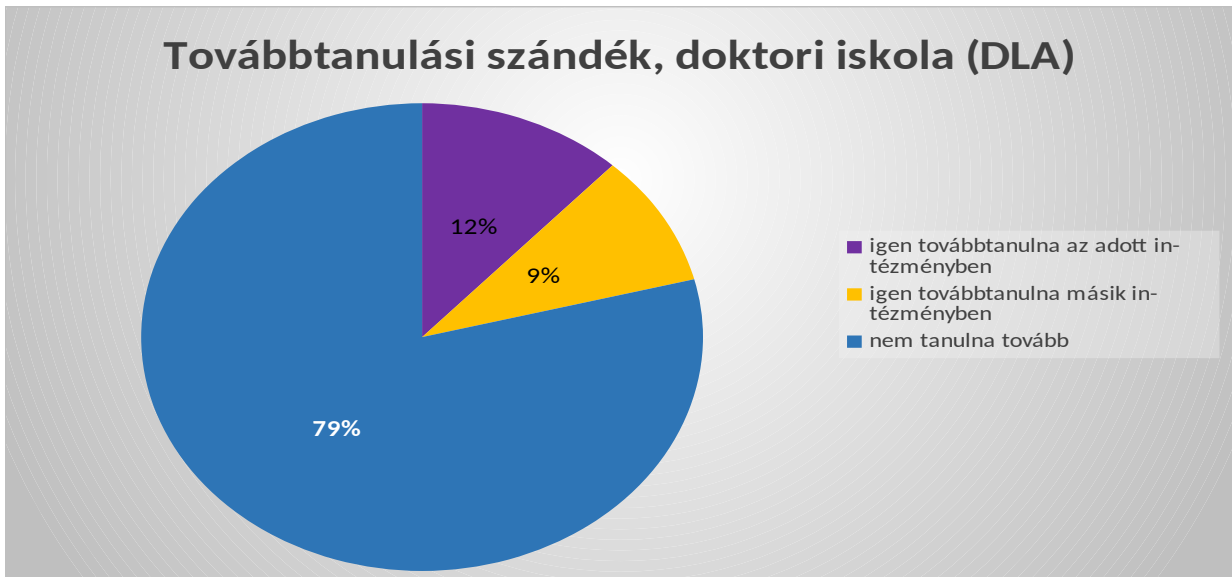
A következő 2-3 évben szakirányú továbbképzés tervezése kapcsán 366 válasz érkezett, melyből 297 fő (81%) nem szeretne ez irányban továbbtanulni, 19% tervez szakirányú továbbképzésben részt venni, ebből 51 fő (14%) ebben az intézményben, 18 fő (5%) másik intézményben.

Továbbtanulási szándék, szakirányú továbbképzés

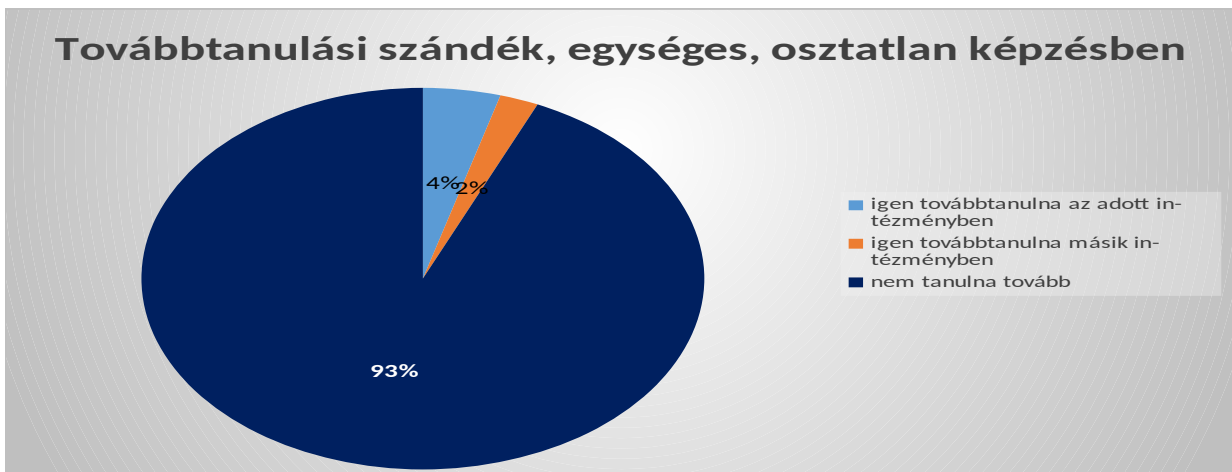

A doktori képzésben való részvételi szándékról szólt a következő kérdés, melyre 371 válasz érkezett, melyekből 293 fő (79%) nem tervezi, összesen 21% tervezi doktori képzésben való részvételét, közülük 44 fő (12%) saját intézményünkben, 34 fő (9%) másik intézményben.

Egységes osztatlan képzésben/osztatlan mesterképzésben történő továbbtanulási szándékról érdeklődött a következő kérdés, melyre 359 válasz érkezett, erre mindössze a válaszadók 7%-a iratkozna be, 5% (16 fő) ebben az intézményben, 2% (8 fő) más intézményben tanulna, míg a maradék 93% (335 fő) egyáltalán nem tervez ilyen típusú tanulmányokat.

A következő kérdések a Diákhitel igénybevételéről, felhasználásáról szólnak, ami szerint 462 válaszadó közül 59 fő vesz igénybe Diákhitelt jelenlegi tanulmányai során, míg 403 fő (87%) nem él ezzel a lehetőséggel.

A diákhitelt igénybevevők közül 48-an a szabadfelhasználásút, 9-en kötött felhasználásút, 1 fő pedig mindkettőt, 1 fő nem választotta ki a diákhitel formáját.

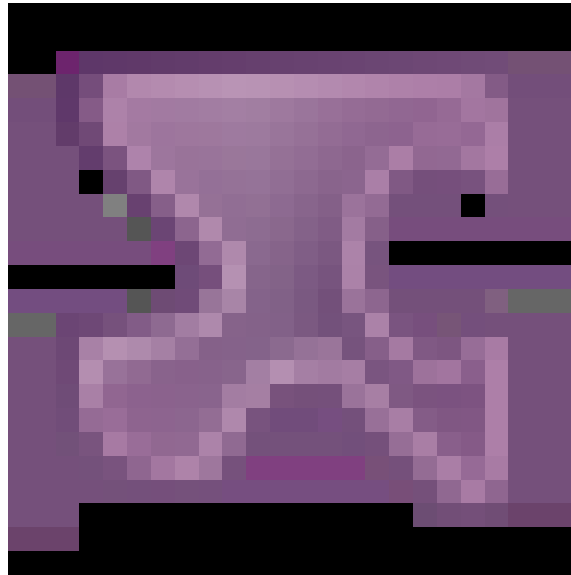
A következő kérdések a párhuzamos képzésekre ill. a már meglévő végzettségre kíváncsiak.

Tanul jelenleg más szakon is kérdésre 457-en válaszoltak, 415 fő nem tanul, 42 fő, mindössze a válaszadók 9%-a folytat más szakon is tanulmányokat.

A párhuzamos oktatásban résztvevők közül 9-en (24%) alapidiplomát kívánnak szerezni (BA/BsC), 13 fő (31%) mester szakon (MA/MsC), felsőfokú szakképzésben és egységes, osztatlan képzésben 6-6 fő

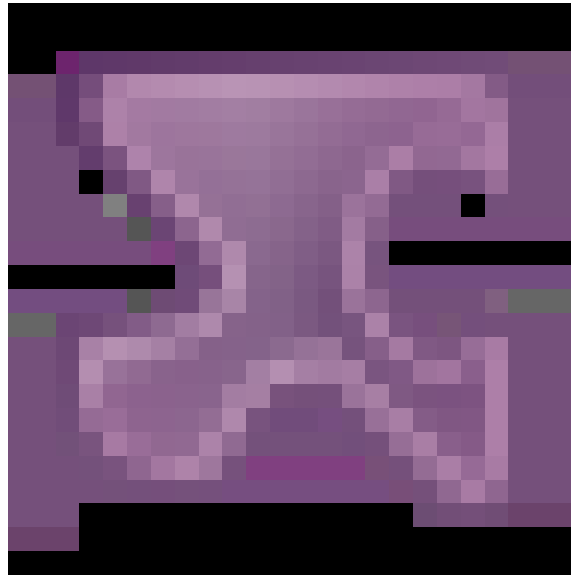
(14-14%), főiskolai hagyományos képzésben 1 fő, szakirányú továbbképzésben 2 fő, kiegészítőképzésben 2 fő vesz részt, 3 fő nem jelölte meg a képzési szintet.

Egyéb felsőfokú végzettséggel még nem rendelkezők száma: 246 fő
már rendelkezők: 198 fő, képzési szintjeik:

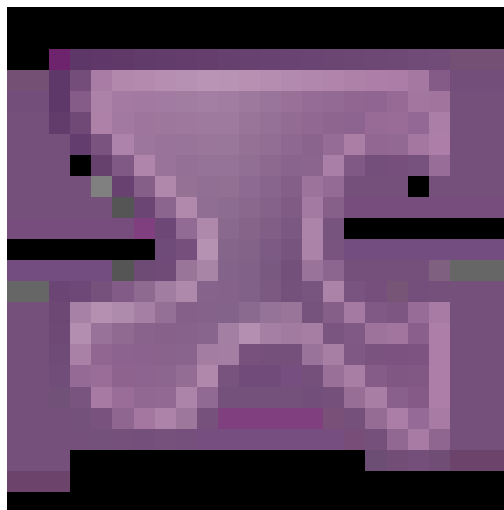
A felsőfokú végzettséggel rendelkezők közül 56-an (28,3%) már alaplomával rendelkeznek (BA/BsC), 24 fő (12,1%) mester szakon végzett (MA/MsC), felsőfokú szakképzésben 37 fő (18,7%), egységes, osztatlan képzésben 2 fő (1%), főiskolai hagyományos képzésben 42 fő (21,2%), egyetemi hagyományos képzésben 16 fő (8,1%), 20 fő (10%) nem jelölte meg a képzési szintet.

Ezt követően a nyelvismeretet és annak szintjét mértük fel.

Angol nyelvismeret (426 válaszadó):

- anyanyelvi 1 fő, 0,2%
- nem ismeri 33 fő, 7,7%
- kicsit ismeri 70 fő, 16,4%
- közepesen ismeri 113 fő, 26,5%
- jól ismeri 117 fő, 27,5%
- nagyon jól ismeri 92 fő, 21,6%

Német nyelvismeret (398 válaszadó):

- anyanyelvi 1 fő, 0,3%
- nem ismeri 165 fő, 41,5%

- kicsit ismeri 124 fő, 31,2%
- közepesen ismeri 64 fő, 16,1%
- jól ismeri 27 fő, 6,8%
- nagyon jól ismeri 17 fő, 4,3%

Francia nyelvismeret (303 válaszadó):

- anyanyelvi 0 fő, 0%
- nem ismeri 303 fő, 83,2%
- kicsit ismeri 40 fő, 11,0%
- közepesen ismeri 16 fő, 4,4%
- jól ismeri 4 fő, 1,1%
- nagyon jól ismeri 1 fő, 0,3%

Olasz nyelvismeret (370 válaszadó):

- anyanyelvi 0 fő, 0%
- nem ismeri 325 fő, 87,8%
- kicsit ismeri 29 fő, 7,8%
- közepesen ismeri 10 fő, 2,7%
- jól ismeri 2 fő, 0,5%
- nagyon jól ismeri 4 fő, 1,1%

Spanyol nyelvismeret (367 válaszadó):

- anyanyelvi 0 fő, 0%
- nem ismeri 339 fő, 92,4%
- kicsit ismeri 22 fő, 6,0%
- közepesen ismeri 3 fő, 0,8%
- jól ismeri 2 fő, 0,5%
- nagyon jól ismeri 1 fő, 0,3%

Orosz nyelvismeret (381 válaszadó):

- anyanyelvi 1 fő, 0,3%
- nem ismeri 301 fő, 79,0%
- kicsit ismeri 52 fő, 13,6%
- közepesen ismeri 17 fő, 4,5%
- jól ismeri 5 fő, 1,3%
- nagyon jól ismeri 5 fő, 1,3%

A beszél-e egyéb idegen nyelven kérdést 439-en válaszolták meg, ebből 67 fő beszél, 372 fő nem beszél egyéb nyelvet. Az egyéb idegen nyelvet beszélők között 6 fő az angolt, németet, oroszot írták be, mely az előző kérdéssor miatt nem releváns...

A beszélt idegen nyelvek között szerepel 1-1 fővel a dán, finn, norvég, thai, török, ukrán, horvát, holland, eszperantó és lengyel (2 fő), szlovák, latin, lovári (3 fő), japán (5 fő), román (7 fő).

Külföldi tanulmányokat a felsőoktatás ideje alatt 16 fő folytatott a 436 válaszadó közül. Akik külföldi tanulmányokat jelzők közül *legalább egy szemesztert* töltött kint 11 fő. 6 fő egy szemesztert, 3 fő 2-t, 1 fő hármat, 1 fő négy szemesztert töltött külföldön.

Volt 7 fő, akik egy szemeszternél rövidebb időt töltöttek külföldön, itt a kint töltött alkalmak számára voltunk kíváncsiak. 1 alkalommal (1-4 hónap közötti időtartamban) 5 fő volt kint, 3 alkalommal összesen 7 hónapos időtartammal 1 fő, 5 alkalommal, 28 hónapos időtartamra 1 fő utazott külföldre. Ezeket a tanulmányokat fő végezte Erasmus/Tempus program keretében, 2 főnek a külföldi felsőoktatási intézmény ösztöndíja „finanszírozta” tanulmányait, 1 fő saját költségen, 1 fő egyéb finanszírozással tanult külföldön, az alábbiak szerint:

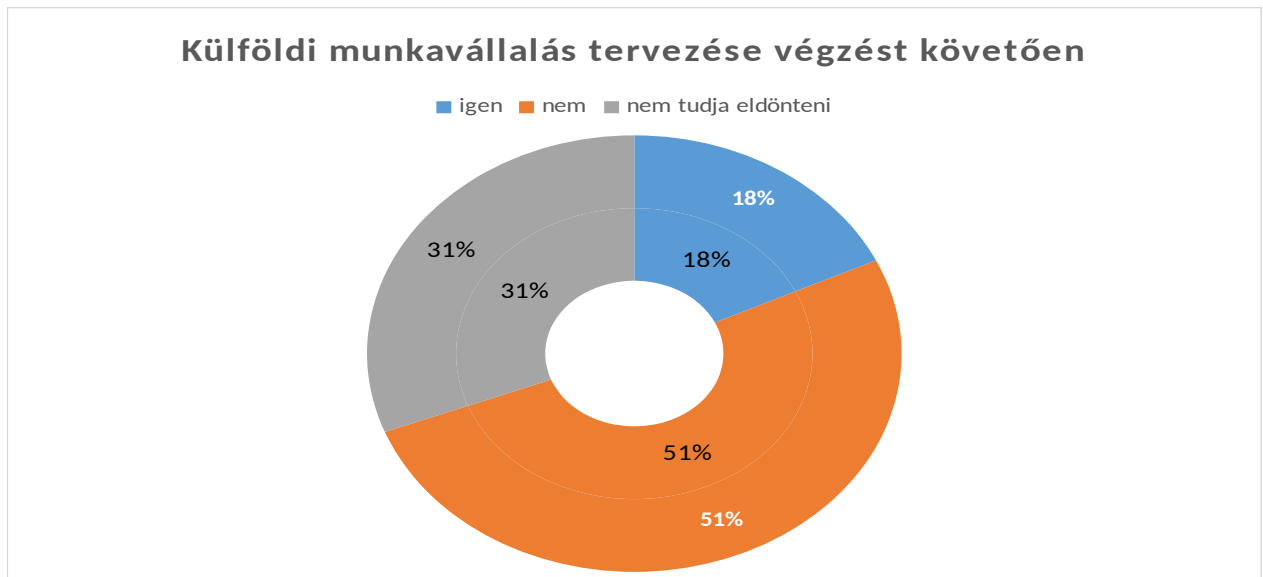
- Anglia 4 fő,

- Oroszország 3 fő
- Olaszország 2 fő
- Románia 2 fő
- Finnország 1 fő
- Norvégia 1 fő
- Hollandia 1 fő
- Belgium 1 fő
- Thaiföld 1 fő

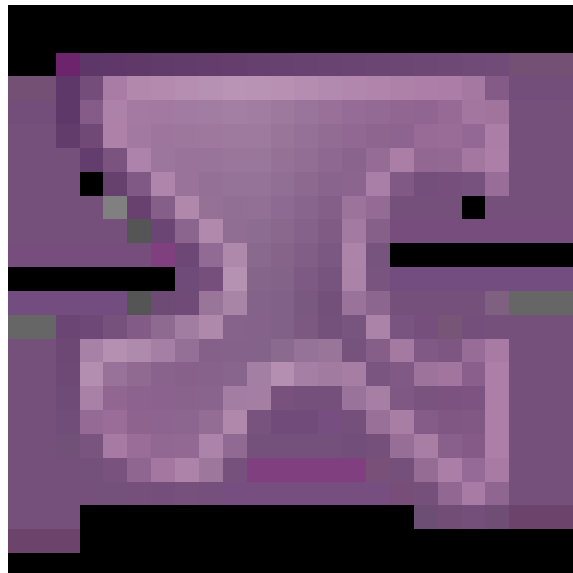
Külföldi szakmai gyakorlatot 5 végzett. Végzettsége megszerzése után a külföldön tanulók közül 6-an terveznek külföldi munkavállalást.

A fenti kérdésre összesen 428 válasz érkezett kérdőívet kitöltők közül 77-en dolgoznának külföldön végzésüket követően, 219-en nem dolgoznának, 132 fő pedig bizonytalan, nem tudja eldönteni.

A következő kérdésblokk a jelenlegi munkaviszonyra irányul.

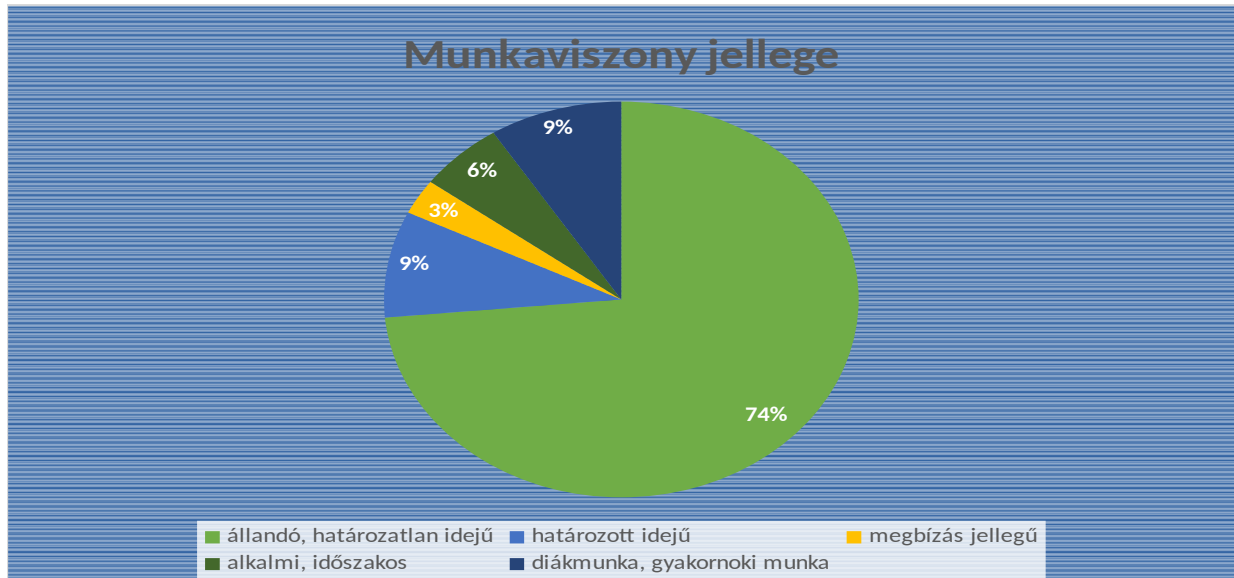
A hallgatók kicsit több, mint egyharmada (35,7%) nem dolgozik, a két harmada (64,3%) valamilyen munkaviszonnyal rendelkezik.

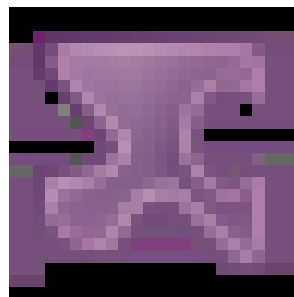

A 276 jelenleg munkahellyel rendelkező válaszadó közül az alábbi megoszlást mutatják a munkaviszony jellegét bemutató válaszok:

állandó, határozatlan idejű	203
határozott idejű	24
megbízás jellegű	8
alkalmi, időszakos	16
diákmunka, gyakornoki munka	25

A következő kérdés arra vonatkozott, hogy inkább dolgozónak vagy inkább hallgatónak vallják magukat azok akik munkaviszonnyal rendelkeznek. A válaszokból az derül ki, hogy több, mint 80%-uk vallja magát dolgozónak (aki tanul), és alig 20%-uk hallgatónak.

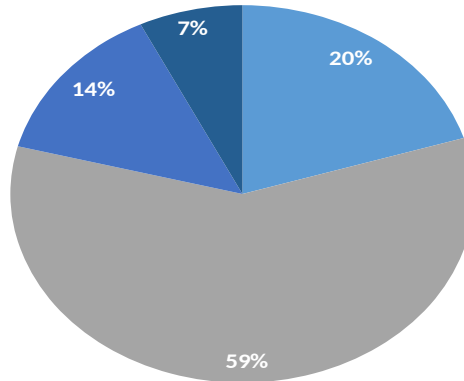

Majd egy olyan kérdés következett, mellyel azt mérhetjük le, hogy mennyire felel meg a végzettsége, szakterülete (folyamatban lévő tanulmányai) a betöltött munkakörének. Örvedetes, hogy a válaszadók 73%-a megfelelőnek tartja szakterületét (csak azt és az ahhoz kapcsolódót is együttesen) a betöltött munkaköréhez, 20 % számíthat pályaelhagyónak, mert más szakterület is megfelelő az elvégzendő munkához, mindössze 7%, ahol valószínű csak magára a diplomára van szükség.

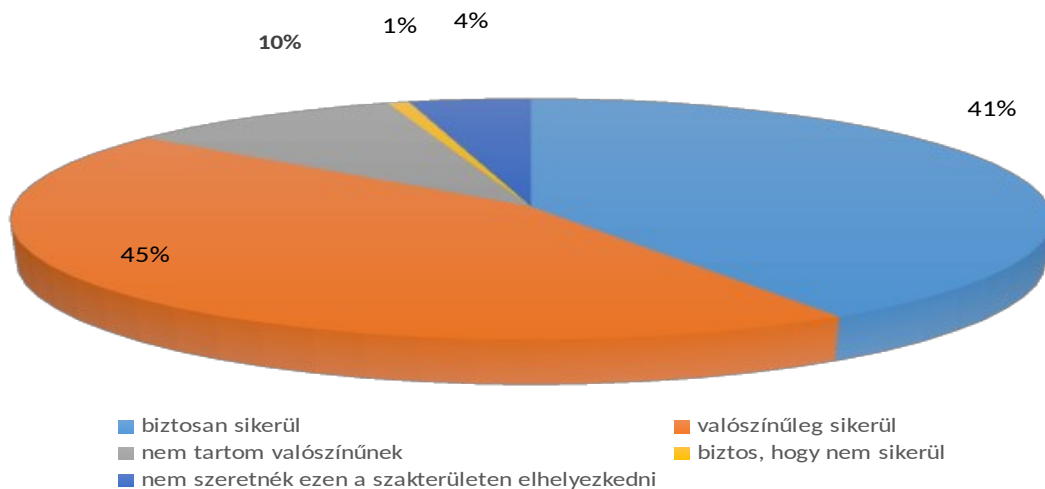
Tanulmányok és munkakör megfeleltetése, a már dolgozó hallgatók körében

- csak a saját szakterület
- saját és a kapcsolódó szakterület
- egészen más szakterület
- bármilyen szakterület

Mennyire tartja valószínűnek a szakterületen belüli elhelyezkedést a szakon szerzett diplomával? 406 válaszadó közül 166 szerint biztosan sikerül elhelyezkednie, 181 állította, hogy valószínű sikerül elhelyezkednie. A két bizakodó csoport a válaszadók 85%-át teszik ki. A pesszimisták 39-en voltak, és azt mondták, hogy nem valószínű, hogy diplomáját érvényesíteni tudja a munkaerőpiacon, mindössze 3-an mondták, hogy biztosan nem sikerül. Érdekes, hogy ez a 3 fő jelenleg is dolgozik (határozatlan idejű szerződés 1 fő, megbízás 1 fő, diákmunka 1 fő), de mindhárman azt jelölték, hogy bármilyen szakterülettel vagy egészen más szakterülettel is elvégezhető a feladatuk. A megkérdezettek közül 17-en mondták, hogy nem is szeretnék azon a területen elhelyezkedni, melyet a diplomájuk lehetővé tene. A válaszokból valószínűsíthető, hogy az utolsó 20 főből pálya elhagyó lesz – mely a válaszadók mindössze 5%-a -, mert nem akar, nem tud diplomájával munkát találni. Az utolsó 3 csoport összesen a válaszadók 15%-át adják.

Elhelyezkedés

A szakon végzettek havi átlag nettó jövedelmére voltunk kíváncsiak a következő kérdésben. 376 válaszadó közül, 3 értelmezhetetlen válasz született (0, 1, 10). A mező önkitöltős volt, így a válaszokat 50000-es csoportokba rendeztük.

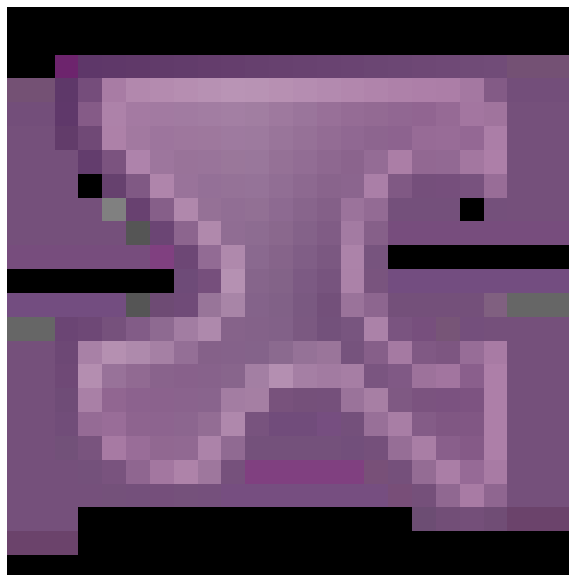
A KSH adatai szerint, 2016-ban a teljes munkaidős munkaviszonyban foglalkoztatottak havi nettó átlagkeresete 175.009Ft volt, ehhez viszonyíthatjuk, hogy mennyire mérték fel reálisan a hallgatók a kereseteket (mely természetesen ágazatonként eltérő lehet).

A hallgatók 46%-a (173 fő) a 101-150 kategóriába sorolta a keresetet, 24,7% (93 fő) 151-200-es, 15,4% (58 fő) 50-100-es kategóriát jelölt meg.

A következő kérdés az volt, hogy mekkora havi, átlag nettó keresettel volna elégedett frissdiplomásként. Erre a kérdésre 374-en adtak választ. Itt a hallgatók 38%-a (142 fő) a 151-200 közötti kategóriát, 28%-uk (103 fő) a 101-150 kategóriát, 17%-uk (63 fő) 201-250 kategóriát, 9%-uk (35 fő) 251-300 közötti kategóriát választotta.

Érdekes az összehasonlítás az előző kérdéssel, melyhez képest a válaszadók 93%-a magasabb vagy ugyanakkora keresetet jelölt meg, tehát többet szeretne keresni, mint ami szerinte a szaknak megfelelő kereset volna.

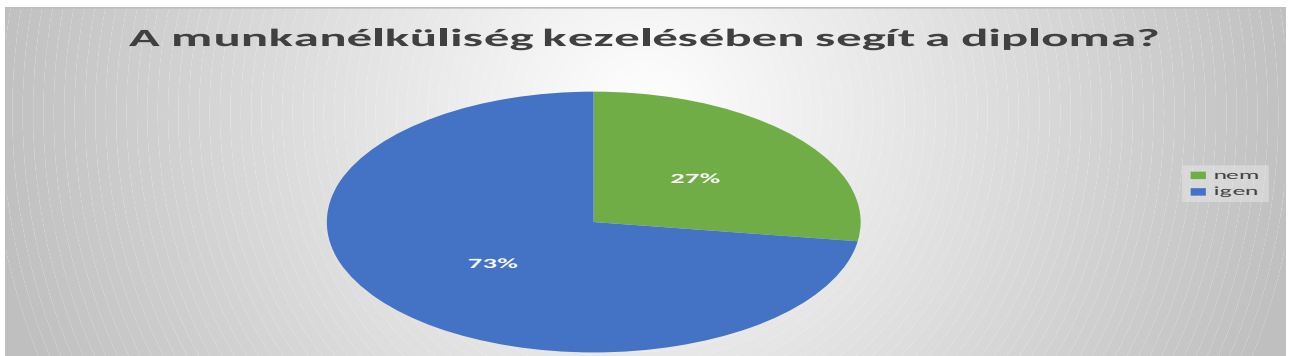

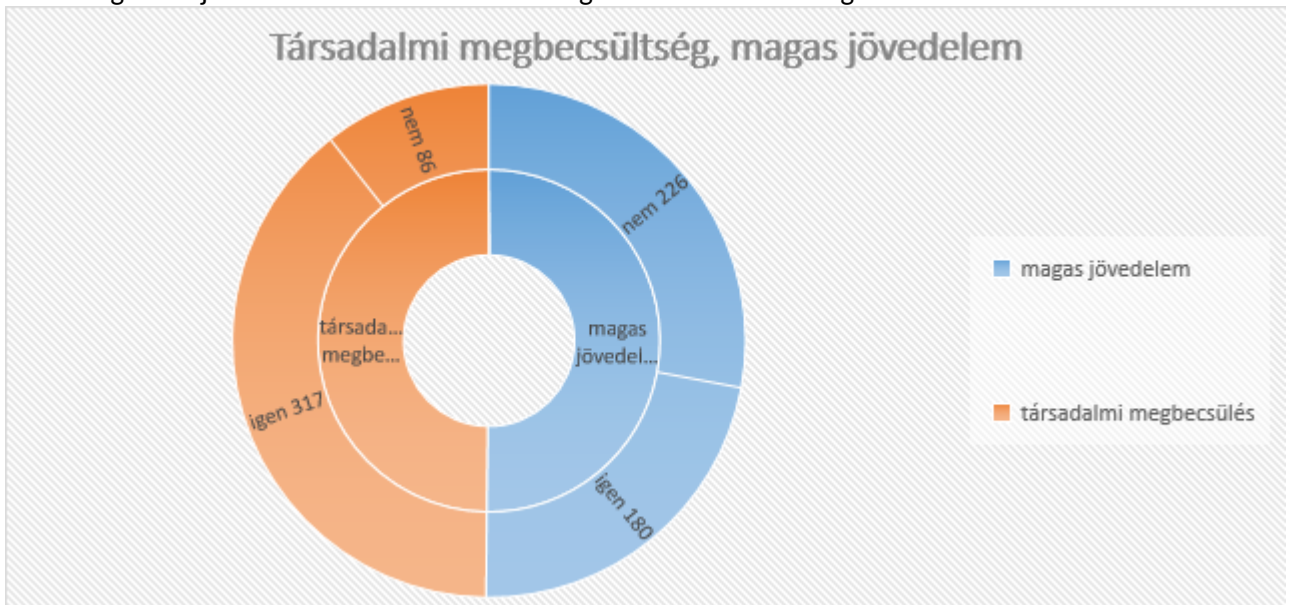
A következő kérdéssor a diploma „hasznait/értékét” kívánja mérni – mennyire segít a felsőoktatási végzettség pl. a munkanélküliség, társadalmi megbecsülés, karrier szempontjából.

Az adott válaszok mértékének megfelelően az alábbi értékrendet állították fel a hallgatók:

1. külföldi munkavállalás (391 igen)
2. kötetlenebb életmód (339 igen)
3. vezetői pozíció (328 igen)
4. társadalmi megbecsülés (317 igen)
5. munkanélküliség kezelése (295 igen)
6. szakmai, intellektuális fejlődés (192 igen)
7. magas jövedelem (192 igen)

Diplomával magas jövedelmet és társadalmi megbecsülést lehet szerezni? A válaszadók 44%-a szerint lehet magasabb jövedelmet és 79%-a szerint magasabb társadalmi megbecsülést szerezni.

Diplomával vezetői pozíciót és kötetlenebb életmódot lehet elérni? A válaszadók 81%-a szerint diplomával elérhető a magasabb pozíció, 83%-a szerint a kötetlenebb életmód.

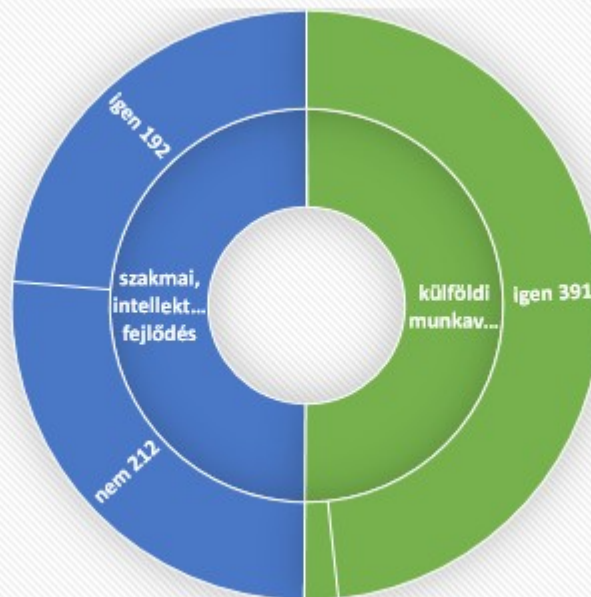

Vezetői pozíció, kötetlenebb életmód

Diplomával elérhetőbb a külföldi munkavállalás, a szakmai, intellektuális fejlődés? A 404 válaszadó 96,7%-a szerint könnyebb a külföldi munkavállalás. A nyelvtudás és a külföldi munkavállalás közötti kapcsolat keresésekor a gyenge nyelvismerettel rendelkezők közül (3.1-es kérdéscsoportban minden nyelvből 1-2 választ adók), senki nem akar külföldi munkát vállalni, ez 45 fő. Nem mutatott összefüggést a magasszintű nyelvismeret és a külföldi tanulmányokat folytatók ill. a külföldi munkavállalást tervezők viszonya. A kitöltők 47,5%-a szerint segít a szakmai és intellektuális fejlődésben a diploma megszerzése.

Külföldi munkavállalás, szakmai fejlődés

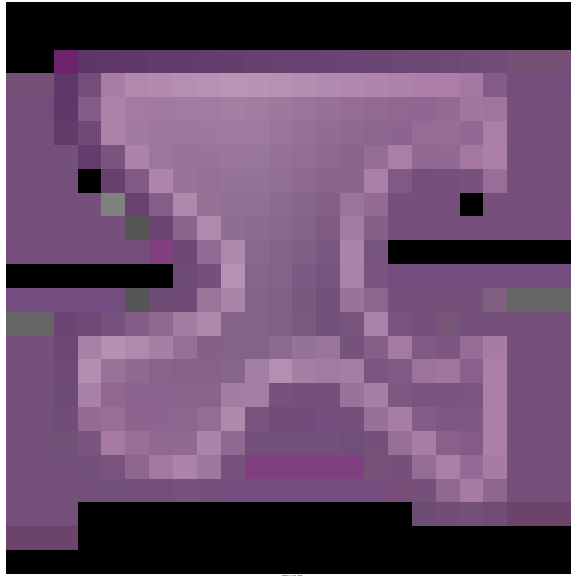
■ külföldi munkavállalás ■ szakmai, intellektuális fejlődés

A családi háttérre vonatkozó kérdésblokk része volt a válaszadó kora és neme is, melyet jelen elemzésünk elején mutattunk be.

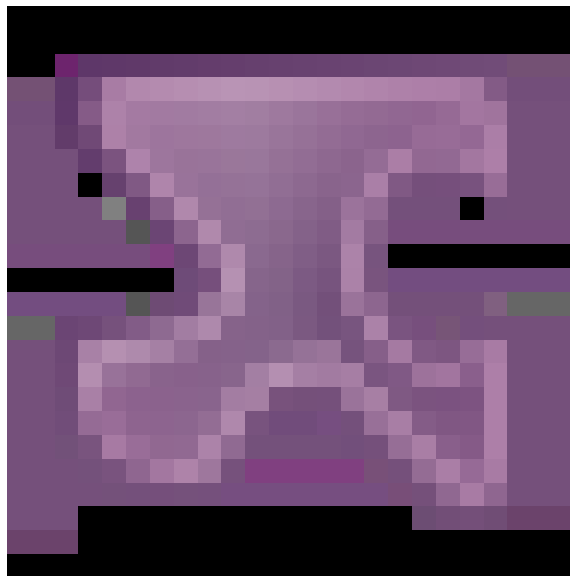

Ezután a lakhely adatok következtek, hol élt a hallgató 14 éves koráig (külföldön vagy Magyarországon) – a válaszadók 95% (370 fő) Magyarországon lakott, 5%-a (18 fő) külföldön – 50%-uk Romániában.

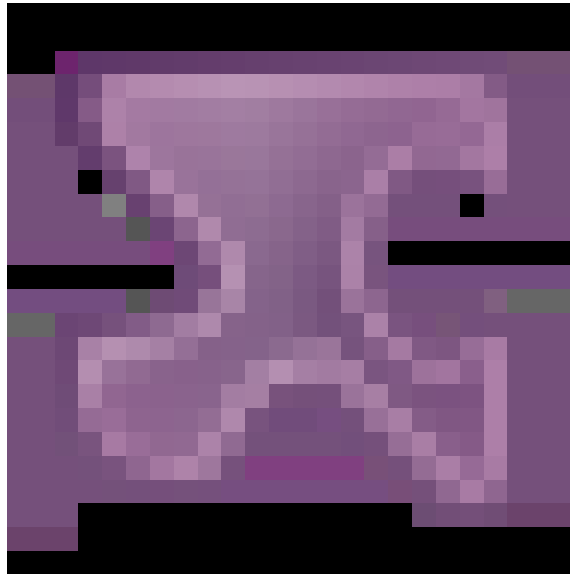
A nálunk tanuló hallgatók 60%-a gimnáziumból, 40%-a szakközépiskolából és egyéb középfokú oktatási intézményből érkezett.

A szülők legmagasabb iskolai végzettségére kérdeztünk rá ezt követően. A hallgatók *édesapjának* végzettsége 38%-ban szakmunkásképző, 26%-ban szakiskola, technikum, 10%-ban egyetem, 7,6-7,6%-ban főiskola és gimnázium, 5,6%-ban 8 általános, 2,3% nem tudja.

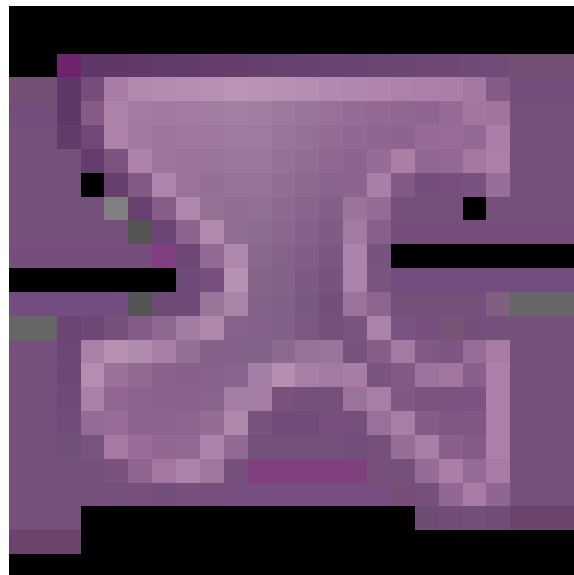

Az édesanyák legmagasabb iskolai végzettségét az alábbi ábra mutatja. Érdekesképpen megemlíthető, hogy az anyukák kétszer annyian végeztek 8 általánost, gimnáziumot és főiskolát, mint az apukák, az egyetemi végzettségek majdnem egyenlőek.

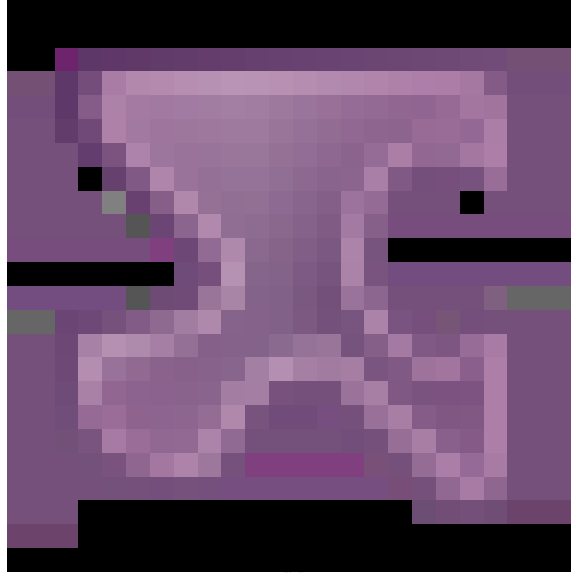

A család anyagi helyzetét 5 fokozatú skálán kellett, hogy megítéljék a hallgatók, melyből az alábbiak derültek ki. A kérdésre 388 hallgató adott választ, ahol 51% (198 fő) szerint átlagos, 21% (82 fő) az átlagosnál valamivel jobb, 19,8% (77 fő) az átlagosnál valamivel rosszabb, 5,2% (20 fő) az átlagosnál sokkal rosszabb és 2,8% (11 fő) az átlagosnál sokkal jobb anyagi helyzete volt családjuknak.

Az egyetemet, főiskolát végzett szülők gyermekei átlagosnak, illetve az átlagosnál valamivel jobbnak ítélték a család anyagi helyzetét, 96%-uk gimnáziumból érkezett a felsőoktatásba, de 25%-uk így sem „örökli” végzettségét/szakmáját.

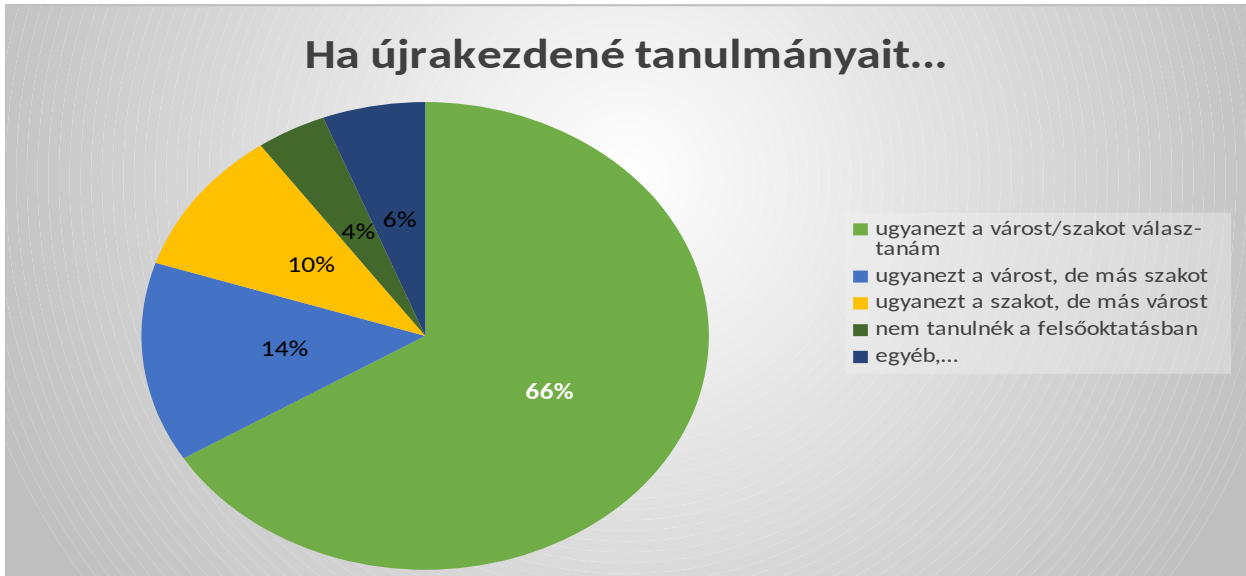
Majd arra voltunk kíváncsiak, hogy a felsőoktatási végzettség, a szerzett diploma mennyire „hagyományos” a családban. Az derült ki, hogy jellemzően nem „öröklődnek” a szakterületek, a hallgatók 83,1%-a (325 fő) először szerez az adott szakterületen diplomát. A hallgatók családjában 16,9%-ban volt/van hasonló végzettség.

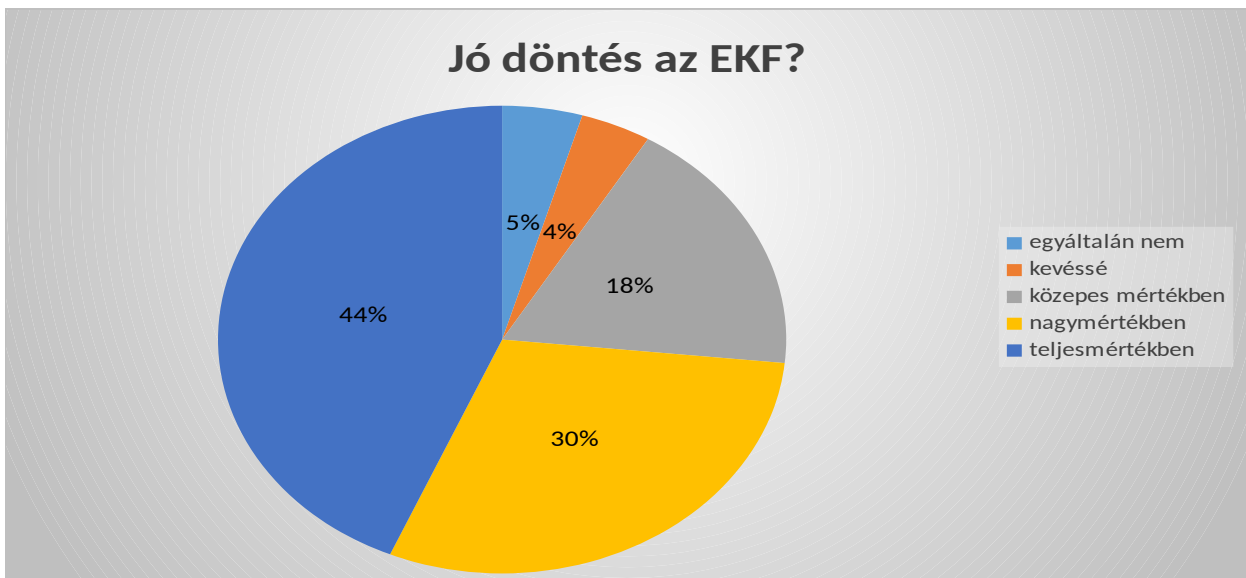

A következő 46 kérdés az intézmény által megfogalmazott igényekre kíván választ kapni.

Az intézménnyel, szakkal való elégedettséget próbáltuk mérni abból a kérdésből, hogy ha újra kezdené tanulmányait, mit választana. A válaszadók 66,2%-a (249 fő) elégedett az intézménnyel is, a szakkal is a várossal is, hiszen ha még egyszer lehetne is ugyanezt választaná; 13,8% elégedett az intézménnyel, de más szakon tanulna; így azt mondhatjuk, hogy a hallgatók 80,1%-a elégedett az intézménnyel. Ezeket a tanulmányokat máshol végezné 10,1% és egyáltalán nem szerezne diplomát a felsőoktatásban 4%. A kérdések zárása egyéb, és pedig kategória volt, ahová egyetlen kifejtés sem érkezett, de ezt a lehetőséget a hallgatók 5,9%-a választotta.

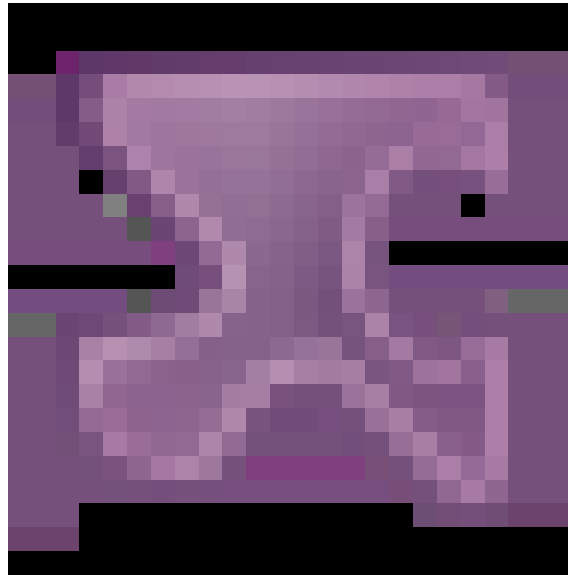

Ezt a kérdést feszegetjük továbbra is, hogy mennyire volt jó döntés a hallgató jelenlegi helyzetét figyelembe véve, hogy az EKF-et választotta – intézményi elégedettség. A fenti kérdésre adott választ támasztja alá az itt kapott pozitív visszajelzések mértéke is: a teljesmértékben (162 fő) és a nagymértékben (111 fő) elégedettek aránya 73%-os; az egyáltalán nem elégedett (17 fő) és a kevéssé elégedett (15 fő) hallgatói arány összesen 9%-os; a közepesen elégedettek aránya 18%-os (67 fő).

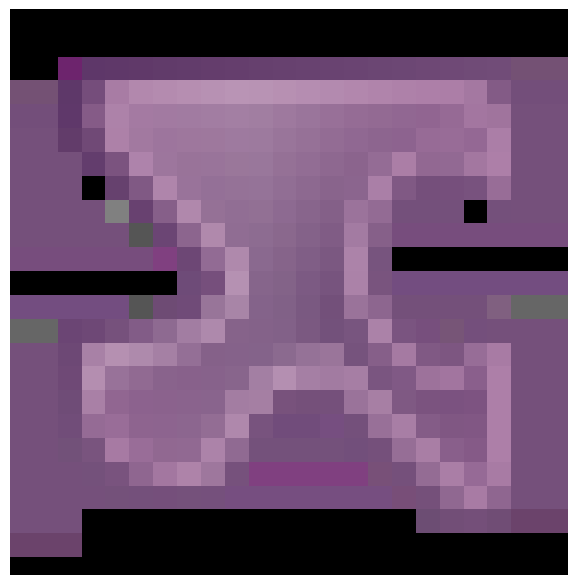

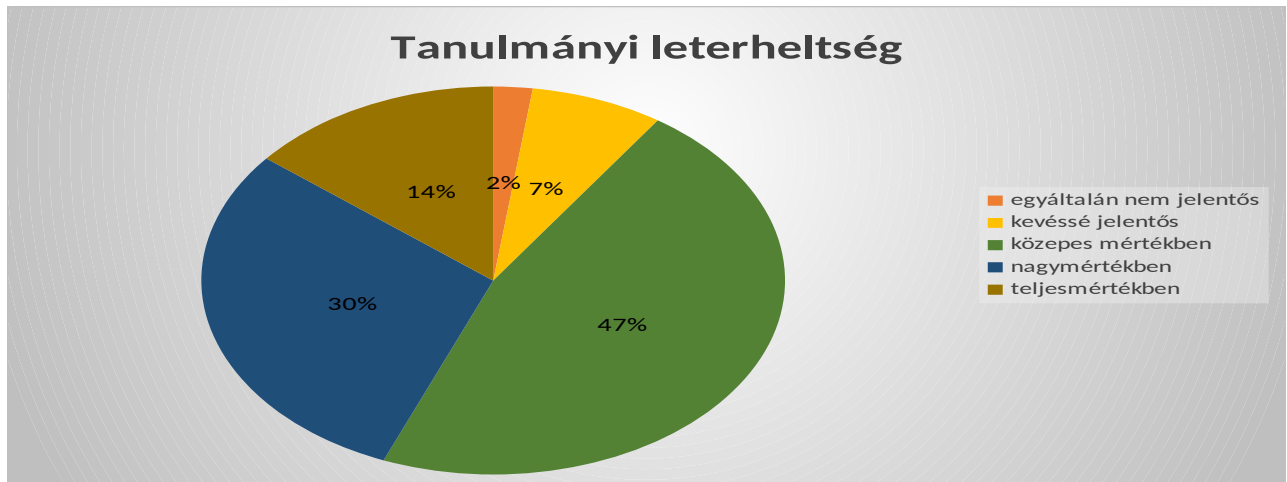
Az adott szak presztízsére voltunk kíváncsiak, amikor arra kértük a hallgatót, hogy hasonlítsa össze saját szakját az intézmény más szakjaival. Hasonló arányban jelölték a hallgatók az egyáltalán nem jelentős 7,2% (27 fő) és a teljes mértékben jelentős 8% (30 fő) kategóriát. A szakjuk presztízsét közepes mértékben ítélik jelentősnek a hallgatók 44,8%-a (168 fő). Kevésbé jelentősnek 13,9%-uk (52 fő) tartja.

Arról kérdeztük a hallgatókat, hogy családjukban, baráti körben mennyire gondolják jó választásnak az adott szakot. Az alábbi diagrammon látható, hogy a szak „külső” megítélése sokkal kedvezőbb, mint az intézményen belüli összehasonlítás. A hallgatók 38,5%-át (141 főt) nagymértékben, 36,1 %-ban (132 fő) teljes mértékben támogatják és elismerik tanulmányai miatt. Közepes mértékben 21%-ot 77 főt ismernek el, míg egyáltalán nem támogatják a hallgatók 2,5%-át (9 fő).

Majd arra voltunk kíváncsiak mennyire érzik magukat leterhelve a hallgatók tanulmányaikat illetően, ahol az látszik, hogy a tanulók majd fele (47%) közepesen leterheltnek, egyharmaduk (30%) nagymértékben leterheltnek érzi magát. Az egyáltalán nem és a kevésbé leterhelt kategóriába 2 ill. 7%-uk sorolja magát, 14% csak a tanulással foglalkozik.

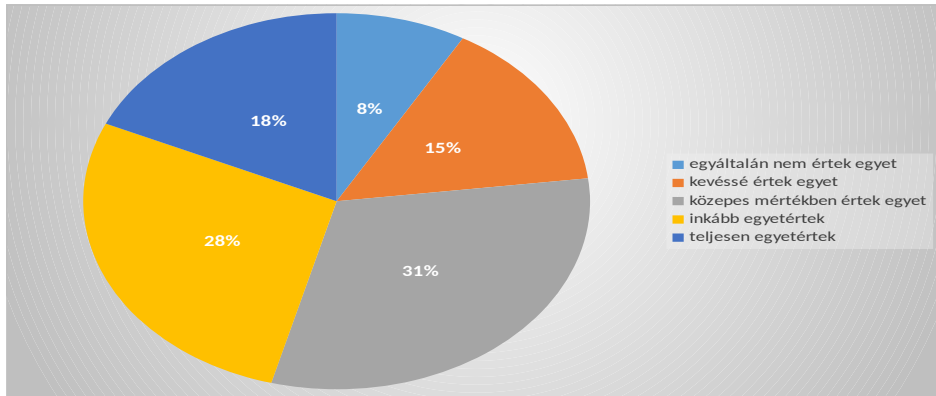
Az ezt követő kérdésblokkban a kompetenciákat és a megküzdési stratégiákat vizsgáltuk, ahol a különböző kérdésekre, 5 fokozatú skálán található értékek közül választhattak: 1=egyáltalán nem értek egyet, 5=teljes mértékben egyetértek az állítással.

A következő kérdések a megküzdési stratégiákra próbálnak rávilágítani, egyes állítások kapcsán 5 fokozatú skálán kellett jelölni, hogy mennyire tud azonosulni a kitöltő a kijelentéssel – az 1= egyáltalán nem értek egyet, 5= teljes mértékben egyetértek. Ebből az derül ki, hogy:

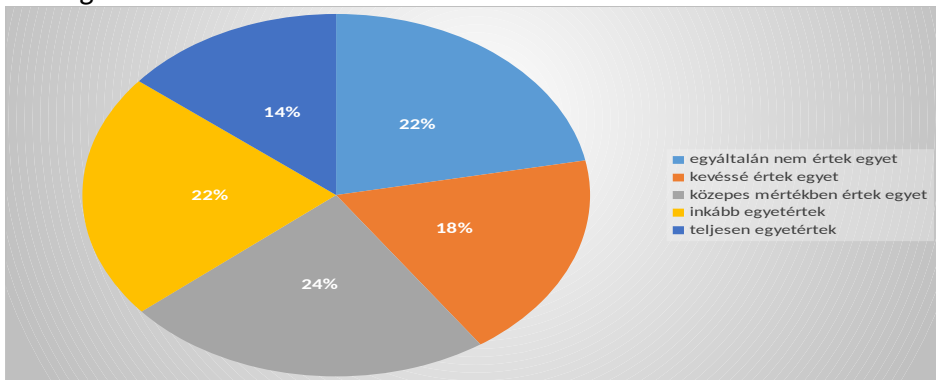
- A ma problémáira koncentrálnak a válaszadók 46%-a
- Csak magára számíthat 36%
- A jól tanulás sikerességét feltételezik 36%-nál
- Az egyetemi szabályok nem nehezítik a tanulást 56%
- Az egyetemi szabályokat betartják (hallgatók, oktatók egyaránt) 58%
- Az egyetemi pozíciókat a szakmaiság dönti el 48%
- Tiszteli az oktatóit 83%
- Az előadások, foglalkozások lekötik a hallgatók 64%-át
- A tudás fontosabb, mint a diploma 81%
- Az érdemjegyek a tudást tükrözik 52%
- Az érvényesüléshez szükséges a jó fellépés 88%
- Az egyetemen jó irányba mennek a dolgok 52%
- Naprakész információt kap 63%
- Gyakorlatorientált a képzése 47%-nak
- Elméletorientált a képzése 50%-nak
- Gyakorlati helyek kínálatával 35% elégedett

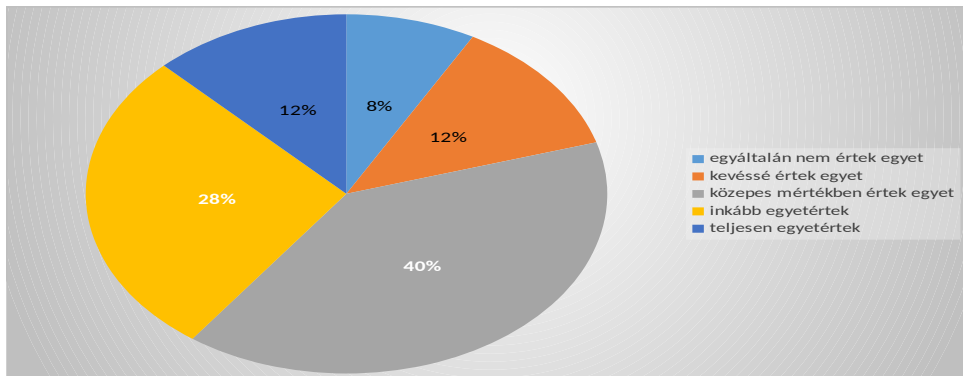
A jövőt nem látjuk előre, ezért a ma problémáit kell megoldanunk:

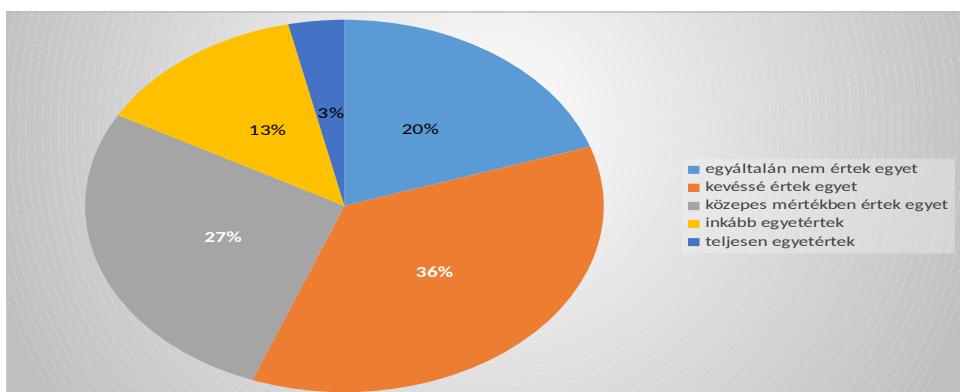
A bajban csak magamra számíthatok:

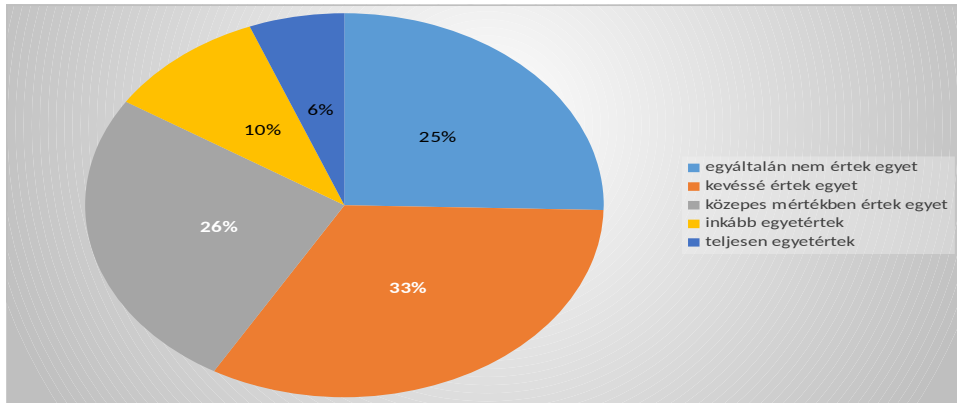
Ha jól tanulok sikeres leszek az életben:

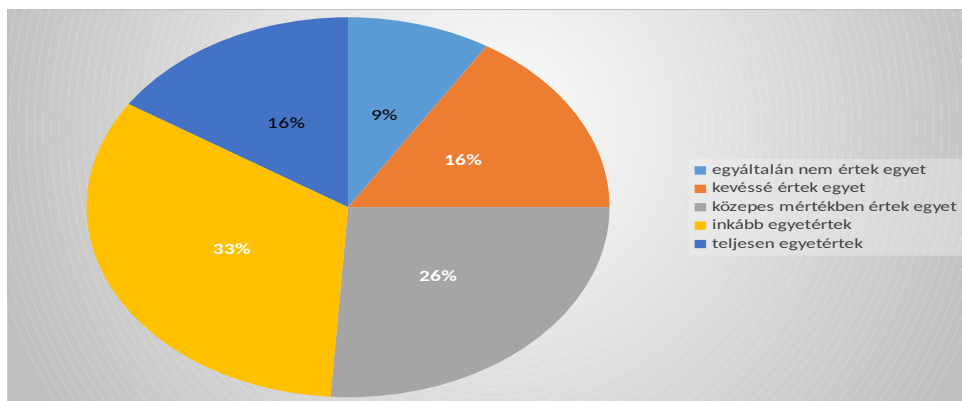
Az egyetemi szabályok csak nehezítik a tanulást:

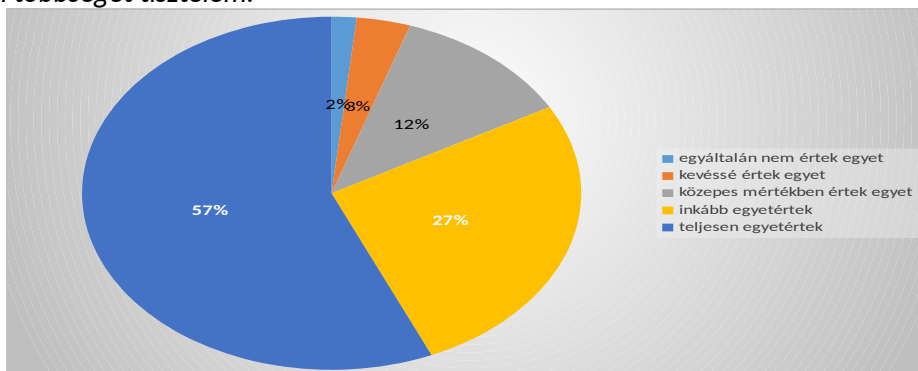
Az egyetemi szabályok csak papíron vannak, nem tartják be őket:

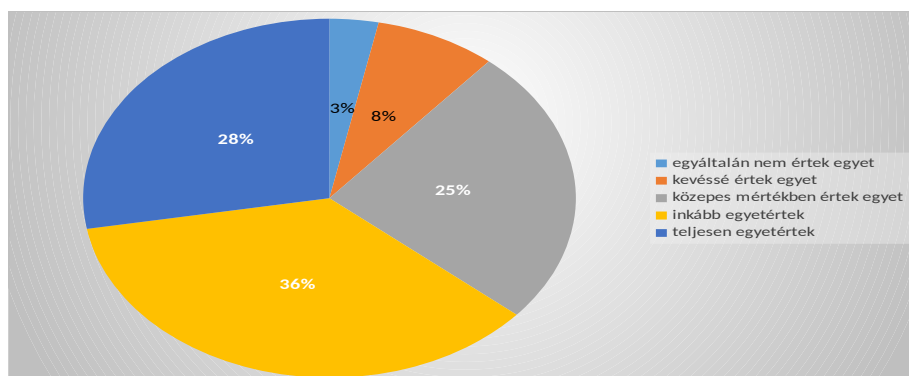
Az egyetemen a fontos pozíciókat az arra alkalmas emberek töltik be:

Az oktatóim többségét tisztetem:

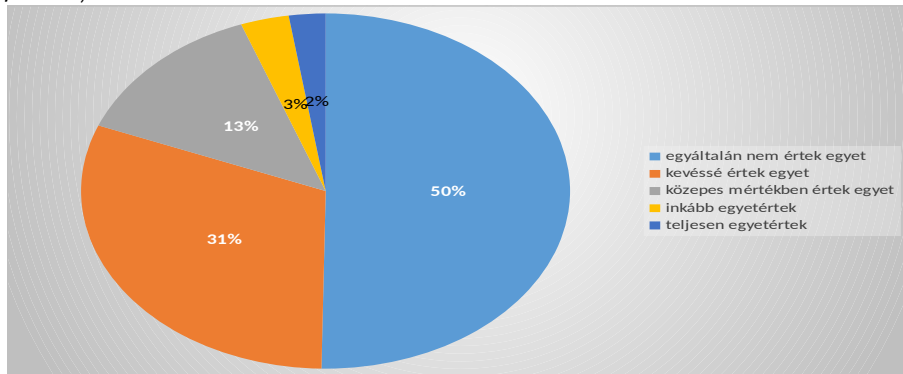

Az előadások, foglalkozások többsége leköt:

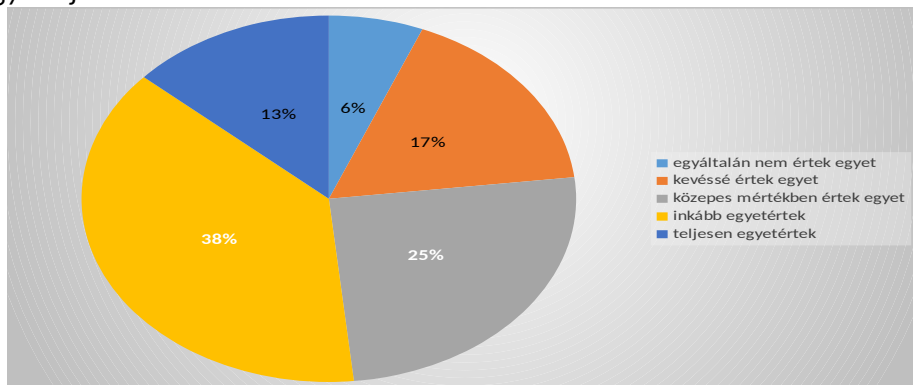

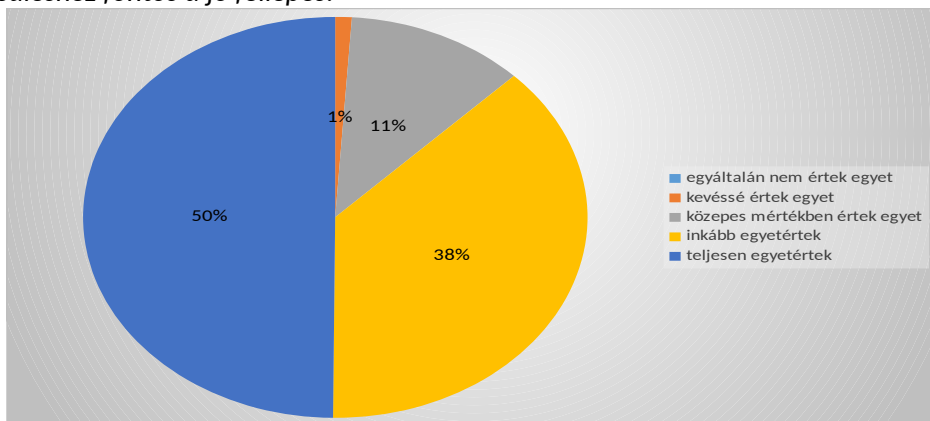
A diploma a fontos, nem a tudás:

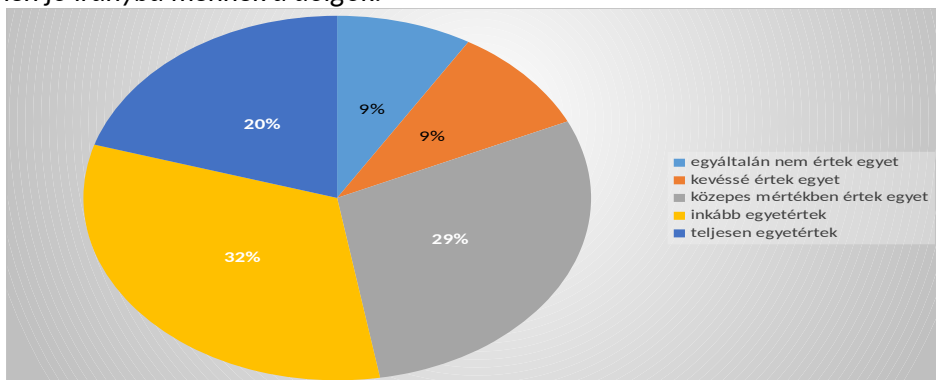
Az érdemjegyeim jól tükrözik tudásomat:

Az érvényesüléshez fontos a jó fellépés:

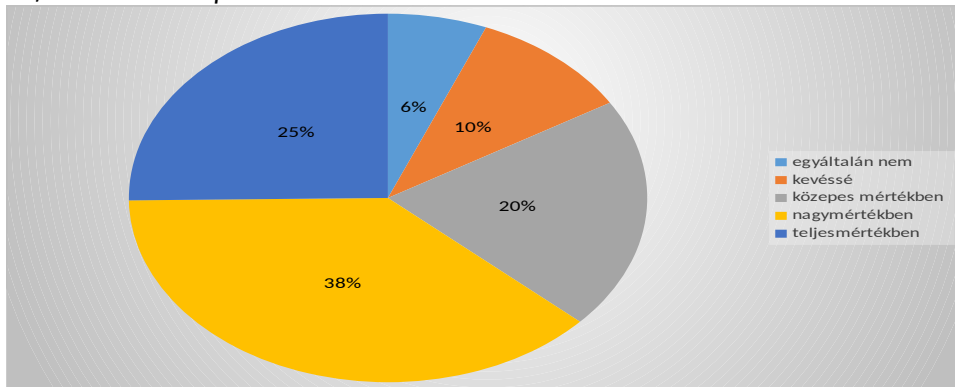

Az egyetemen jó irányba mennek a dolgok:

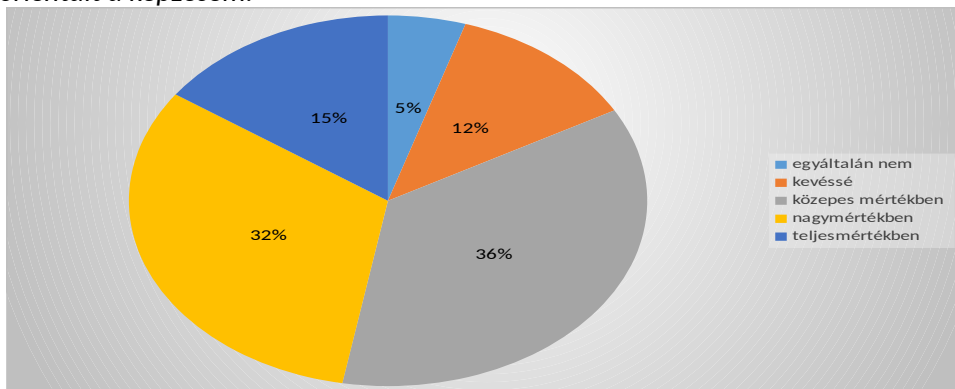

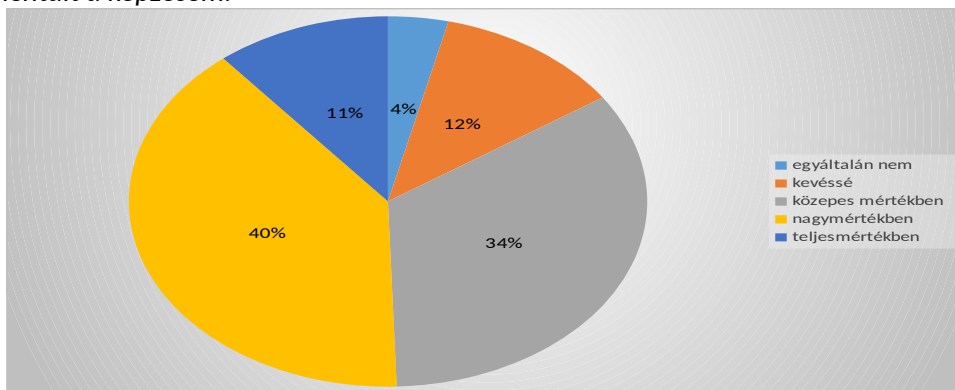
Naprakész információkat kapok:

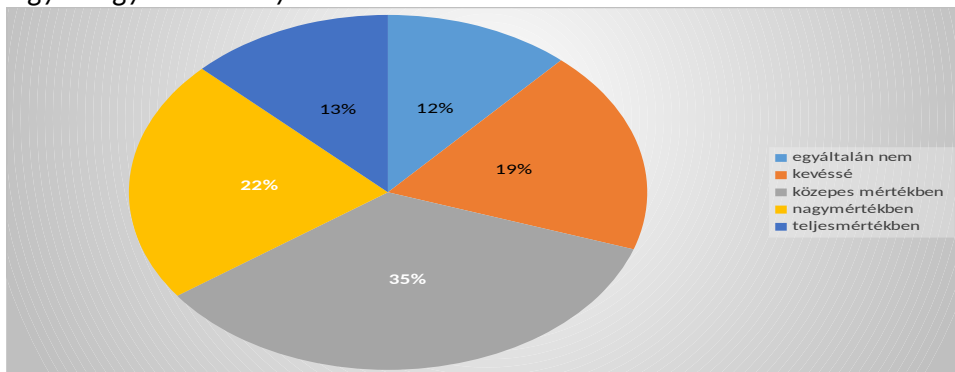
Gyakorlatorientált a képzésem:

Elmélet orientált a képzésem:

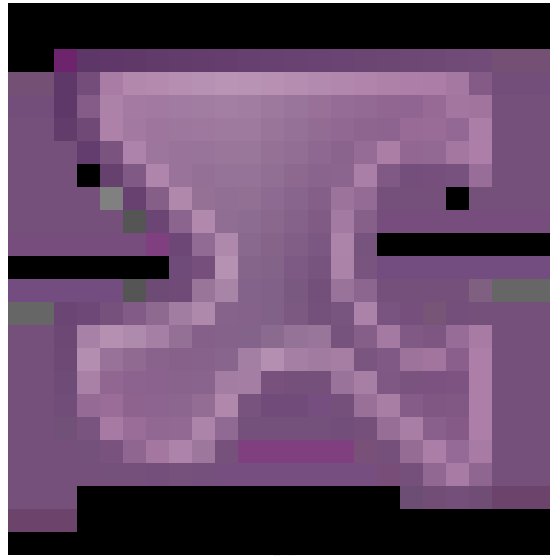
Elégedett vagyok a gyakorlati helyek kínálatával:

A válaszadó hallgatók közül 8-an állították, hogy fogyatékosan élnek (a válaszolók, 2,1%-a), közülük 3-an elégedettek, 2-en nem az intézmény fogyatékosokért tett intézkedéseivel. A nem fogyatékos hallgatók közül (356 fő) 102 elégedett (28,6%), 11 nem elégedett (0,3%).

Majd a szociális helyzetből eredő nehézségekre kérdeztünk rá.

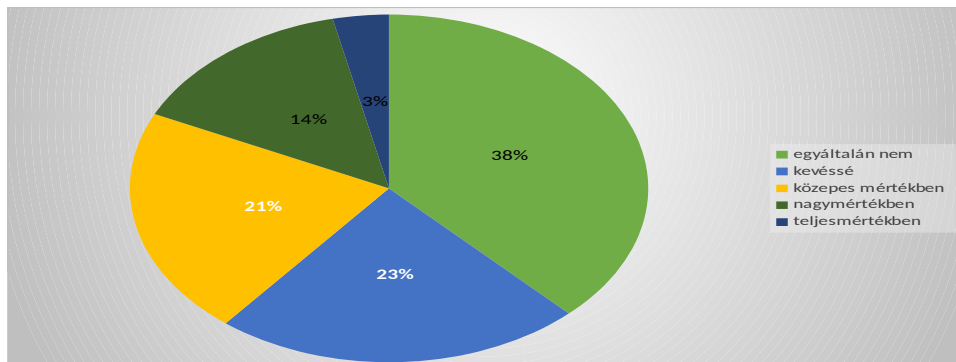

A felsőfokú végzettséggel rendelkező szülők gyermekeinek 5%-a vallja magát szociálisan hátrányos helyzetűnek, míg az alacsony végzettségű (8 általános, szakmunkásképző) szülők gyermekeinek 30%-a.

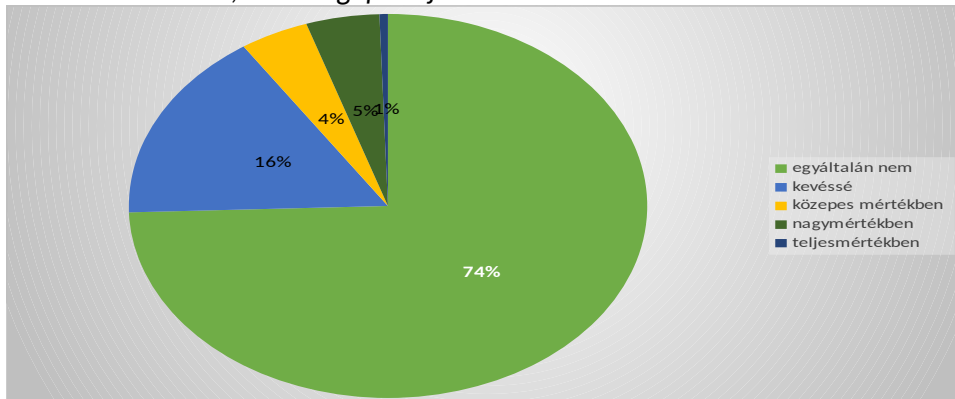
Azok a hallgatók akik szociálisan hátrányos helyzetűnek vallják magukat a legnehezebb az utazás (40,3%) és a tandíj megfizetése (37%). A nem hátrányos helyzetűeknek a tandíj 22,1%-uk, utazás 13%-uk, szállás 8%-uk, szakirodalmak beszerzése 10%-uk számára jelent megoldandó problémát.

Mindenki számára leginkább elérhető az internet, a számítógép (egyáltalán nem okoz problémát 74%-nak). A legnagyobb probléma a tandíj megfizetése (25%), az utazás (18%), szakirodalom beszerzése (15%), az oktatási segédanyagok és a szállás (11-11%).

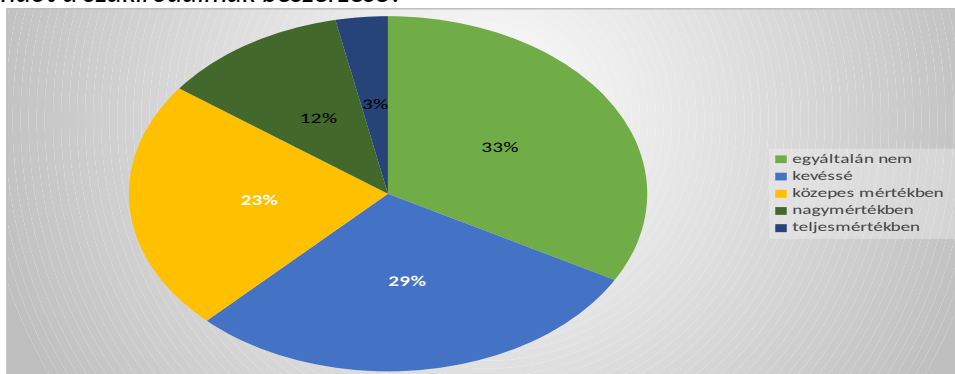
Okoz e gondot az utazás?

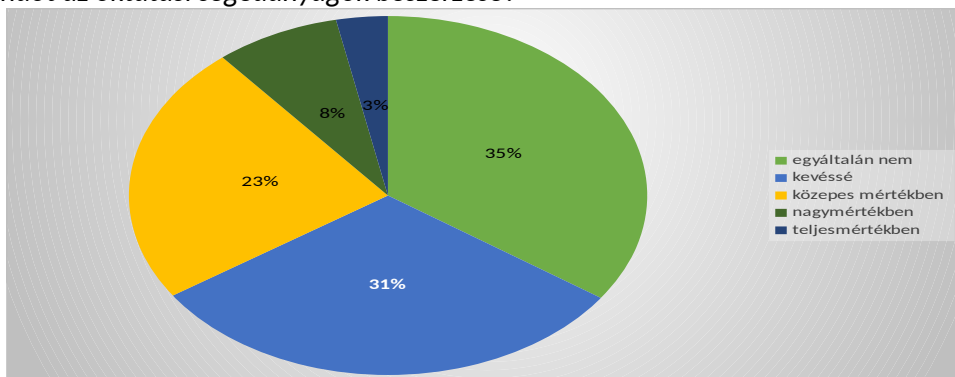
Okoz-e gondot az internethez, számítógéphez jutás?

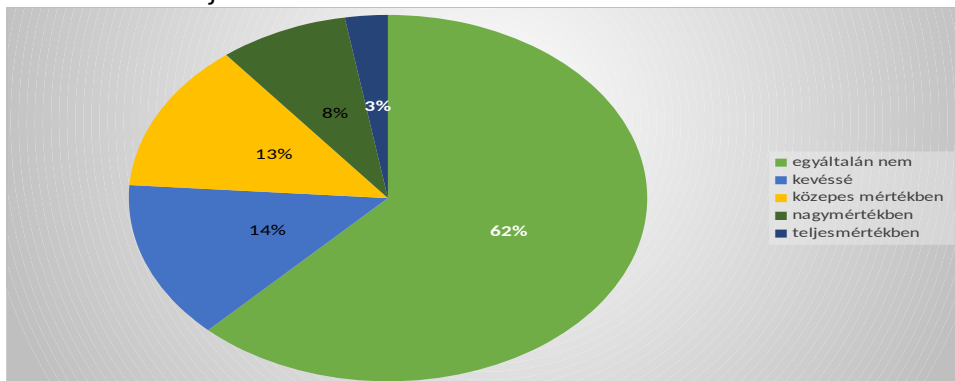
Okoz-e gondot a szakirodalmak beszerzése?

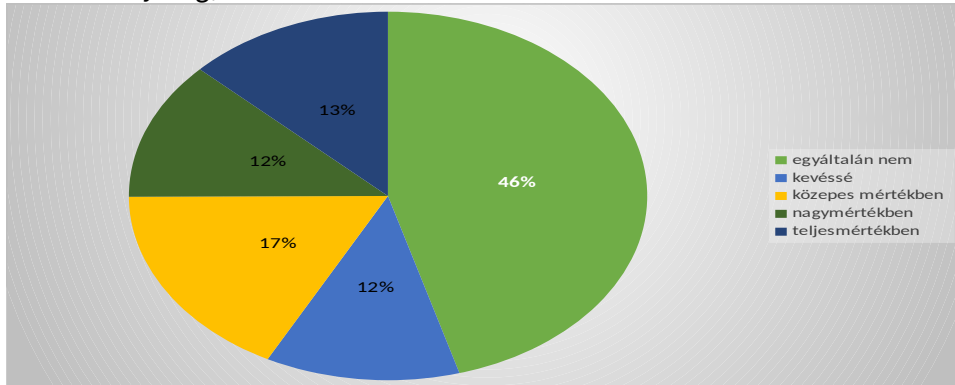
Okoz-e gondot az oktatási segédanyagok beszerzése?

Okoz-e gondot a szálláshoz jutás?

Okoz-e gondot a tandíj megfizetése?

A hallgatók saját kompetenciáik tekintetében az alábbiak szerint mérik magukat (ide csak a nagymértékben, teljes mértékben jó kategóriákat összesítettük):

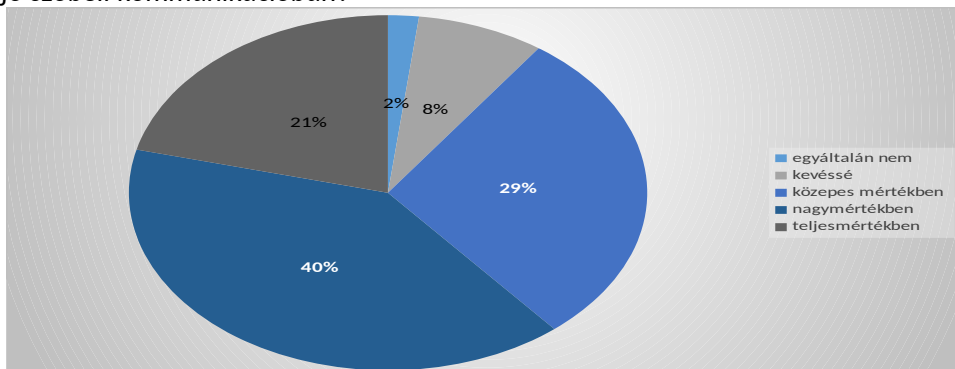
- szóbeli kommunikáció 61%,
- problémamegoldás 79%,
- konfliktuskezelés 60%,
- idegennyelven történő tárgyalókészség 23%
- szaktudás alkalmazása 55%
- informatikai ismeretek alkalmazása 59%

Ezeket a kompetenciákat a képzés szerintük a következő mértékben segíti (csak a nagymértékben kategóriát gyűjtöttük ki):

- szóbeli kommunikáció 29%,
- problémamegoldás 31%,
- konfliktuskezelés 18%,
- idegennyelven történő tárgyalókészség 8%
- szaktudás alkalmazása 34%
- informatikai ismeretek alkalmazása 24%
- megbízhatóság 32%
- önállóság 52%

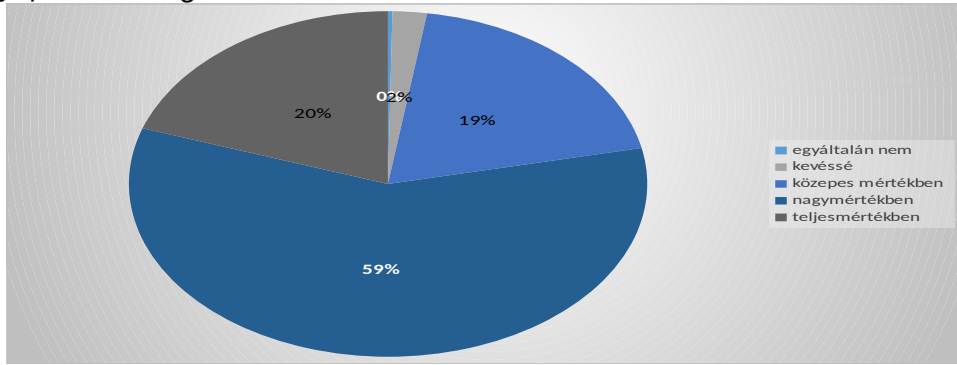
Nem találtunk relevanciát az alacsonyszintű kompetencia és a képzés által nyújtott nagymértékű támogatás között.

Mennyire jó szóbeli kommunikációban?

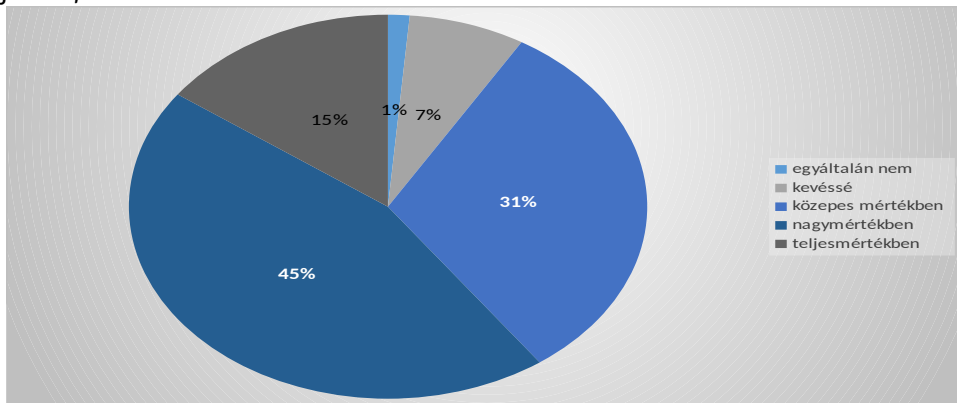

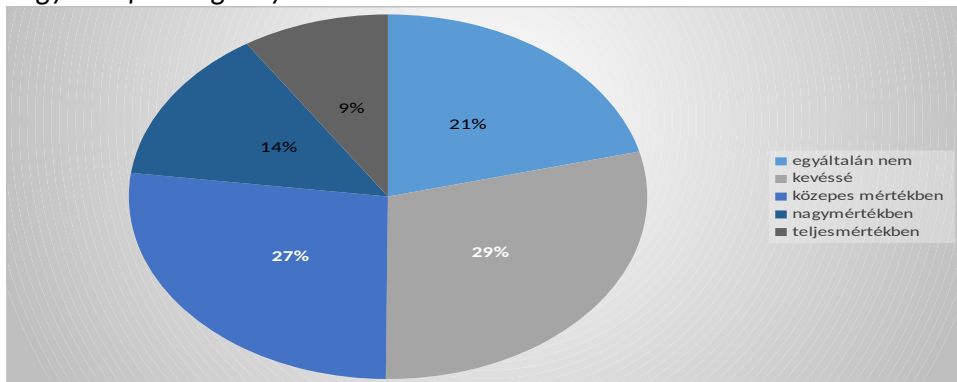
Mennyire jó problémamegoldásban?

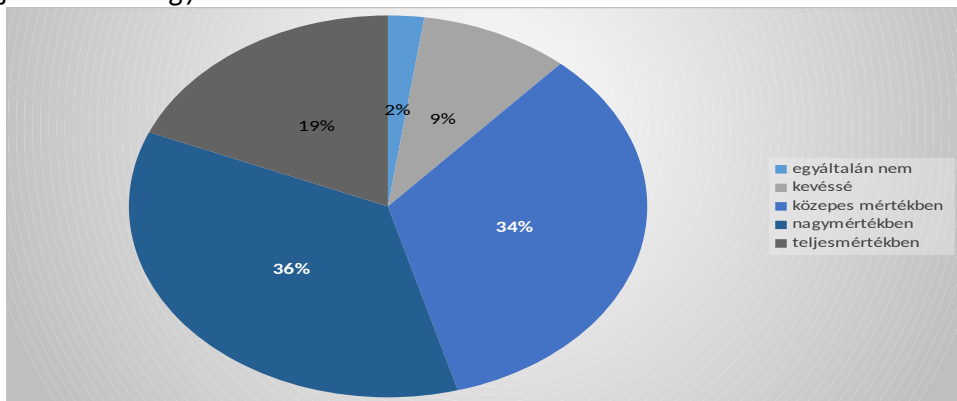
Mennyire jó konfliktuskezelésben?

Mennyire tárgyalóképes idegennyelven?

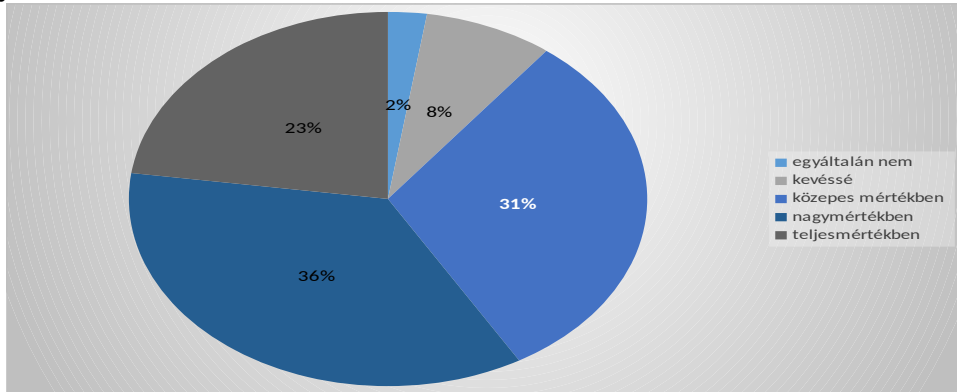

Mennyire jó szaktudása gyakorlati alkalmazásában?

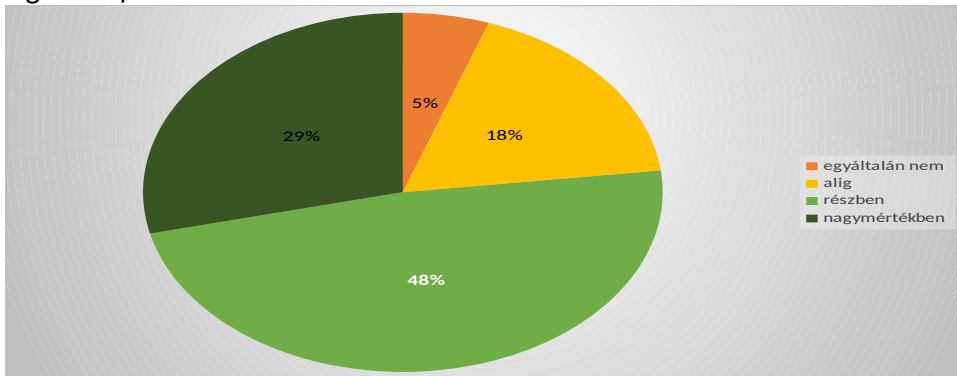

Mennyire jó informatikai ismeretek alkalmazásában?

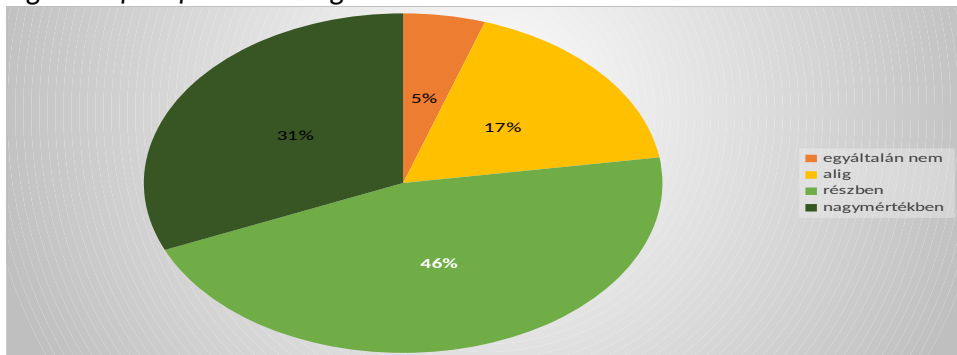

Majd arra voltunk kíváncsiak, hogy ezeket a kompetenciákat mennyire segíti az intézményben folyó oktatás

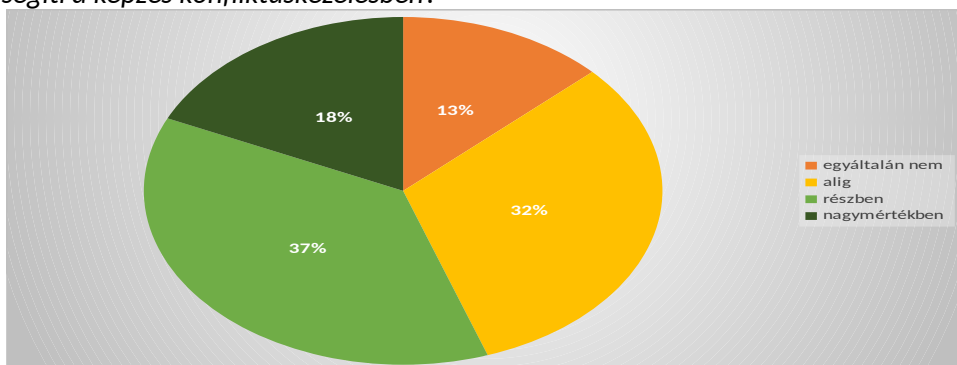
Mennyire segíti a képzés szóbeli kommunikációban?

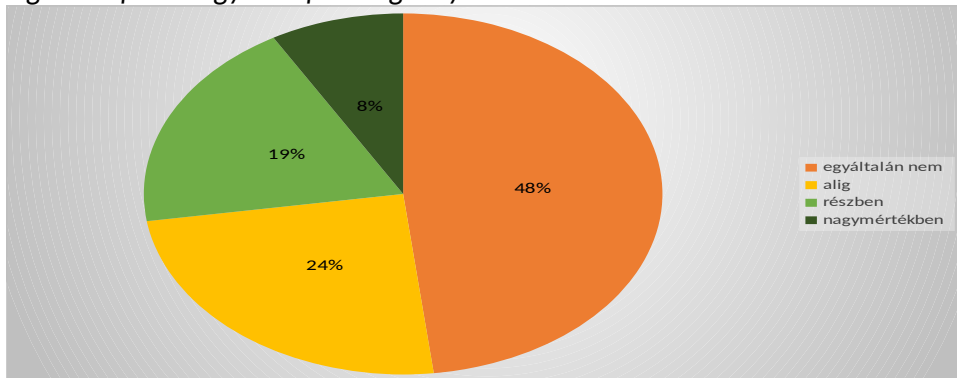
Mennyire segíti a képzés problémamegoldásban?

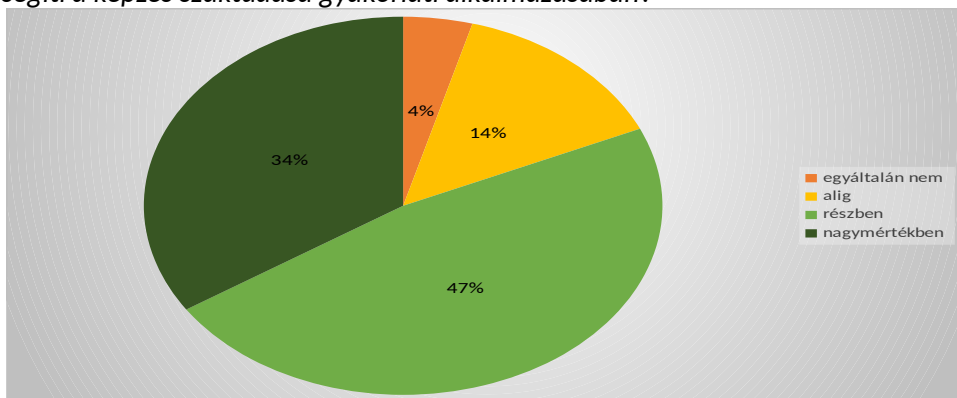
Mennyire segíti a képzés konfliktuskezelésben?

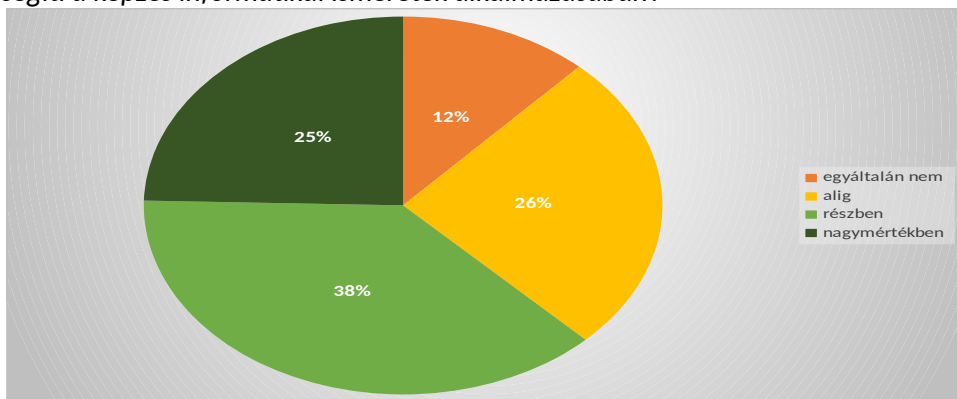
Mennyire segíti a képzés tárgyalóképes idegennyelv tudását?

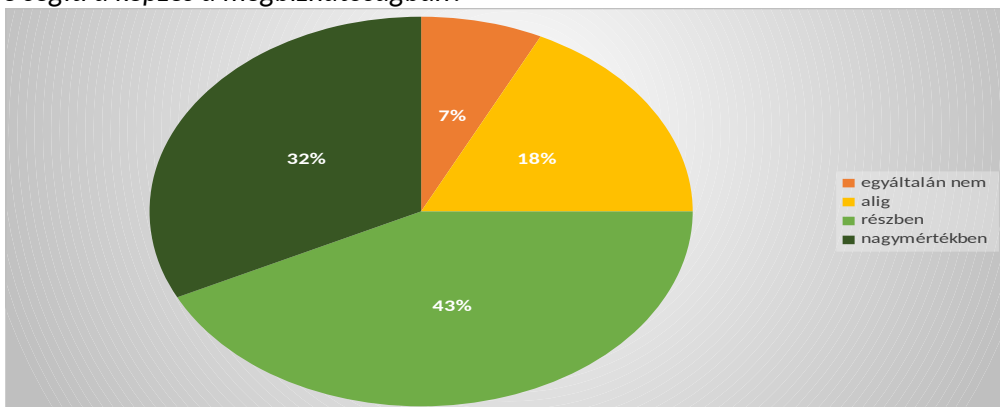
Mennyire segíti a képzés szaktudása gyakorlati alkalmazásában?

Mennyire segíti a képzés informatikai ismeretek alkalmazásában?

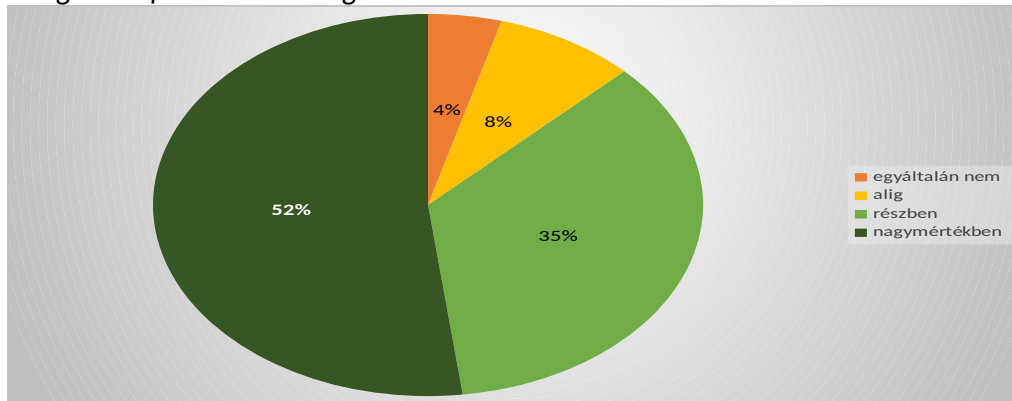

Mennyire segíti a képzés a megbízhatóságban?

Mennyire segíti a képzés az önállóságban?

Az egyéb észrevételek és kiegészítést 32 kitöltő tett, ezeket kategorizálva az alábbi hiányérzetek merültek fel:

- oktatásszervezés (óratorlódás, ütközés) 2 fő
- oktatás tartalma (szakmai tárgyak hiánya) 9 fő
- gyakorlat/iasság hiánya 7 fő,
- oktatók hozzáállása 9 fő
- tanulmányi előadók hozzáállása 4 fő
- nyelvórák fejlesztése 1 fő

Alap és mesterszakon végzett hallgatók körében zajlott DPR kutatás 2016

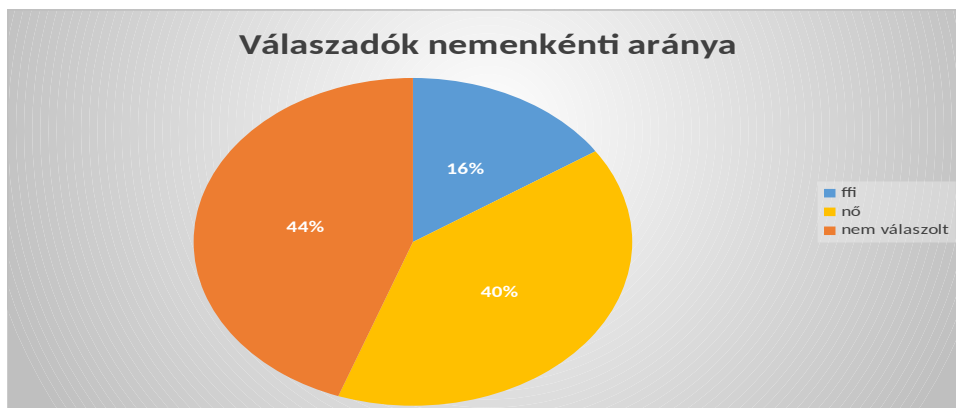
A mintavétel 2016 októberében történt, intézményünk nemcsak az alap és mesterszakon végzett hallgatókat kereste meg, hanem a felsőfokú szakképzésben és a szakirányú továbbképzésben résztvevőket is, így összesen 15 903 hallgatónak küldtük ki a központi DPR kérdőívet.

Alap és mesterszak

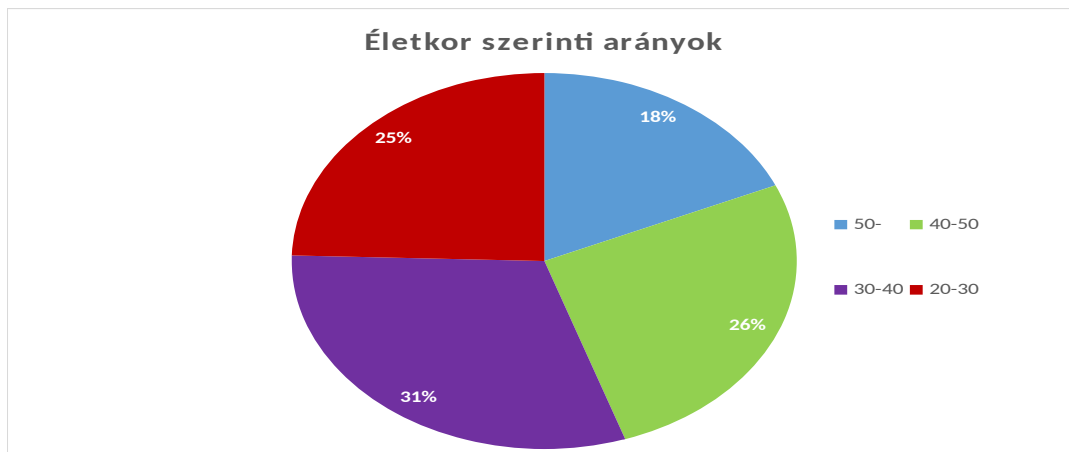
A lekérdezés 2016 októberében történt, és a 2011-ben, 2013-ban és 2015-ben végzettek körében zajlott, összesen 11 661 hallgató kapta meg a kitöltendő kérdőívet.

Az adott 3 évre összesítve 1 104 kitöltött kérdőívet kaptunk vissza, mely 9,46%-os visszaküldési arányt mutat - ebből 2011-ben végzett 355 db, 2013-ban végzett 360 db, 2015-ben végzett 389 db van. Ebből teljes kitöltöttsége 657 kérdőívnek van, mely 59,5%-os arányt jelent (a visszaküldött kérdőívek számához viszonyítottn). Így itt is, ahogyan a motivációs kutatásnál minden kérdésre vonatkozóan megadjuk a válaszadók számát.

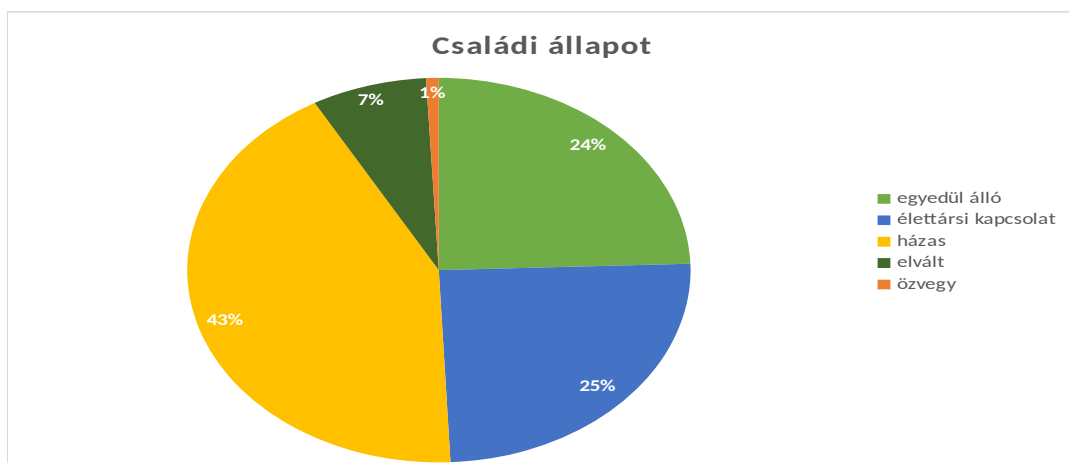
Válaszadók nemenkénti megoszlása 173 férfi (16%), 440 nő (40%) már nem jutott el eddig a kérdésig 491 fő, ők nem válaszoltak.

Az életkori eloszlás az alábbiak szerint alakul: 50 fölötti 108 fő (18%), 40-50 év közötti 155 fő (26%), 30-40 közötti 180 fő (31%), 20-30 közötti 144 fő (25%).

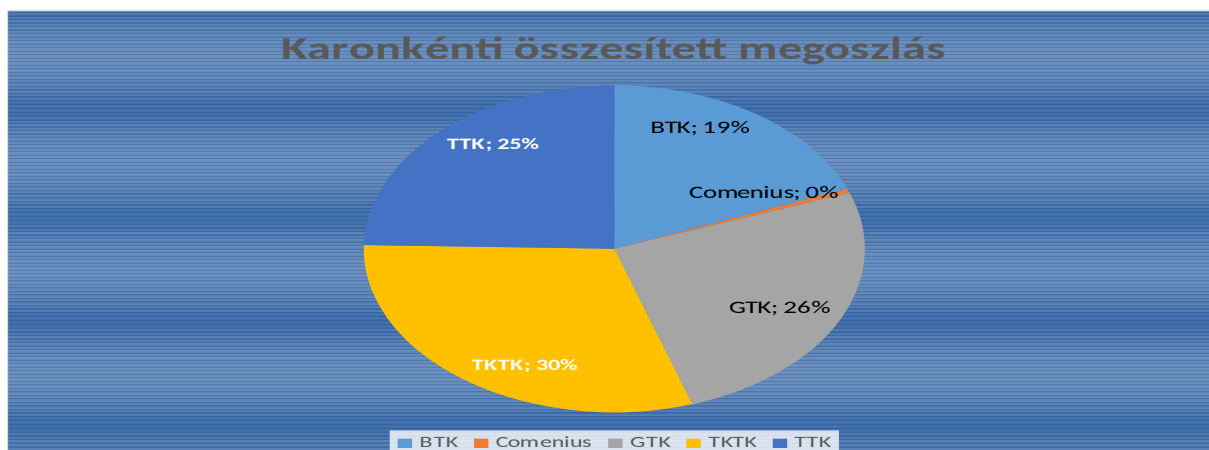
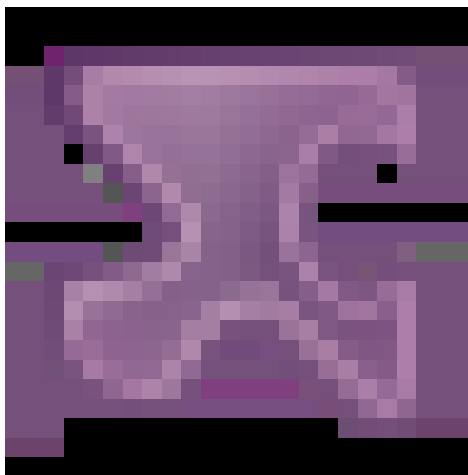

Családi állapotukat tekintve 42,5% házas (259 fő), 24,7%-uk (151 fő) élettársi kapcsolatban él, 24,4%-uk (149 fő) egyedülálló, 7,3% elvált (45 fő), 0,8% özvegy (5 fő). Gyermekkel nem rendelkezik 69%. Akik gyermekkel rendelkeznek, azok 55,3%-ának 1, 36,5%-ának 2, 7%-ának 3 gyermeke van.

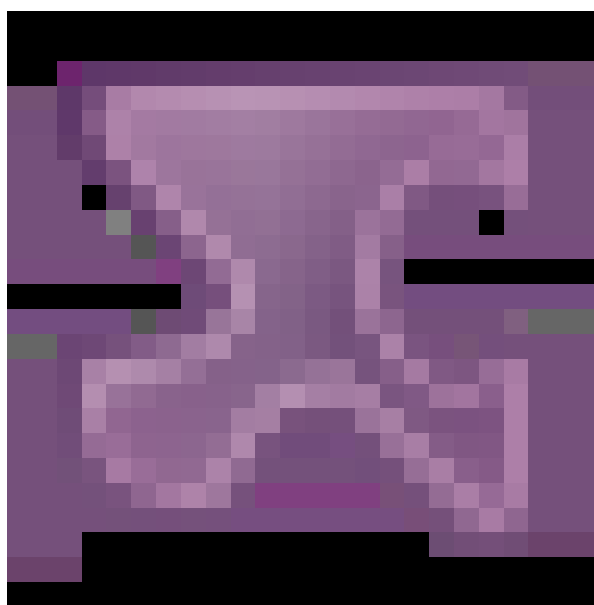

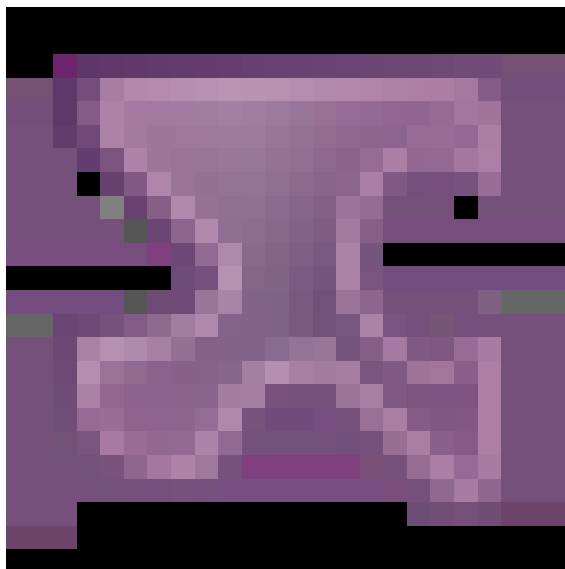
A hallgatók összesített karonkénti megoszlása (csökkenő sorrendben):

- TTK - 304 fő
- GTK - 255 fő
- TTK - 246 fő
- BTK - 190 fő
- Comenius Kar - 4 fő

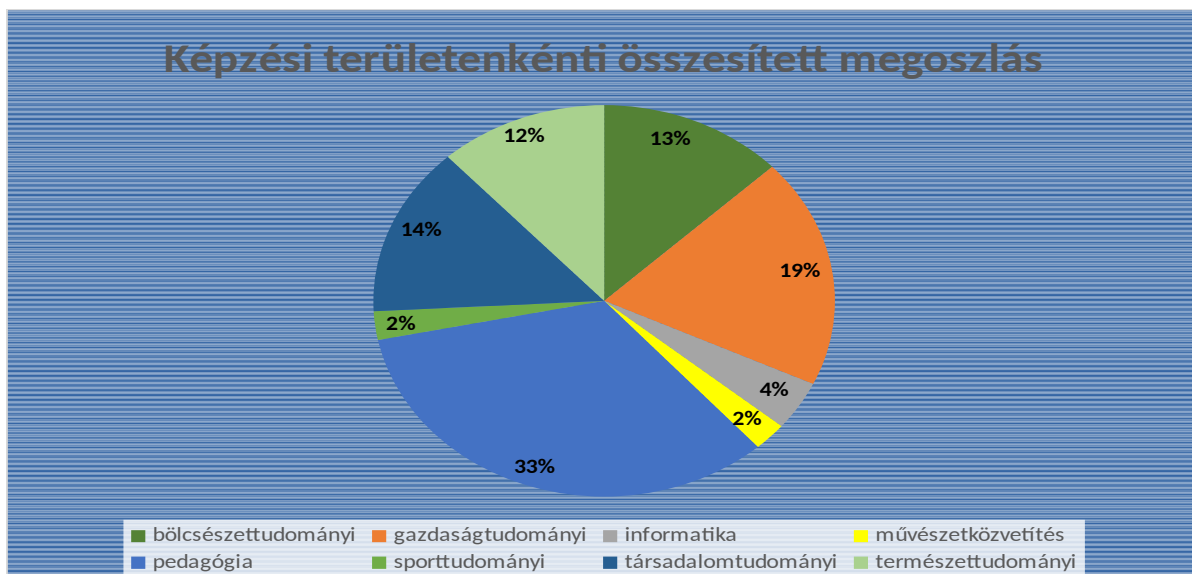

A képzési területeket tekintve a pedagógia képzési terület képviselteti magát a legnagyobb arányban (34%, 327 fő) – hiszen nemcsak az általános pedagógiai szakok, de a tanárszakok is ide tartoznak. A következő a gazdaságtudományi képzési terület (19%, 186 fő), majd a társadalomtudományi (17%, 163 fő), a természettudományi (12%, 116 fő), bölcsészettudományi (10%, 95 fő), informatika (4%, 40 fő), végül a művészetközvetítés és sporttudományi képzési terület következik (2-2%, 23-23 fő).

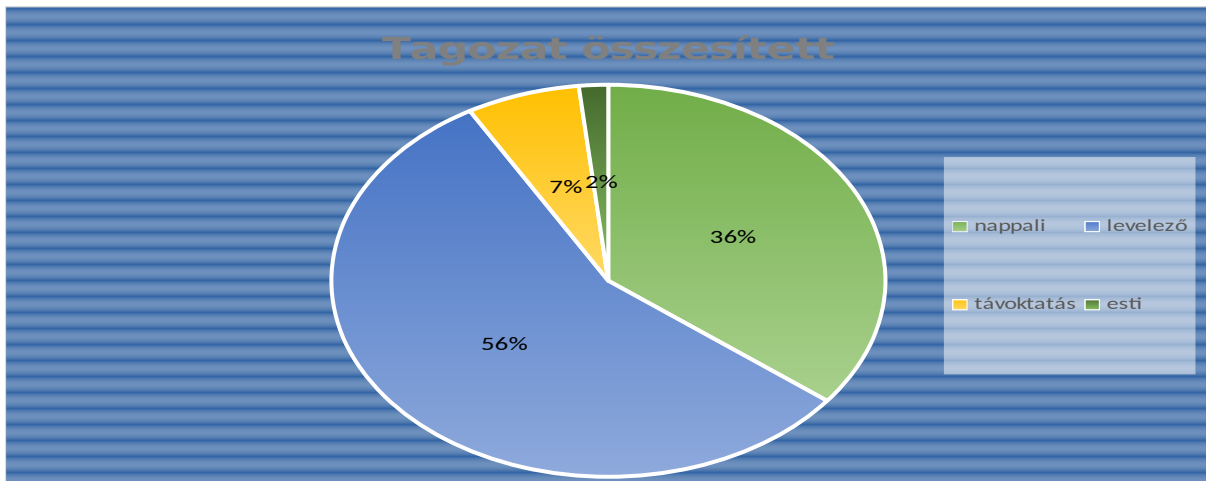
Képzési területenkénti összesített megoszlás

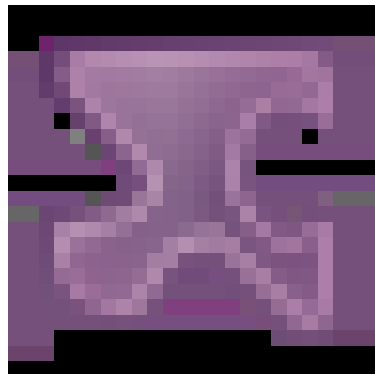
A hallgatók 56%-a (560 fő) levelező tagozaton, 35%-a (354 fő) nappali, 2%-a (17 fő) esti, 7%-a (66 fő) távoktatási tagozaton végezte tanulmányait. Növekedést mutattak a nappalis, levelezős tagozat

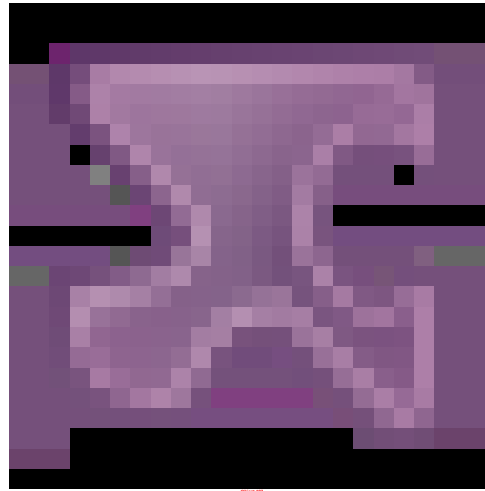
hallgatói 2011, 2013, 2015 években, és csökkenést az esti és távoktatásos hallgatók.

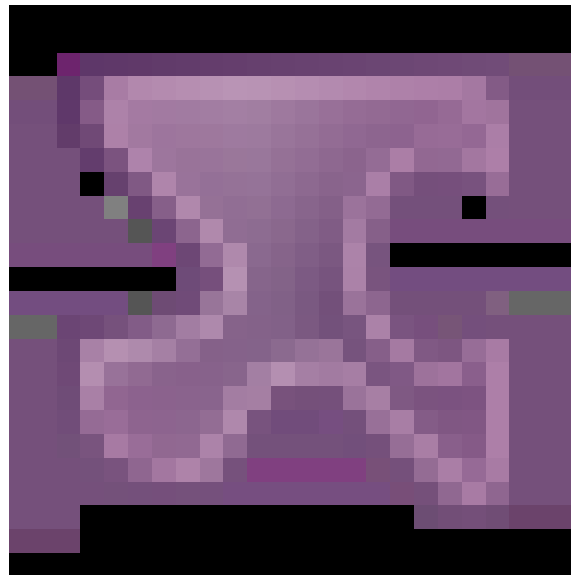
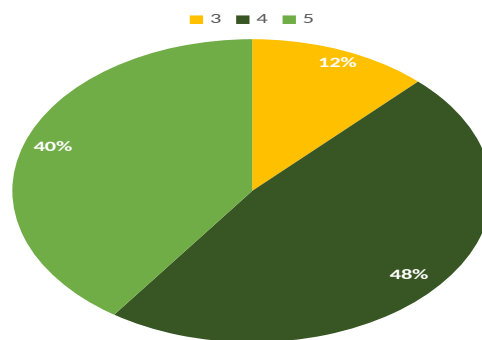
A tanulmányok finanszírozásának módja a következő képpen alakult, a hallgatók 63%-a államilag támogatott, 28%-a költségtérítéses, 9%-a több finanszírozási formát választott, 0,3% részösztöndíjas. Az államilag finanszírozott oktatásban 334 levelezős (54,8%), 262 nappalis (43%) hallgató, míg az önköltségesben 156 levelezős (57,7%), 52 nappalis (19,2%) hallgató vett részt.

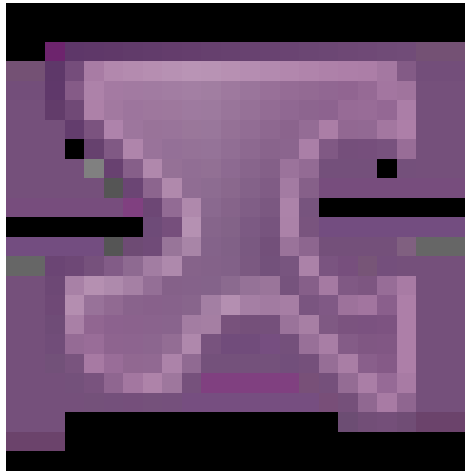
A 970 válaszadó 48%-ának tanulmányi eredménye jó (4), 40%-ának jeles (5), 12%-ának közepes (3). A hallgatók 45%-a gondolta úgy, hogy eredményei megfelelnek a szaktársak eredményeinek, 42% valamivel jobbnak, 9% sokkal jobbnak és 3% valamivel rosszabbnak ítélte saját teljesítményét a többiekéhez képest.

Legjellemzőbb tanulmányi eredmények

A fentiekben látható jó teljesítmény mellett az abszolutóriumig eljutók időigénye látható. Az alapképzések 3 és négy éves időtávja jól látható, hiszen a hallgatók 56,7%-a 5-8 félév alatt jutott el a diploma megszerzéséhez szükséges záróvizsgáig. A hamarabb teljesítők lehetnek mesterszakosok, beszámíttatásból is eredhet a viszonylag rövid oktatásban töltött időszak. A hallgatók egy harmada jutott 8 féléven túl az abszolutóriumig.

A záróvizsgát követően a hallgatók 70%-a azonnal diplomát szerzett, 30%-uk nem. A hallgatók 45%-a nem szerezte meg azonnal a diplomáját, ezek 90%-ának a nyelvvizsga hiánya az oka, 2-2% a szakdolgozat hiánya vagy sikertelen záróvizsga miatt nem kaphatott diplomát.

A diploma nélküliek 31%-a lépett így ki a munkaerőpiacra, míg 51%-uk már a tanulmányaik során is dolgozott, mindössze 15%-uk nem lépett kapcsolatba a munkáltatókkal. A kilépők egynegyedének egyáltalán nem okozott problémát a diploma hiánya, egynegyedüknek kis nehézséget, másik egynegyedüknek nagy problémát jelentett.

A végzett hallgatók 70%-a szerint van alumni szervezetünk, melyből 15% tagsággal is rendelkezik (92 fő), 30%-a szerint nincs ilyen az intézményben.

A válaszadó hallgatók 80%-a nem vett fel diákhitelt tanulmányaihoz, 20%-uk igen, a hitelt felvevők 90%-a szabadfelhasználású hitelt vett igénybe.

A végzett hallgatók 47,4%-a nem, 52,6%-a rendelkezett felsőfokú végzettséggel, amikor a kérdőív alapjául szolgáló képzést megkezdte. A már végzettséggel rendelkezők 44%-a hagyományos főiskolai képzést, 18%-a alapképzést (BA/BsC), 13%-a FOSZ-t, 10%-a mester képzést, 9,6%-a hagyományos egyetemi képzést jelölt meg.

Az adott képzés közben vagy azt követően 172 fő választott még egy felsőfokú végzettséget nyújtó oktatási formát, közülük 42% mester képzést, 11% egy másik alapszakot, 9% FOSZ képzést.

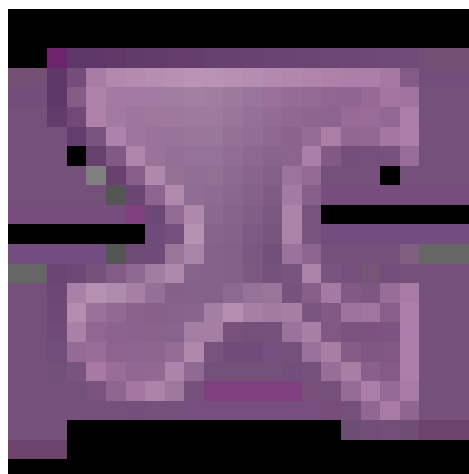
A 765 válaszadó közül a kérdőív kitöltésekor 142 fő (18,5%) vett részt felsőfokú képzésben. Ezen választásoknál is a mesterképzés vezet 46,6%-kal, 17% BA/BsC, 7% doktori, 7% FOSZ. A jövőre vonatkozó tanulmányi elképzeléseket is megkérdeztük: milyen képzési szinten folytatna tanulmányokat, azt ebben vagy másik intézményben végezné-e. A hallgatók 85%-a nem tervez további tanulást. Két képzési szint kivételével (doktori, osztatlan képzés), mindenhol többen választották az EKE-t, mint egyéb más intézményt. FOSZ képzést a válaszadók 15%-a választana, fele-fele arányban ebben az intézményben vagy máshol. BA/BsC képzést a válaszadók 10%-a választana – 54% itt az EKE-n, 46% más intézményben. Ma/MsC szinten a hallgatók 27,3%-a tanulna – 16% itt, 11% más intézményben. Szakirányú továbbképzésen 18% venne részt – 11% itt, 7% másik intézményben. Doktori képzésben 15% venne részt – 6% itt, 9% másik intézményben. Osztatlan képzésben mindössze 3% tanulna.

A végzetek nyelvismeretét az alábbi diagrammban foglaltuk össze, ami 6 világnyelvben való jártasságot kérdezte. Az egyes nyelvek ismeretét 6 fokozatú skálán jelölhették: 1 egyáltalán nem ismerem, 5 nagyon jól ismerem, 6 anyanyelvi szint. Ebben az összesítésben megjelenítettük az egyáltalán nem ismerem és egyesítettük a legalább alapszinten beszélők teljes skáláját, az anyanyelvi szintig.

A fenti diagrammból kiderül, hogy a legismertebb (és legmagasabb szinten művelt nyelv lsd. lent) az angol, a volt hallgatók 92%-a ismeri valamilyen szinten a nyelvet. A második a német, a harmadik az orosz nyelvismeret, majd a francia, olasz, spanyol következik. Az **angol** nyelvismeret szintjei az alábbiak szerint alakulnak: 21% kicsit, 30% közepesen, 25% jól, 21% nagyon jól ismeri:

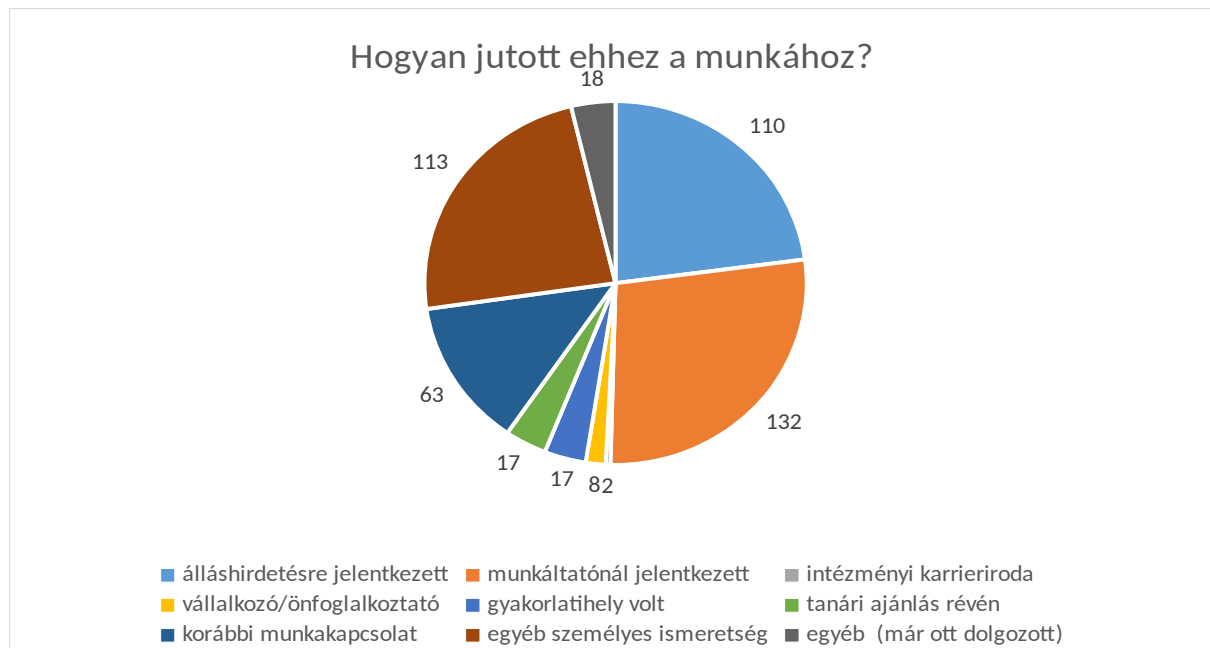

A német nyelvet 423 fő ismeri valamilyen szinten, ebből 48% kicsit, 24% közepesen, 16% jól és 11% nagyon jól ismeri. Az orosz nyelvet 182-en ismerik, ebből 66% kicsit, 21% közepesen, 8% jól, 4% nagyon jól ismeri.

A végzett hallgatók mindössze 6%-a (50 fő) nyilatkozott úgy, hogy végzett külföldi tanulmányokat az itteni kurzusa során/mellett. A kint tanulók 46%-a legalább 1 szemesztert töltött kint Erasmus ösztöndíj keretében, másik 46% párhuzamos munkavállalásként jelölte meg saját finanszírozással, a külföldi tartózkodását.

Szakmai gyakorlatok kérdésblokk kapcsán a megkérdezettek 79,4%-a vett részt kötelező gyakorlaton, akik 30,5%-át később foglalkoztatták, alkalmazták. A szakhoz kapcsolódó szakmai munkát az akkori hallgatók 66,7%-a végzett, nem kapcsolódót 56,4% végzett. Külföldi szakmai gyakorlaton 4%-uk volt, nem szakmai külföldi munkát 9% végzett.

A képzés során a hallgatók 63,5%-a érezte magát főállású dolgozónak, aki mellett még tanul is (36,5% főállású hallgatónak). A hallgatók 65%-a rendelkezett főállású munkaviszonnyal az abszolutórium megszerzésekor. Azt vizsgálva, hogy hogyan jutott ehhez a munkához a három legjellemzőbb mód az álláshirdetésre való jelentkezés (22,9%), a munkáltatónál való bejelentkezés (27,5%), és az egyéb ismeretségi háló használata (23,5%).

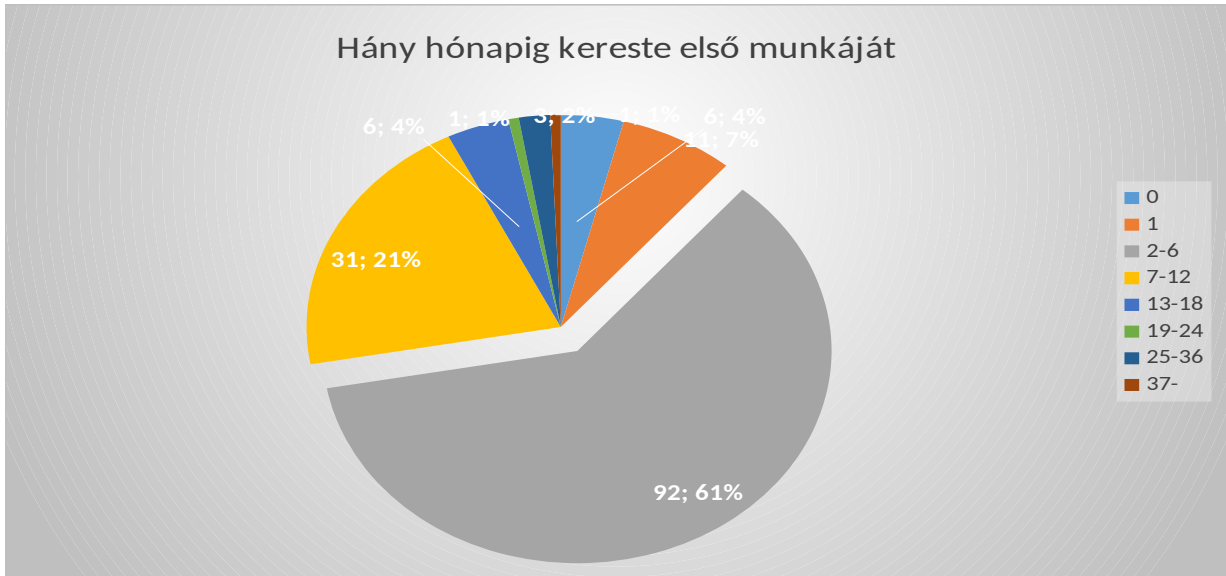

A végzett hallgatók 78,8%-a gondolja, hogy az adott munkakört csak a saját szakterületével (26%) vagy a saját és kapcsolódó szakterületi végzettséggel (52,7) lehet ellátni. Egészen más szakterületet vagy bármilyen szakterületet összesen 21% jelölt meg, ami azt mutatja, hogy végzettségüknek megfelelő helyen dolgozik a hallgatók majd 80%-a. 89%-uk munkaviszonya állandó, határozott idejű.

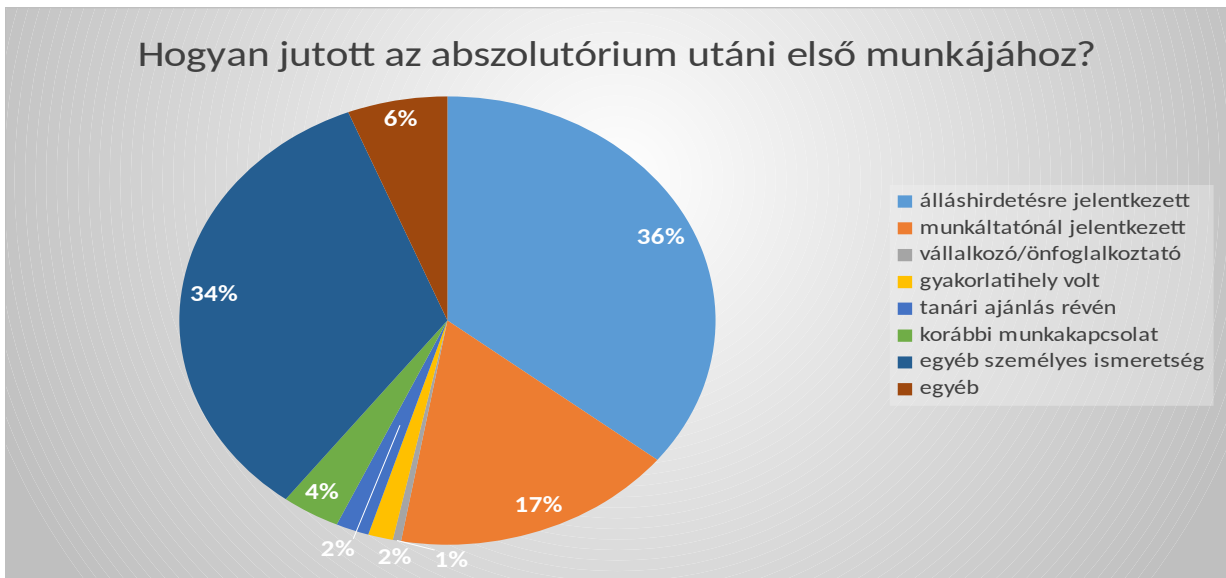
A munkakeresés folyamatára 729-en válaszoltak, az abszolutórium megszerzését követően 32% keresett munkát, 61% nem keresett, mert már akkor is dolgozott, 5% nem keresett, mert a tanulmányait folytatta tovább. A munkát keresők 52,3%-a 1-10 munkáltatónál próbálkozott. A munkakeresők 72%-a 1-5 alkalommal hívták be állásinterjúra - 26%-ot egy alkalommal, 26%-ot 2 alkalommal, 20%-ot 3-szor, 11%-ot 4-szer, 16%-ot 5-ször hívtak interjúra.

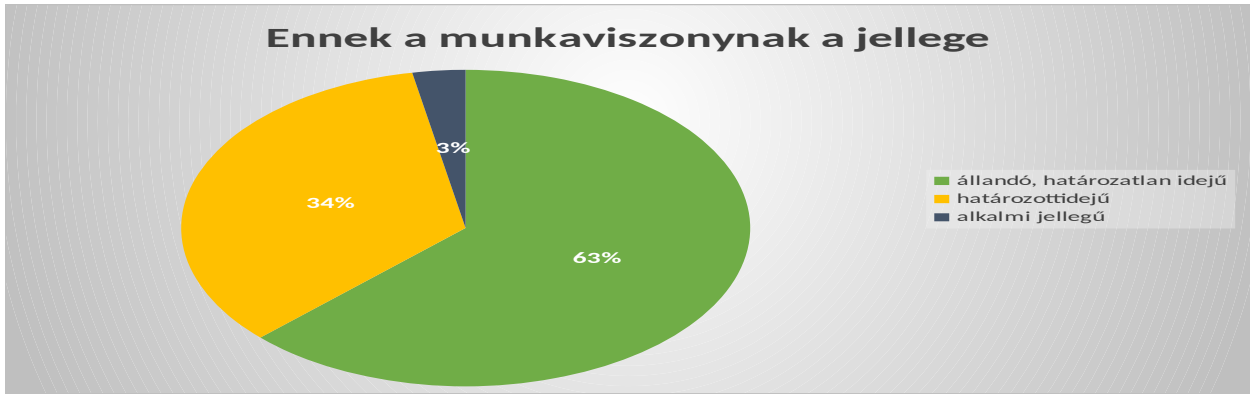
A válaszadó hallgatók legnagyobb hányada 60,9% 2-6 hónapon belül el tudott helyezkedni, 20,5% egy éven belül (7-12 hónap) és 7% egy hónapon belül talált munkát. A munkakeresők 7%-a kevesebb, mint egy hónap alatt talált munkalehetőséget, és másik 7% több, mint egy évig keresett.

A vezető álláskeresési technika eszköze itt az álláshirdetésre jelentkezés (71 fő), az egyéb személyes ismeretség (67 fő), és a munkáltatónál való jelentkezés (34 fő) volt.

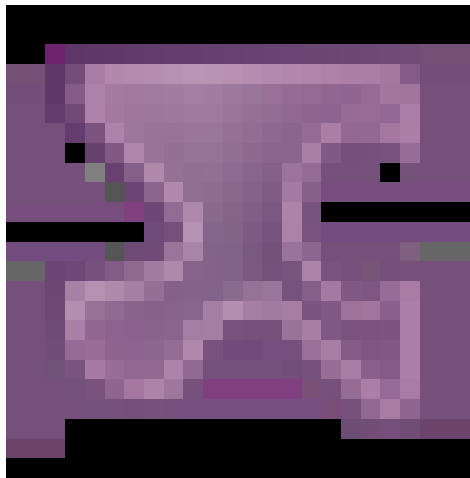

Az abszolutóriumot szerzett hallgatók összesen 70%-a szerint csak a megszerzett (21,6%) szakterületével illetve az ahhoz kapcsolódó (48,2%) szakterülettel határos végzettséggel lehetett betölteni az adott állást. Más szakterület (22,6%) vagy bármilyen (7,5%) szakterület 30%-ban képviselteti magát. A munkaviszonyt tekintve 63%-uk (123 fő) munkaviszonya állandó és határozatlan idejű, 34%-uk (68 fő) határozott idejű szerződéssel rendelkezik, 3% (6 fő) pedig alkalmi jellegű megbízásokat kap.

A végzés és a kérdőív kitöltése közötti időszakban a volt hallgatók munkahelyeinek számára voltunk kíváncsiak.

Az utolsó választási lehetőséget (egy sem) 39 fő félreértelmezte, mely a következő kérdésre adott válaszból derül ki: volt-e munkanélküli - az itt egy sem válasz és nem volt még munkanélküli, azt feltételezi, hogy jelenleg is az adott munkahelyén dolgozik, így a módosított adatok szerint a nem volt munkahelye, egy sem az 16 fő és az egy munkahelye volt 434 fő kell, hogy legyen.

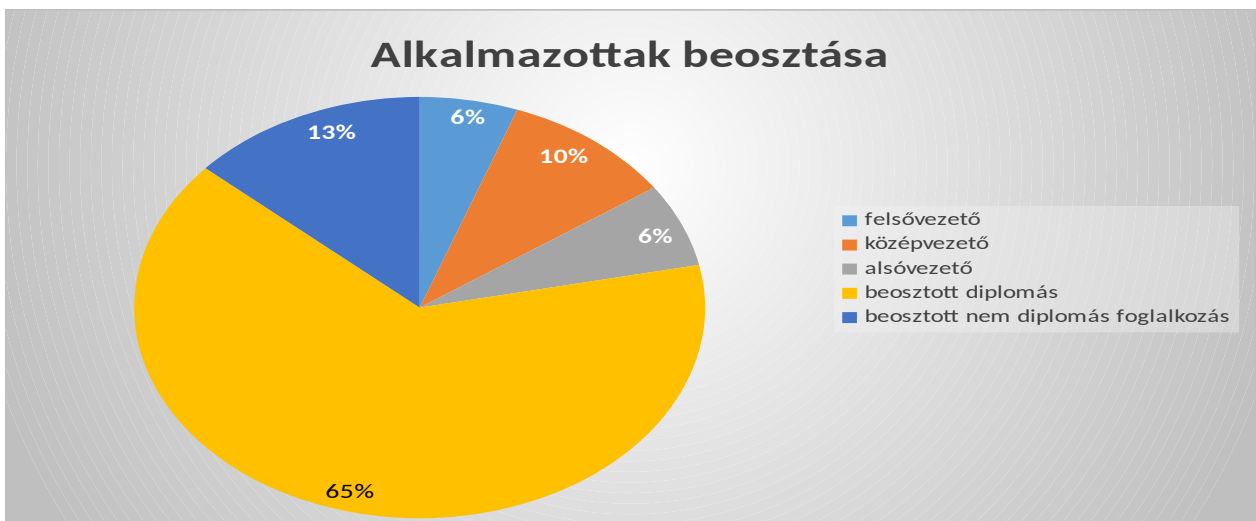
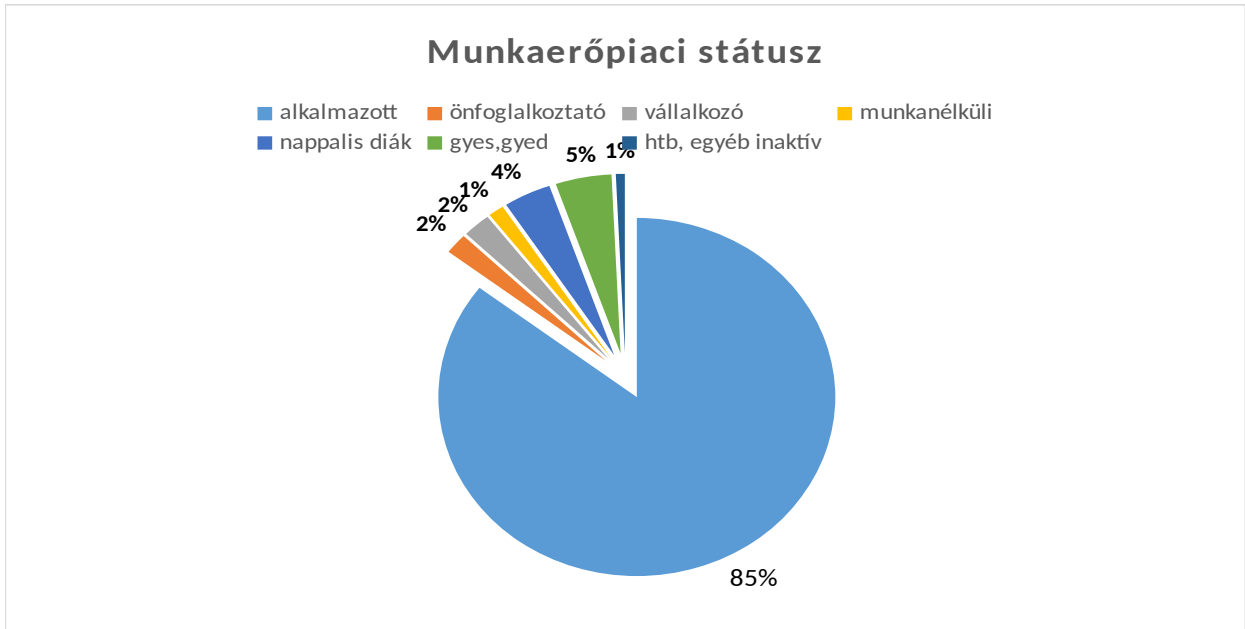
A diagramm adataiból kiderül, hogy a hallgatók 60,4%-a ugyanazon a munkahelyen dolgozik, amivel a végzést követően szerződött; 2%-uk munkanélküli, 21,5% a második munkahelyén dolgozik, 10,5% a harmadikon. A 11-13-15-ben végzett hallgatók vonatkozásában emelkedik a munkanélküliek száma (2011:0; 2013: 4; 2015:12 fő) ill. az első munkahelyen dolgozók száma is (2011: 105; 2013:151; 2015: 178 fő). A 2015-ös magasabb számokat indokolhatja a végzés és a lekérdezés közötti 1 éves időszak.

A végzett hallgatók 73,8%-a nem volt munkanélküli a fenti időszakban, 26,1% volt ilyen státuszban. A válaszadók 79%-a volt regisztrált munkanélküli. A munkanélküliséget megélt fiatalok 69%-a egyszer, 21,9%-a kétszer is volt munkanélküli, melynek időtartama 1 hónap volt 6%-uknál, 2-3 hónap 28,4%-uknál, 4-6 hónap 23,4%-uknál, 7-12 hónap 29%-uknál. (Mindössze 2-2% az aki 2 vagy 3 évig volt munkanélküli.)

A végzettség megszerzését követően 2% tanult, 4% dolgozott (51 fő), további 3% jelenleg is külföldön dolgozik. A kint tartózkodók 92%-a 1-5 alkalommal dolgozott és fele-fele arányban oszlanak meg az egyévnél kevesebb (25 fő) ill. az egyévnél több időt kint dolgozók (26 fő). A külföldi munkavállalás 1/3-1/3 arányban kapcsolódott (17 fő), részben kapcsolódott (18 fő) és egyáltalán nem kapcsolódott (16 fő) az itteni végzettséghez. Külföldi munkavállalást az elkövetkező 5 évben a végzettek 12,6%-a tervez, 61,6% határozottan nem, 25,6% még hezitál.

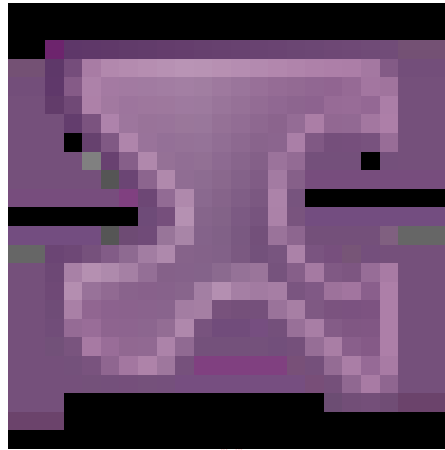

A jelenlegi munkaerőpiaci helyzet elemzését teszi lehetővé a következő kérdésblokk. Melyből kiderül, hogy a végzettek 85,4%-a (598 fő) alkalmazottként dolgozik, 5% GYES-en lévő, 4% nappalis diák, 2% önfoglalkoztató, 2% vállalkozó, 1% munkanélküli. Az alkalmazottak beosztásukat tekintve: 64,7% beosztott diplomás, 21,75%uk vezető beosztású, ebből 5,56% felső vezető, 9,78% középvezető, 6,40% alsóvezető. 13,49% olyan beosztásban dolgozik, melyhez nem szükséges diploma. Az 1,28%-os munkanélküliség 9 főt érint, ebből 8 válaszolt a munkanélküliségének időtartamára vonatkozóan, ebből egy fő másfél éve, 1 fő 1 hónapja, 1 fő 3 hónapja munkanélküli, 2 fő fél év és 1 év közötti időtartamban, 3 fő pedig 13-18 hónap közötti időtartamban van munka nélkül; mindannyian aktív álláskereső.

A munkaerőpiaci részvételt vizsgálva, 94% jelenleg is dolgozik, 5% most épp nem dolgozik, de volt már munkahelye, és 0,8%-nak (6 fő) nem volt még munkahelye (ebből 4 fő nappali tagozatos diák, 1 fő eltartott, 1 fő tévesen jelölte ezt az opciót).

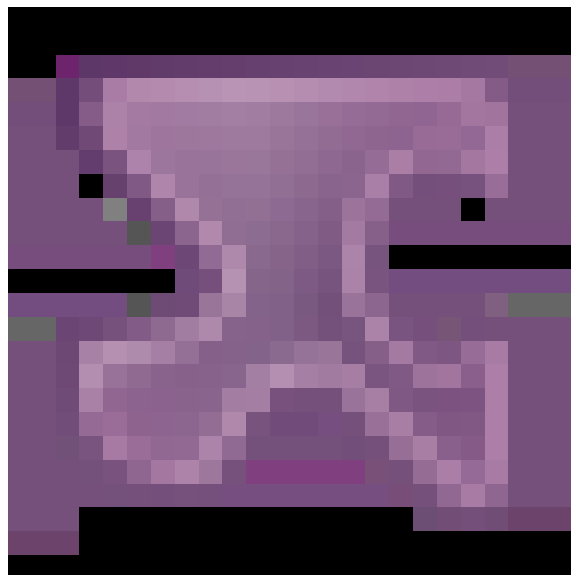
A végzett hallgatók 86,3%-a (561 fő) állandó, határozatlan idejű munkaszerződéssel, 11,5% (75 fő) határozott idejű szerződéssel rendelkezik, 2% alkalmi jellegű megbízásokat kap.

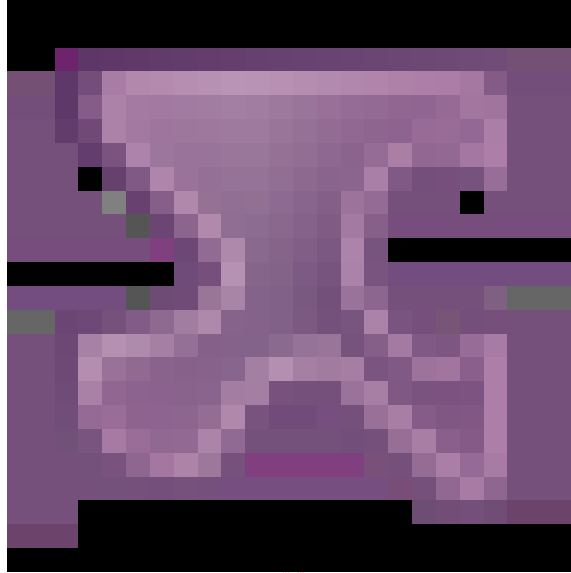
A végzett, fő munkaviszonnyal rendelkező hallgatók 60,31%-a az állami szférában dolgozik: köztisztviselő, közalkalmazott, kormánytisztviselő (54,5%), állami vagy kormányzati vállalatnál dolgozik (5,7%). A közalkalmazotti kör 62,4%-a pedagógus (óvodapedagógus, általános iskolai, középiskolai, gimnáziumi tanár, intézményvezető, stb.).

A 643 válaszadóból 19,6%-nak van beosztottja, ebből 56,3% 1-9 fő vezetője, 43,6% 9 főnél nagyobb csoportért felel.

A végzettségnek megfelelő munkakört mutatja be, hogy milyen mértékben használja jelenlegi munkájában a tanulmányai során elsajátított tudást, készségeket. Ebből kiderül, hogy a válaszadók 26% egyáltalán nem vagy kevéssé, 26%-a közepes mértékben, és 47% teljes mértékben vagy nagymértékben hasznosítja a felsőoktatásban megszerzett tudását a munkájában.

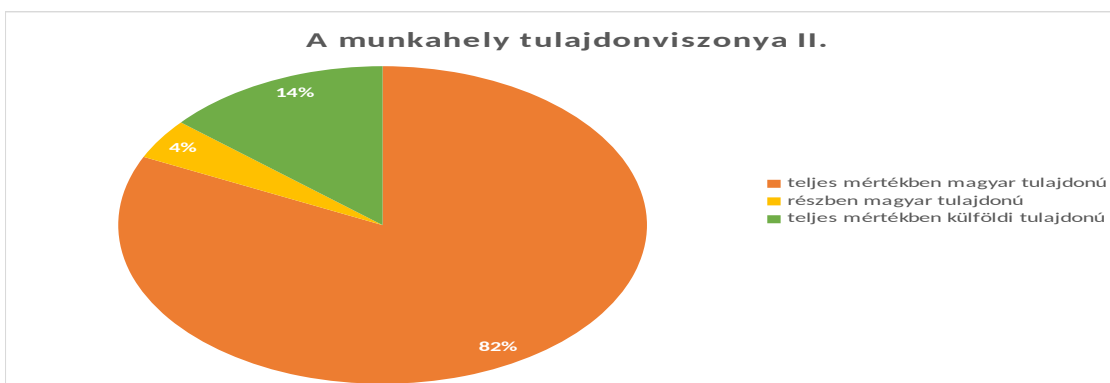
A fenti kérdést teszi árnyaltabbá, hogy a tanulmányok során megismert szakterület visszaköszön-e a munkahelyen. Az alábbi diagramból az derül ki, hogy a végzett hallgatók 80,8%-a szerint a saját szakterülettel ill a hozzákapcsolódó szakterület valamelyikével lehet érvényesülni az adott munkahelyen; 19,1% szerint nem szükséges az a szakterület a munkához, melyet elsajátított a felsőoktatásban (mert bármilyen más szakterület vagy egészen más szakterület is megfelel).

Az adott munkakör betöltéséhez/munkavégzéshez szükséges képzési szintképzési szint: 81%-hoz egyetemi (39,85) vagy főiskolai (41,8) diploma szükséges, 1,5%-hoz egyéb posztgraduális képzés, 0,6%-hoz PhD és 16,1%-hoz egyáltalán nem szükséges diploma.

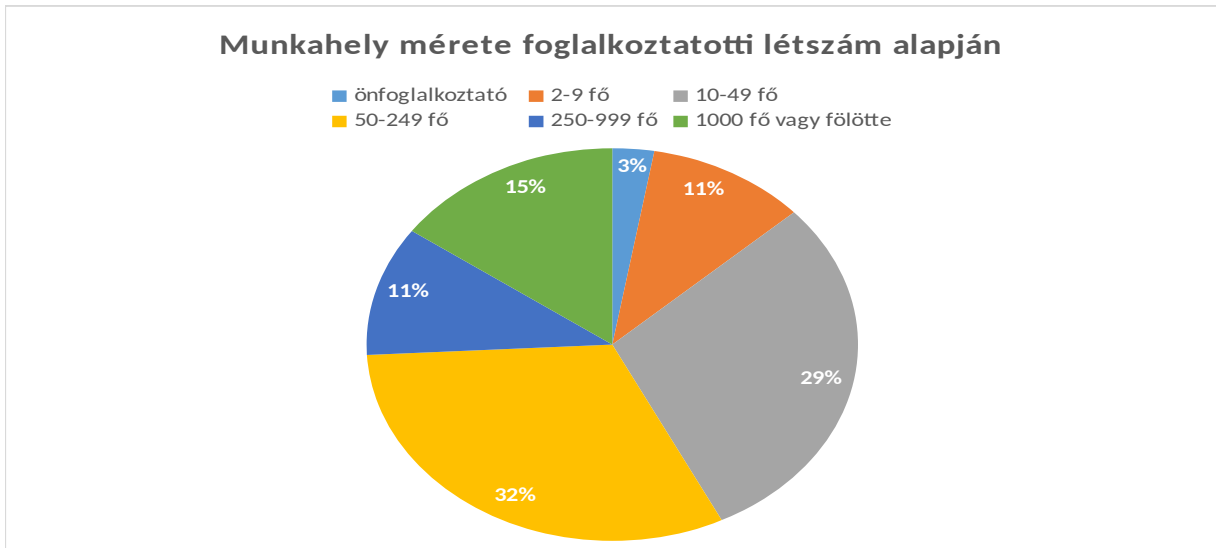
A munkahelyek tulajdonviszonyai az alábbiak szerint alakulnak:

Ezek szerint a munkahelyek 54%-a közszférához tartozik, 38% a magánszférához, 82%-ban hazai tulajdonúak, 14%-ban külföldi tulajdonúak az adott munkahelyek.

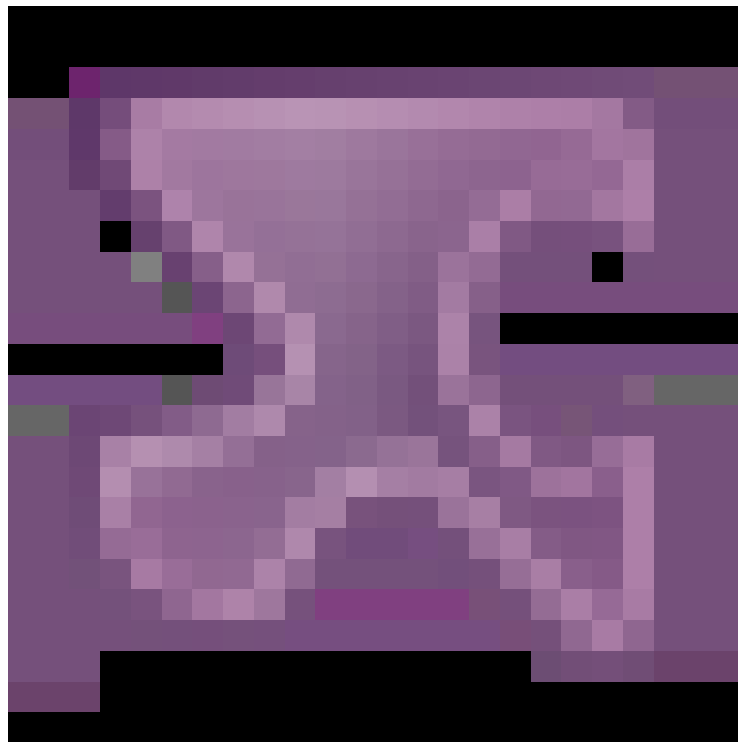

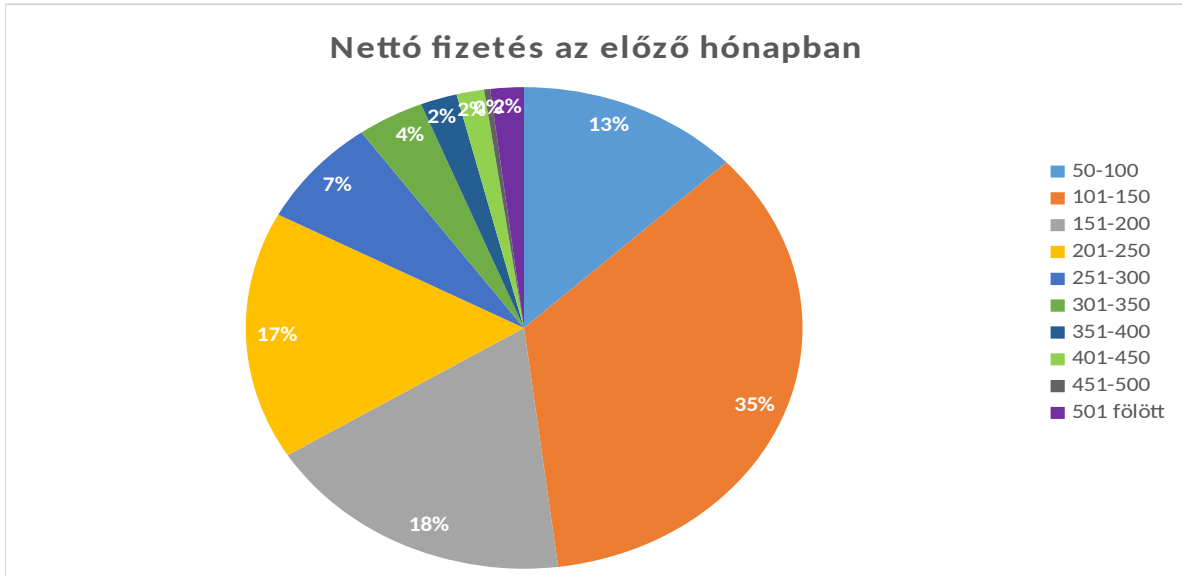
A foglalkoztatotti létszám alapján (is) besorolhatók a szervezetek (vállalkozások) mikro- (10 fő alatti), kis- (10-50 fő) és középvállalkozási (50-250 fő) ill nagyvállalati (250 fő fölötti) kategóriába.

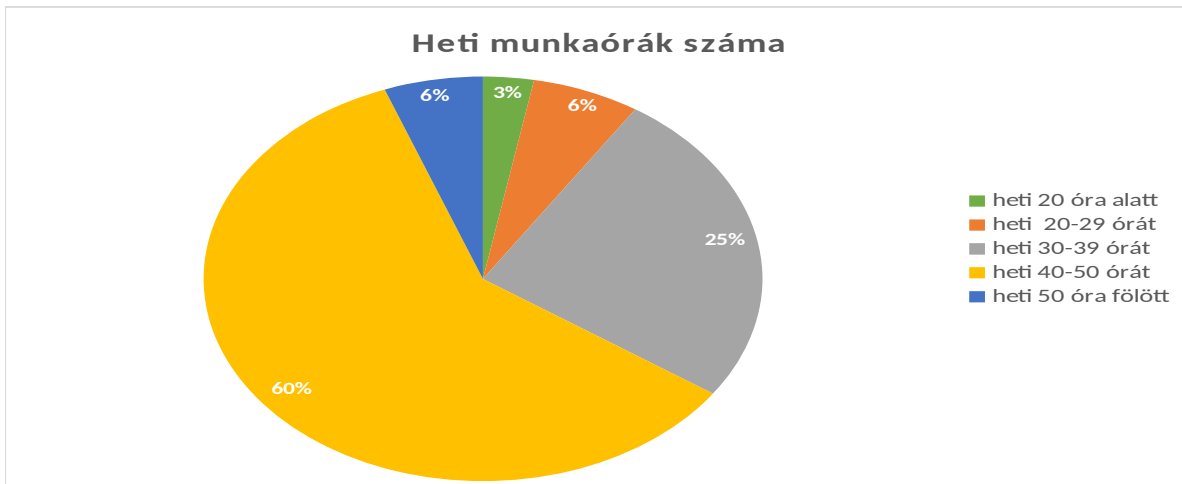
Az oktatási ágazatban dolgozik a válaszadók 48,4%-a, közigazgatásban 7%, humánegészségügyi, szociális ellátásban 5,6%, információs, kommunikációs területen 5,2%, pénzügyi, biztosítási területen 4,8%.

A végzetek 35%-a 101-150 ezer forint nettó keresettel rendelkezett a lekérdezést megelőző hónapban. 18% 151-200 eFt; 17% 201-250eFt; 13% pedig 50-100eFt-ot keres.

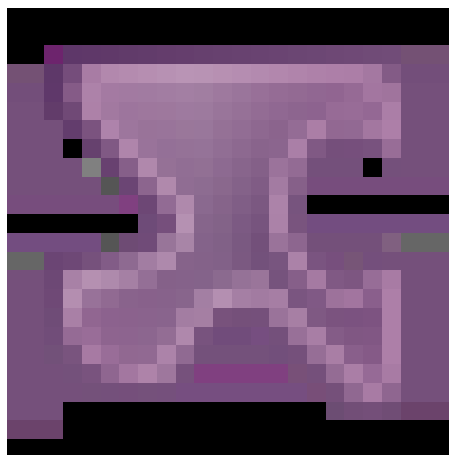
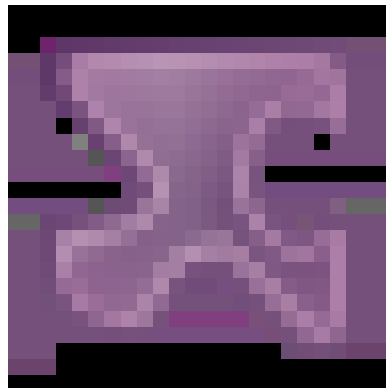
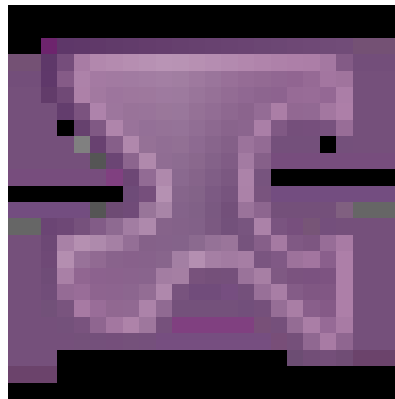
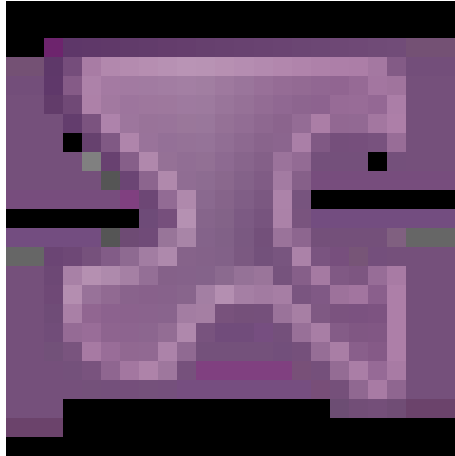

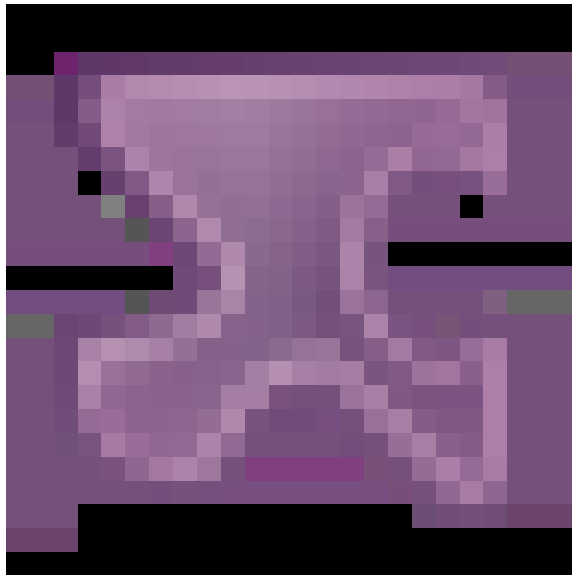
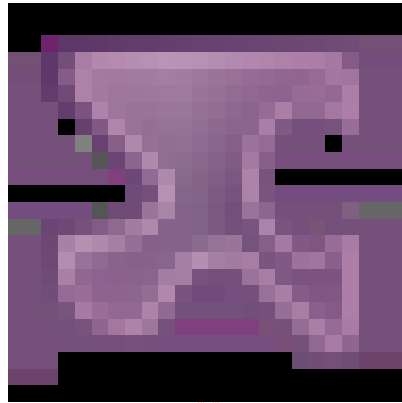
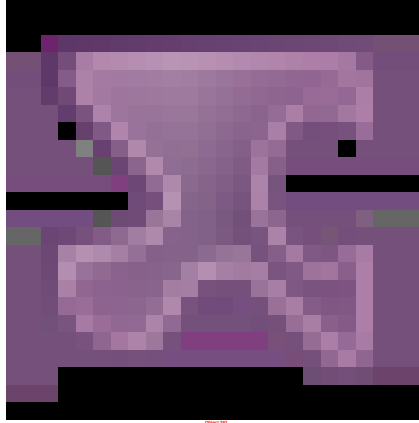
A fenti keresetekhez társuló heti munkaórák arányát mutatja az alábbi ábra, melyből a legjelentősebb tételt a heti 40-50 órás munkavégzés tesz ki 345 fő (60%):

Mellékállással a megkérdezettek 18,3%-a (105 fő) rendelkezik, akiknek 80,9%-a úgy nyilatkozott, hogy ehhez a munkához az a szakterület (vagy az ahhoz kapcsolódó) szükséges, amelyet a felsőoktatásban szerzett. 76,1%-uk szerint a másodálláshoz egyetemi (47,6%) vagy főiskolai (28,5%) diploma szükséges, ebből a munkából 83%-uk, maximum nettó 100 eFt-ot keres havonta.

Majd a jelenlegi főállásukkal kapcsolatos elégedettséget mértük fel, ahol kíváncsiak voltunk, hogy milyen feltételrendszer mentén dolgoznak a végzett hallgatók, és annak elemei mennyire megfelelőek számukra. Ezek az elemek például a végzett munka szakmai, tartalmi része, előmeneteli lehetőségek, személyi, tárgyi feltételek, elismertség/presztízs, jövedelem. A diagrammokból kiderül, hogy legkevésbé a munka presztízsével és a jövedelemmel, szakmai előmenetellel elégedettek a válaszadók, míg a szakmai tartalom az, amivel leginkább tudnak „azonosulni”. Összességében 76,4% elégedett, 23,6% elégedetlen a munkájával.

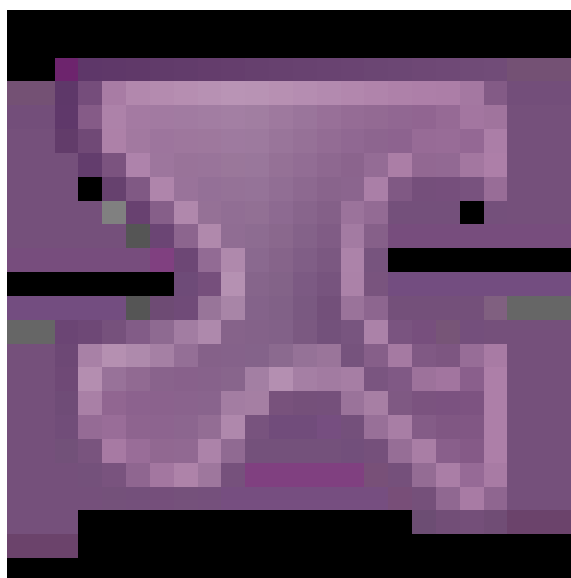
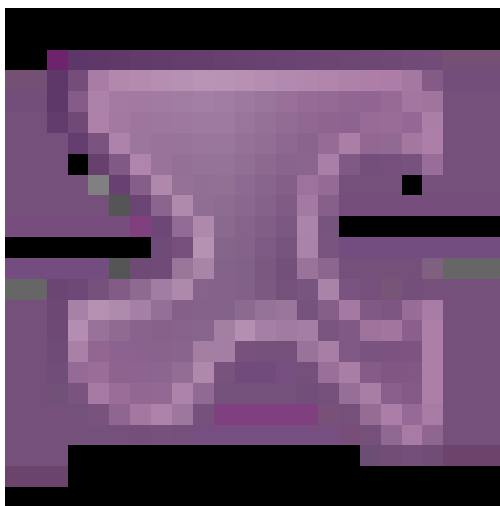

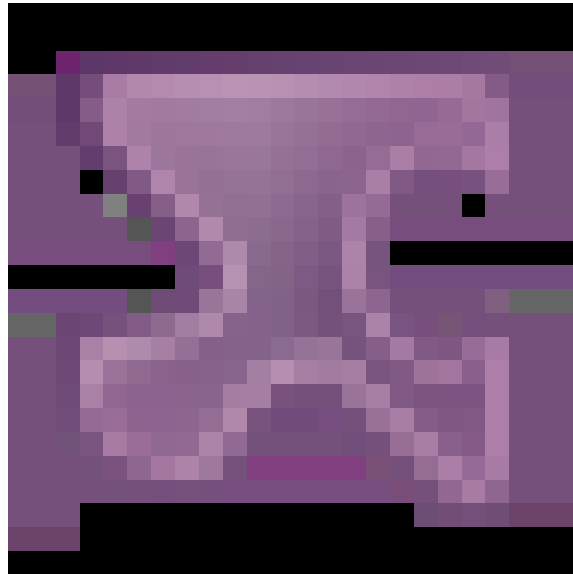

A végzett hallgatók családi körülményeit vizsgálta a következő kérdéssor.

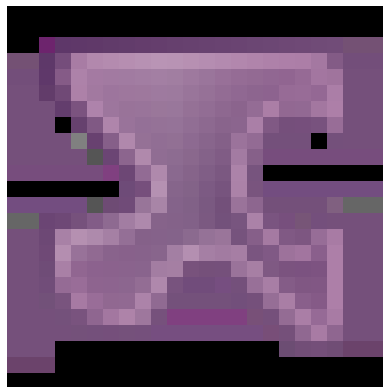
Az ide felvételt nyert hallgatók 50,42%-a, 301 fő hagyományos 4 osztályos gimnáziumban érettségizett, 30,68% (219 fő) szakközépiskolában, 5-5% 6-8 osztályos gimnáziumban/kéttannyelvűben illetve 5 osztályos gimnáziumban, idegennyelvi előkészítő évvel.

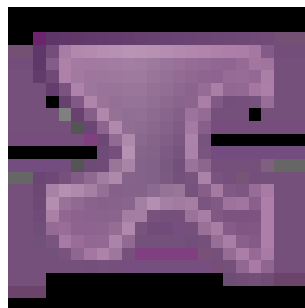

A szülők iskolai végzettségét tekintve az apák 44,6%-a érettségi nélküliek, 34,1%-a érettségizett gimnáziumban, vagy technikumban, 18,9%-a egyetemi vagy főiskolai diplomával rendelkezik. Az édesanyák vonatkozásában pontosan felcserélődik az érettségizetlen (34,1%) és az érettségizett (44,6%), míg felsőoktatásban ugyanannyian végeztek (18,9%), mint az édesapák, így összességében a nők magasabban kvalifikáltak, mint a férjeik.

A család anyagi helyzetét a válaszadók 54,1%- átlagosnak, 22,6% az átlagosnál valamivel rosszabbnak, 17% az átlagosnál valamivel jobbnak, 3% az átlagosnál sokkal rosszabbnak, 2% az átlagosnál sokkal jobbnak ítéli meg.

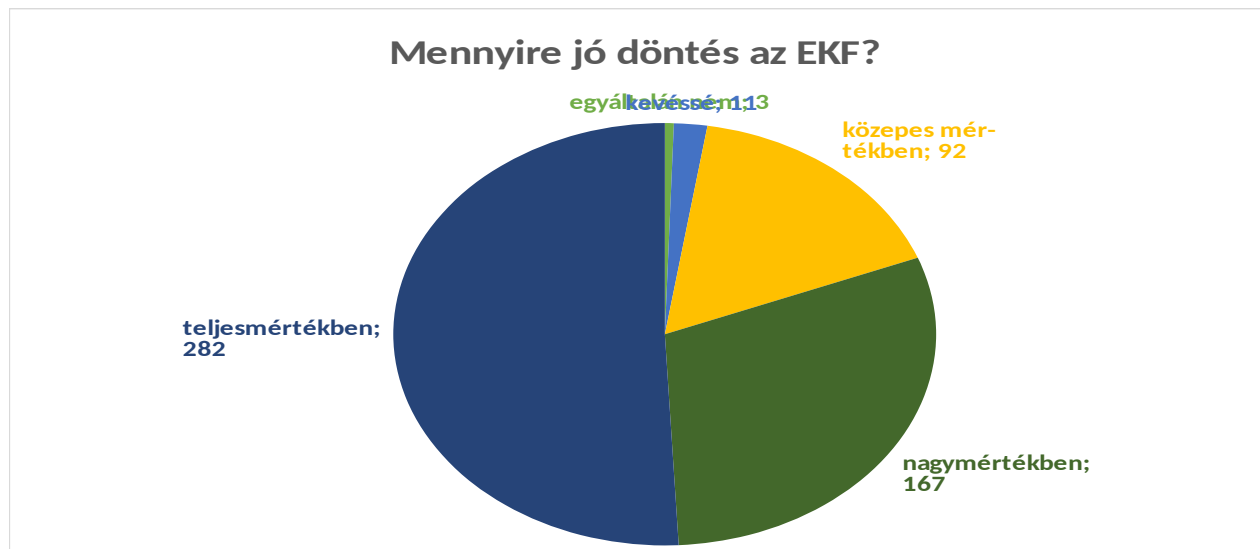
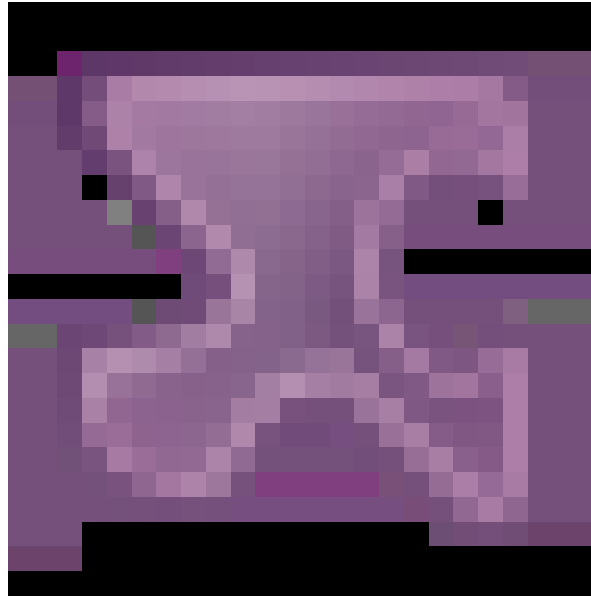
Hogy a családban rendelkezik-e valaki hasonló végzettséggel a válaszadók 86,6%-a szerint ő az egyetlen az adott végzettséggel a családban. Azok közül, akiknél van hasonló végzettség ott 61%-ban csak a szülők között, 30%-ban szülők és nagyszülők között is, 7%-ban csak a nagyszülők között.

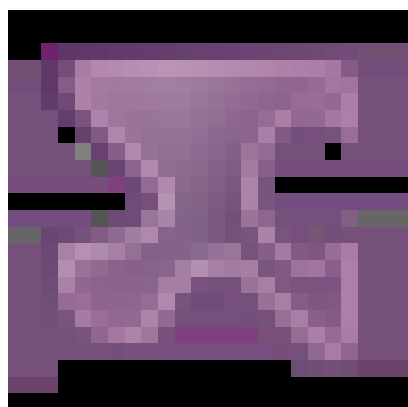
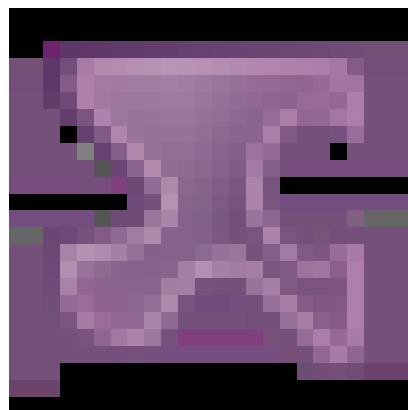
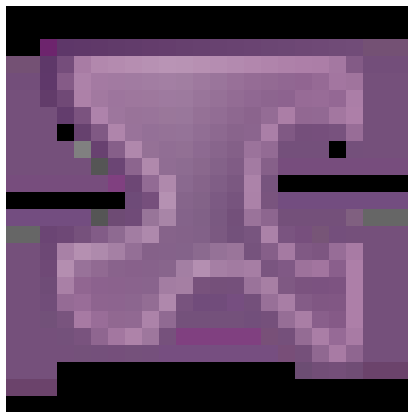

Ezt követően a végzett hallgatók tanulmányokkal kapcsolatos véleményére voltunk kíváncsiak.

Az első kérdés arra próbál rávilágítani mennyire elégedett az iskola- és szakválasztásával, melyből az derül ki, hogy 63,8% nem változtatna, ha újra lehetősége volna intézményt, szakot, várost választania. 18,8% maradna az intézménynél, a városnál, de másik szakot végezne, 5% maradna az eredetileg választott szaknál, de nem ebben a városban/intézményben, 1,5% egyáltalán nem tanulna a felsőoktatásban. A végzettek 50,8%-a szerint teljes mértékben jó döntés az EKF, 30% szerint nagymértékben, 16,5% szerint közepes mértékben. Mindössze 1,9% vélekedik úgy, hogy kevésbé jó, 0,05% szerint egyáltalán nem volt jó döntés.

Kíváncsiak voltunk, hogy az adott szaknak milyen a megítélése az intézményen és a családon belül. Melyből az derült ki, hogy magasabb a tanulmányok elismertsége a családon belül, mint az intézményben. 3 adatot vontunk össze teljes mértékben, nagymértékben, közepes mértékben: ezek az adatok az intézményen belül összesen 77,4%-ot képviselnek, míg a családban 92,9%-ot. A szak elvégzéséhez szüksége tanulmányi leterheltségben a közepes, nagy és teljes mértékű leterheltség 90,9%-ot képvisel.

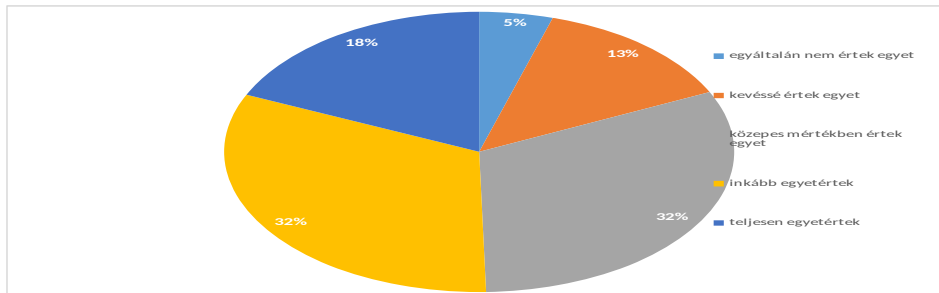

Az ezt követő kérdésblokkban a kompetenciákat és a megküzdési stratégiákat vizsgáltuk, ahol a különböző kérdésekre, 5 fokozatú skálán található értékek közül választhattak: 1=egyáltalán nem értek egyet, 5=teljes mértékben egyetértek az állítással.

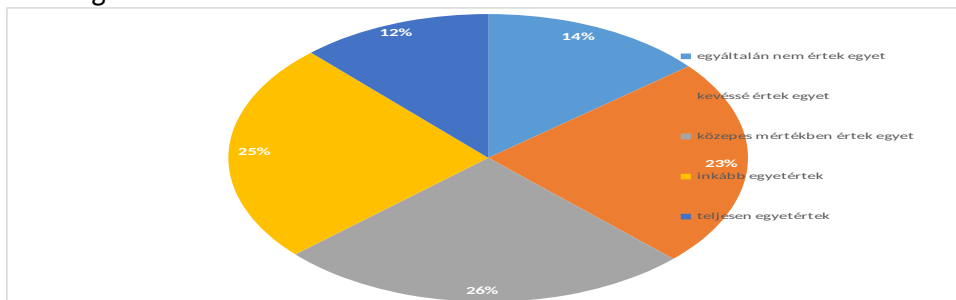
A következő kérdések a megküzdési stratégiákra próbálnak rávilágítani, egyes állítások kapcsán 5 fokozatú skálán kellett jelölni, hogy mennyire tud azonosulni a kitöltő a kijelentéssel – az 1= egyáltalán nem értek egyet, 5= teljes mértékben egyetértek. Összesítettük a 4+5 skála eredményeit (a szabályok, a diploma esetében 1+2) és ebből az derül ki, hogy:

- A ma problémáira koncentrálnak a válaszadók 50,43%-a
- Csak magára számíthat 36,67%
- A jól tanulás sikerességét feltételezik 43,54%-nál
- Az egyetemi szabályok nem nehezítik a tanulást 70,78%
- Az egyetemi szabályokat betartják (hallgatók, oktatók egyaránt) 70,06%
- Az egyetemi pozíciókat a szakmaiság dönti el 54,86%
- Tiszteli az oktatóit 91,75%
- Az előadások, foglalkozások lekötik a hallgatók 74,87%-át
- A tudás fontosabb, mint a diploma 73,56%
- Az érdemjegyek a tudást tükrözik 71,32%
- Az érvényesüléshez szükséges a jó fellépés 91,36%
- Naprakész információt kap 69,36%
- Gyakorlatorientált a képzése 43,37%-nak
- Elméletorientált a képzése 59,89%-nak
- Gyakorlati helyek kínálatával 26,43% elégedett

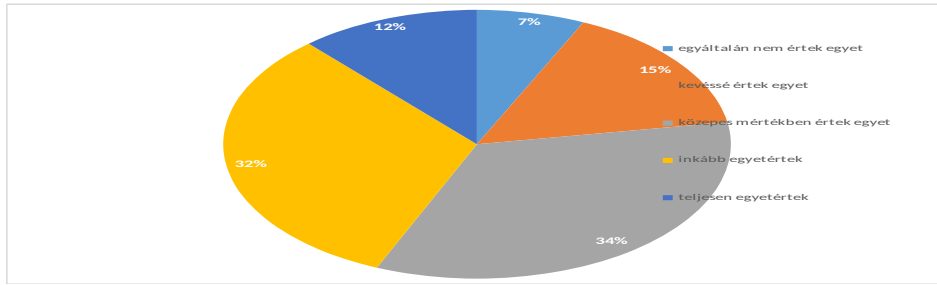
A jövőt nem látjuk előre, ezért a ma problémáit kell megoldanunk:

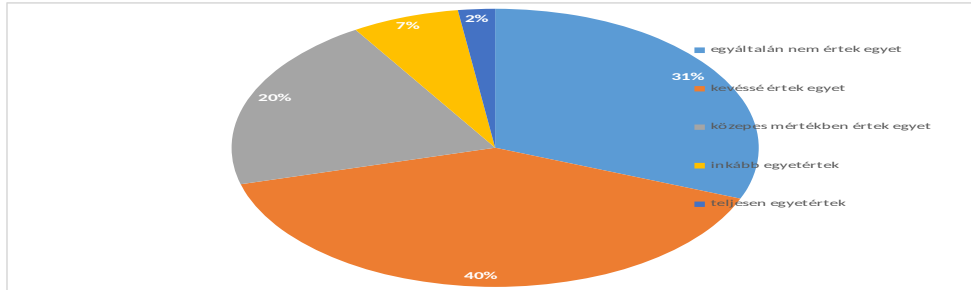
A bajban csak magamra számíthatok:

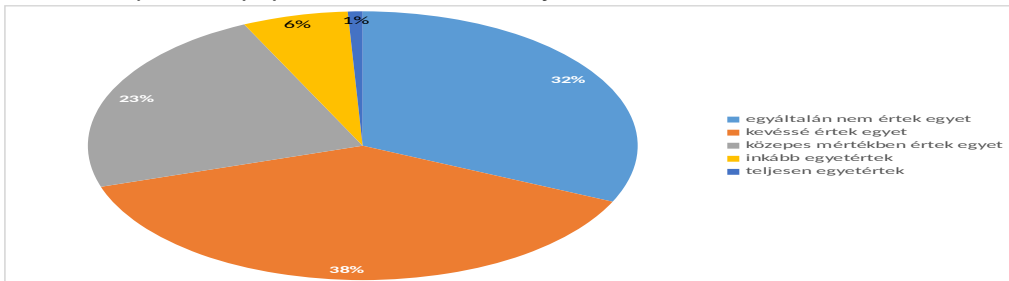
Ha jól tanulok sikeres leszek az életben:

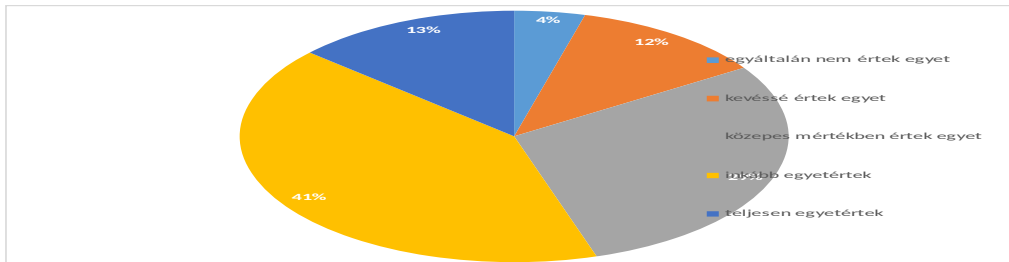
Az egyetemi szabályok csak nehezítik a tanulást:

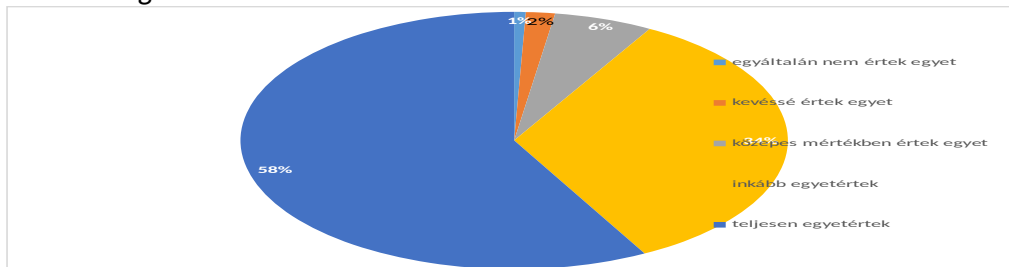
Az egyetemi szabályok csak papíron vannak, nem tartják be őket:

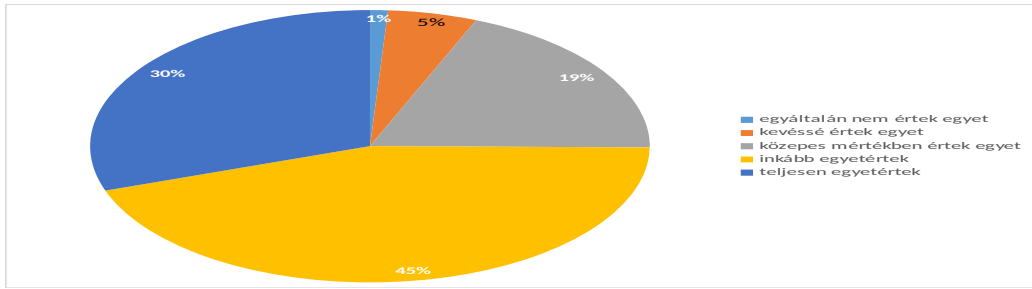
Az egyetemen a fontos pozíciókat az arra alkalmas emberek töltik be:

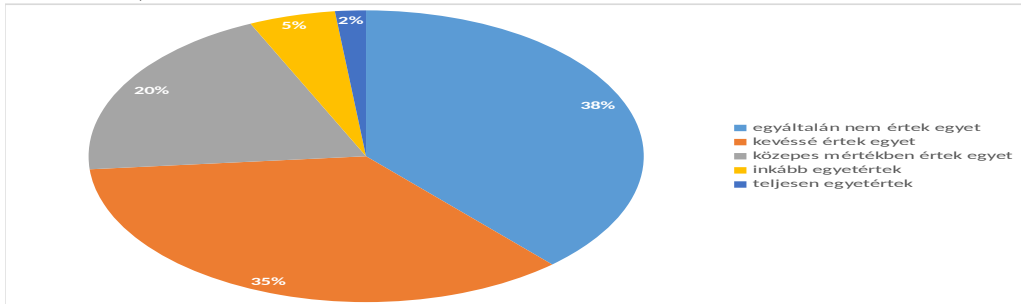
Az oktatóim többségét tisztellem:

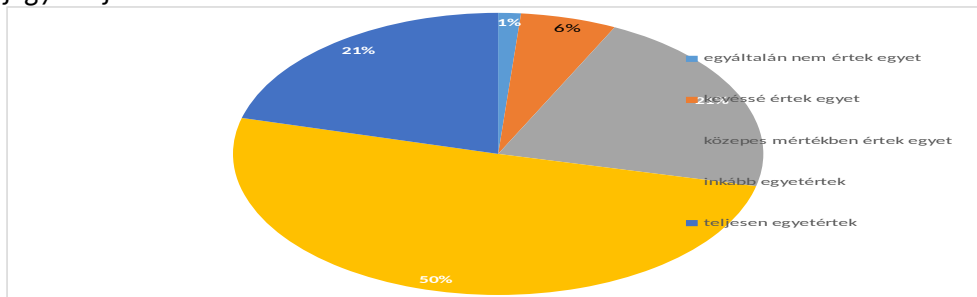
Az előadások, foglalkozások többsége leköti:

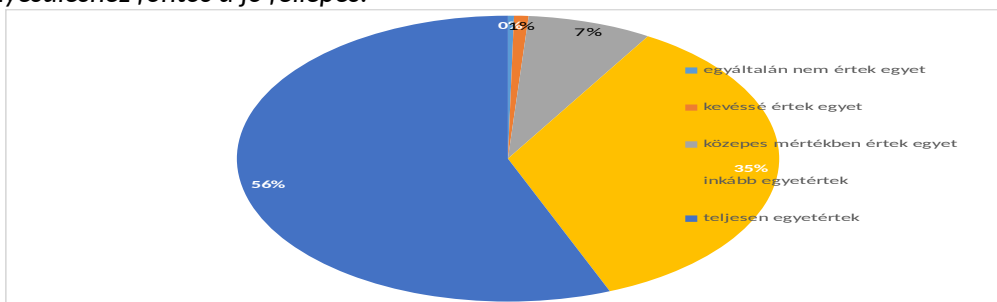
A diploma a fontos, nem a tudás:

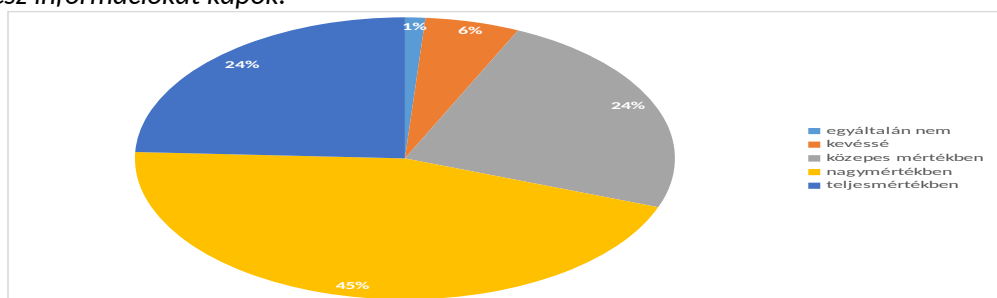
Az érdemjegyeim jól tükrözik tudásomat:

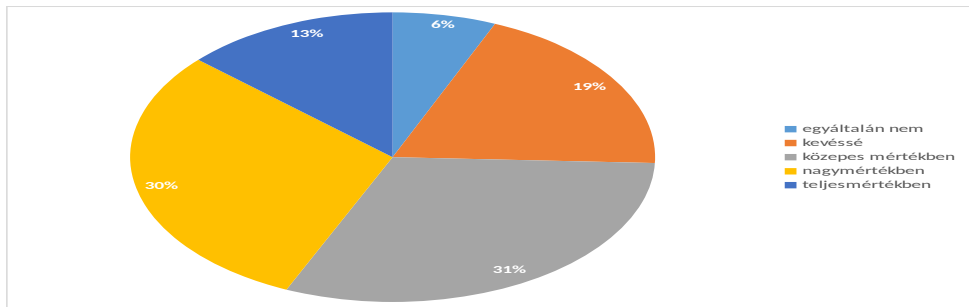
Az érvényesüléshez fontos a jó fellépés:

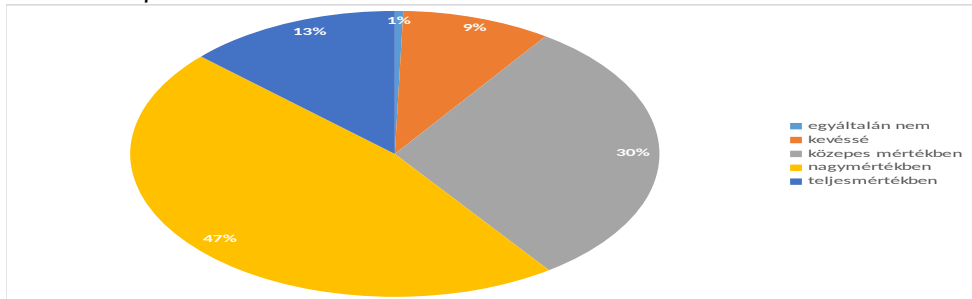
Naprakész információkat kapok:

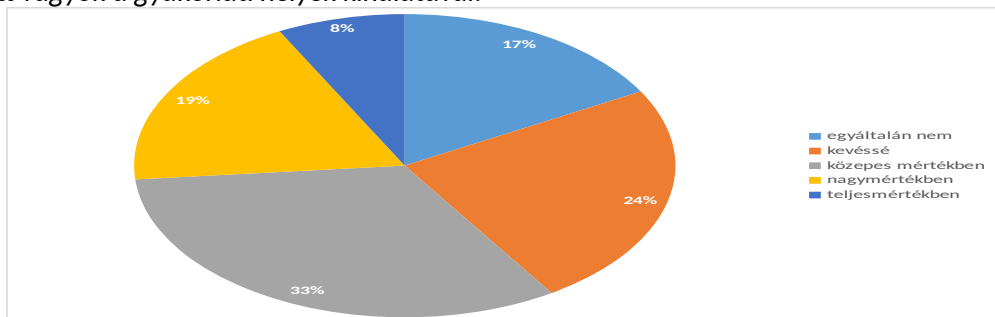
Gyakorlatorientált a képzésem:

Elmélet orientált a képzésem:

Elégedett vagyok a gyakorlati helyek kínálatával:

A fogyatékossgal élők aránya a válaszadók között 1,22% (7 fő). Közülük 4-en elégedettek, 2 fő nem tudja, 1 fő szerint nem végzi jól az intézmény a fogyatékossgai ügyeket. A kitöltők 28%-a szerint az intézmény megfelelően végzi a fogyatékkal élők igényeinek kezelését, 1,89% szerint nem, és a többség (70,1%) nem tud róla, hogy hogyan kezeli ezt az intézmény.

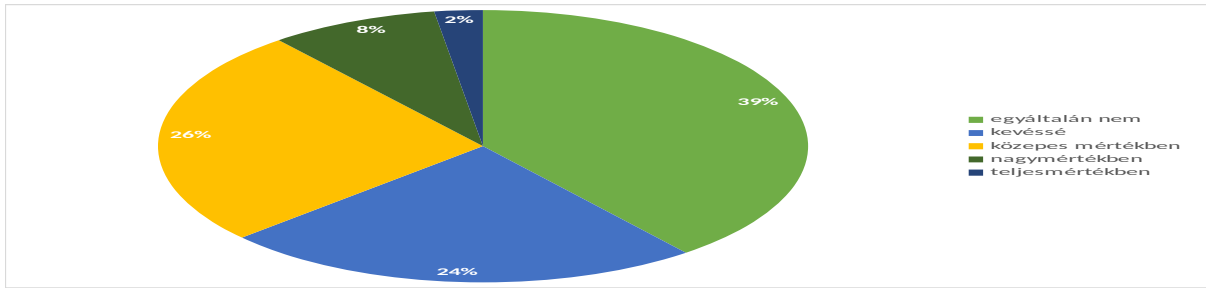
A végzett hallgatók 89,36% nem, 6,1%-a (36 fő) hátrányoshelyzetűnek tartja magát, további 4,45% nem nyilatkozott a kérdésben, hogy szociálisan hátrányos helyzetűnek tartja-e magát.

A felsőfokú végzettséggel rendelkező szülők gyermekeinek 2%-a vallja magát szociálisan hátrányos helyzetűnek, míg az alacsony végzettségű (8 általános, szakmunkásképző) szülők gyermekeinek 52%-a.

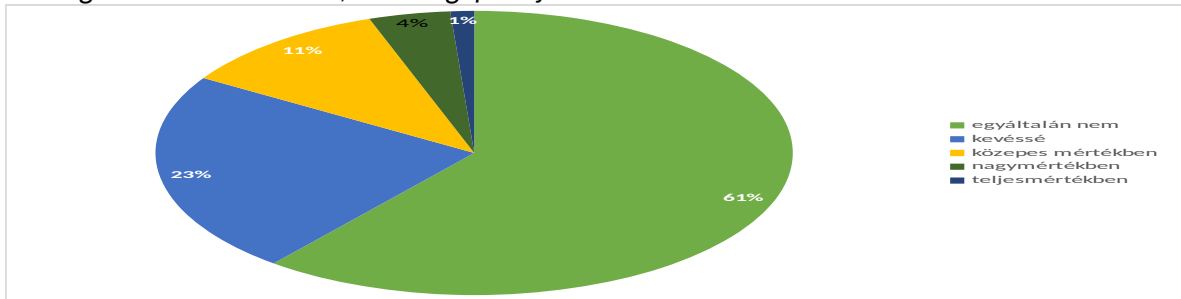
Azok a hallgatók akik szociálisan hátrányos helyzetűnek vallják magukat a legnehezebb az oktatási segédanyagok beszerzése (11,1%) és a tandíj megfizetése (25%). A nem hátrányos helyzetűeknek a tandíj 3,8%, utazás 1,9%, szállás 1,5%, számára jelent megoldandó problémát.

A válaszadók számára leginkább elérhető az internet/a számítógép (egyáltalán nem okoz problémát 61%-nak) és a szálláshoz jutás (58%). A legnagyobb probléma a tandíj megfizetése (5% teljes mértékben, 11% nagymértékben), az utazás (11%), szakirodalom beszerzése és a szállás (7-7%).

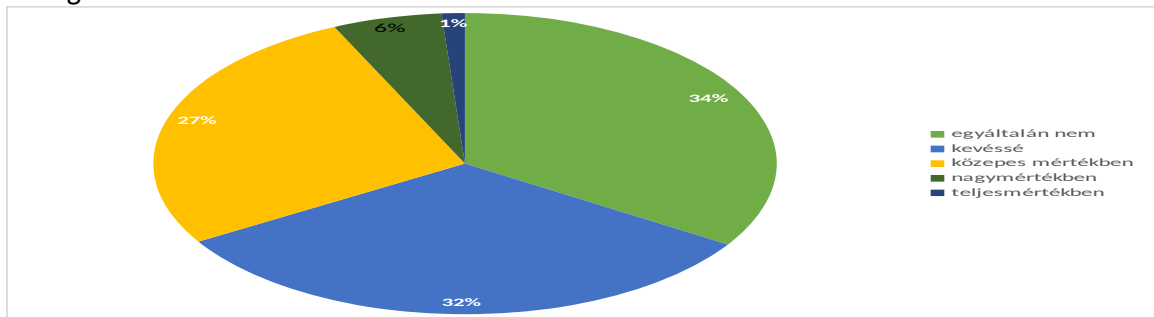
Okoz e gondot az utazás?

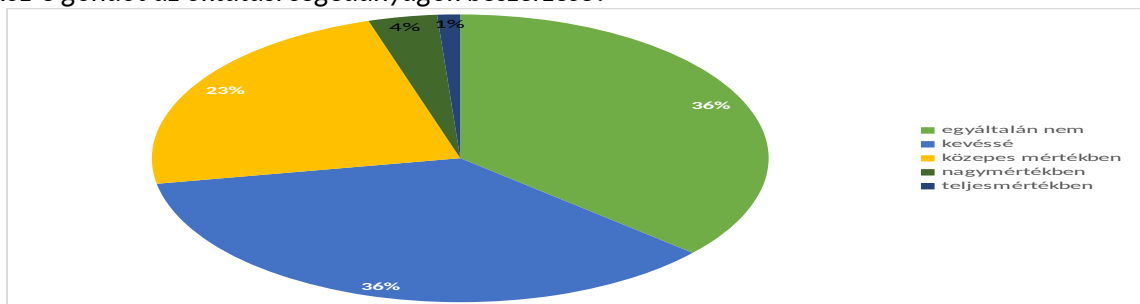
Okoz-e gondot az internethez, számítógéphez jutás?

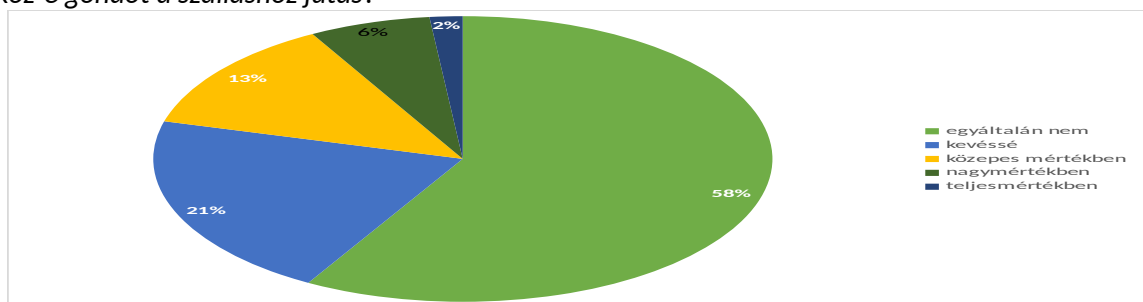
Okoz-e gondot a szakirodalmak beszerzése?

Okoz-e gondot az oktatási segédanyagok beszerzése?

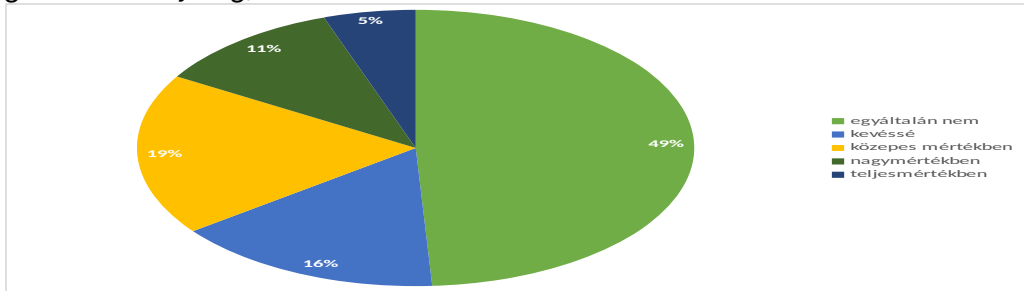

Okoz-e gondot a szálláshoz jutás?

Okoz-e gondot a tandíj megfizetése?

A végzett hallgatók saját kompetenciáik tekintetében az alábbiak szerint mérik magukat (ide csak a nagymértékben, teljes mértékben jó kategóriákat összesítettük). Itt a leggyengébb pont a tárgyaló képes nyelvtudás használatának alacsony szintje:

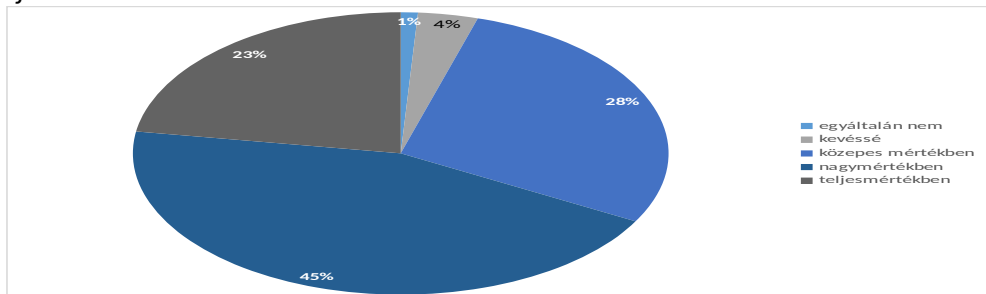
- szóbeli kommunikáció 67%,
- problémamegoldás 79%,
- konfliktuskezelés 60%,
- idegennyelven történő tárgyalókészség 25%
- szaktudás gyakorlati alkalmazása 73%
- informatikai ismeretek alkalmazása 69%

Ezeket a kompetenciákat a képzés szerintük a következő mértékben segíti (csak a nagymértékben kategóriát gyűjtöttük ki), ahol szintén a nyelvtudási kompetenciák fejlesztésének hiánya látható:

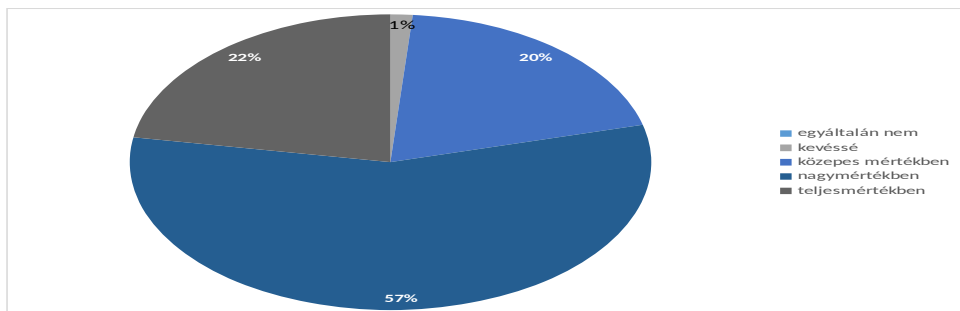
- szóbeli kommunikáció 29%,
- problémamegoldás 27%,
- konfliktuskezelés 19%,
- idegennyelven történő tárgyalókészség 7%
- szaktudás gyakorlati alkalmazása 28%
- informatikai ismeretek alkalmazása 23%
- megbízhatóság 27%
- önállóság 42%

Nem találtunk relevanciát az alacsonyszintű kompetencia és a képzés által nyújtott nagymértékű támogatás között.

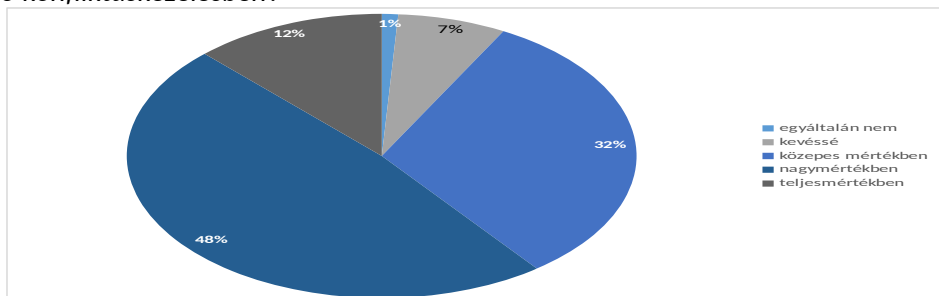
Mennyire jó szóbeli kommunikációban?

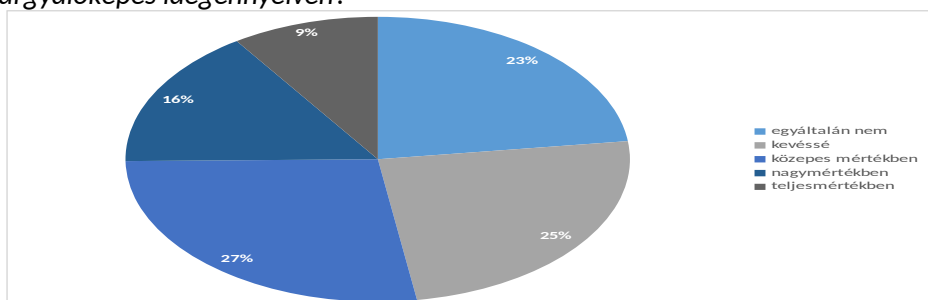
Mennyire jó problémamegoldásban?

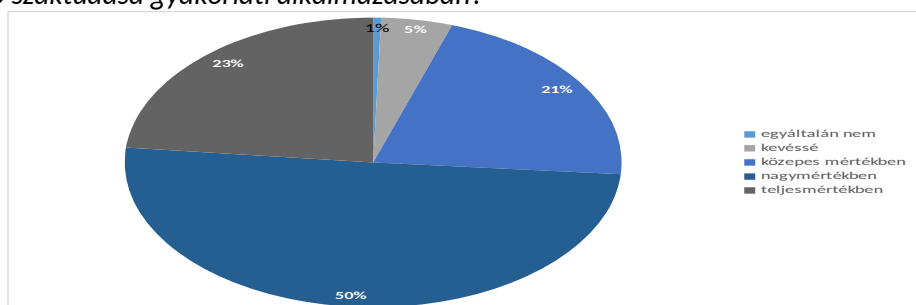
Mennyire jó konfliktuskezelésben?

Mennyire tárgyalóképes idegennyelven?

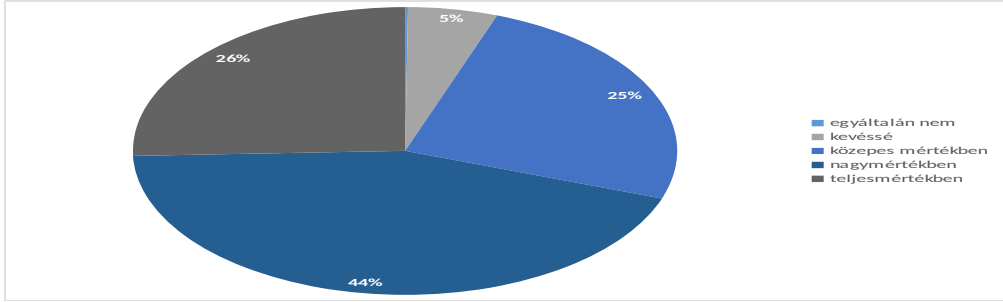

Mennyire jó szaktudása gyakorlati alkalmazásában?

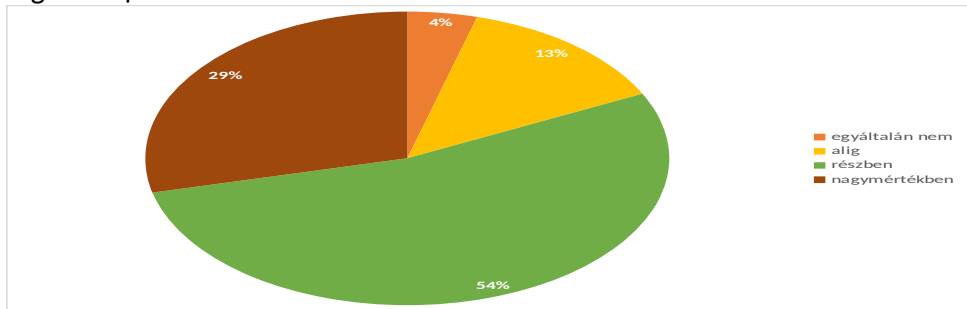

Mennyire jó informatikai ismeretek alkalmazásában?

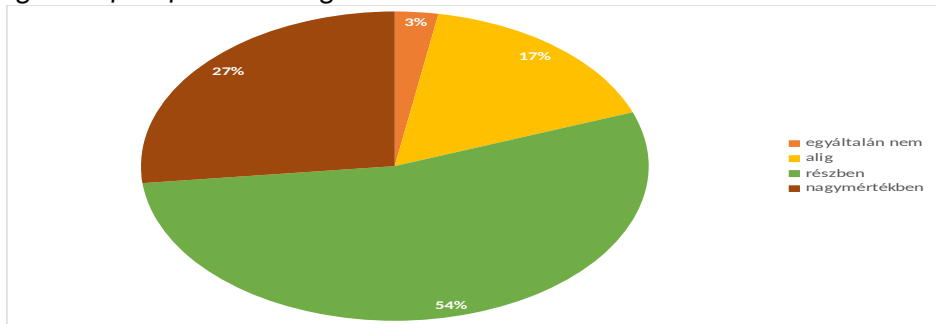

Majd arra voltunk kíváncsiak, hogy ezeket a kompetenciákat mennyire segíti az intézményben folyó oktatás

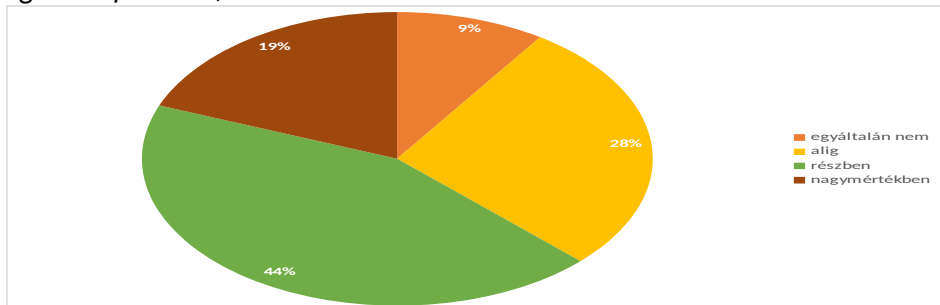
Mennyire segíti a képzés szóbeli kommunikációban?

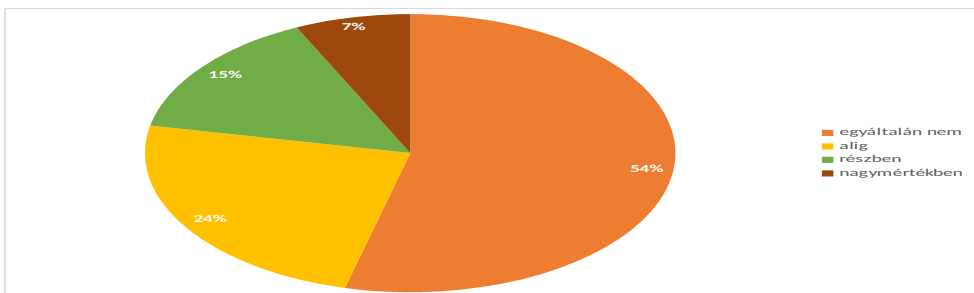
Mennyire segíti a képzés problémamegoldásban?

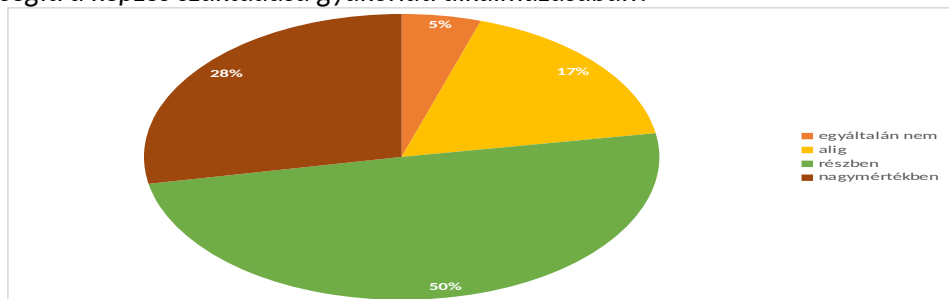
Mennyire segíti a képzés konfliktuskezelésben?

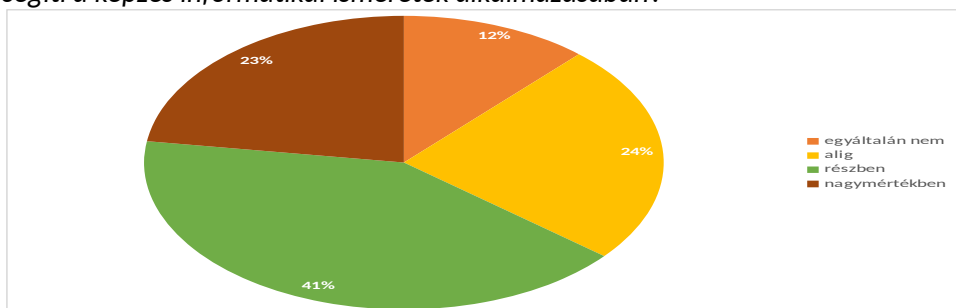
Mennyire segíti a képzés tárgyalóképes idegennyelv tudását?

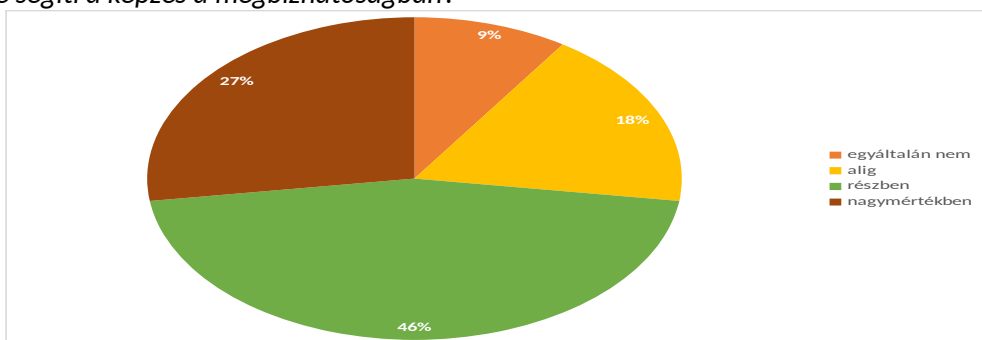
Mennyire segíti a képzés szaktudása gyakorlati alkalmazásában?

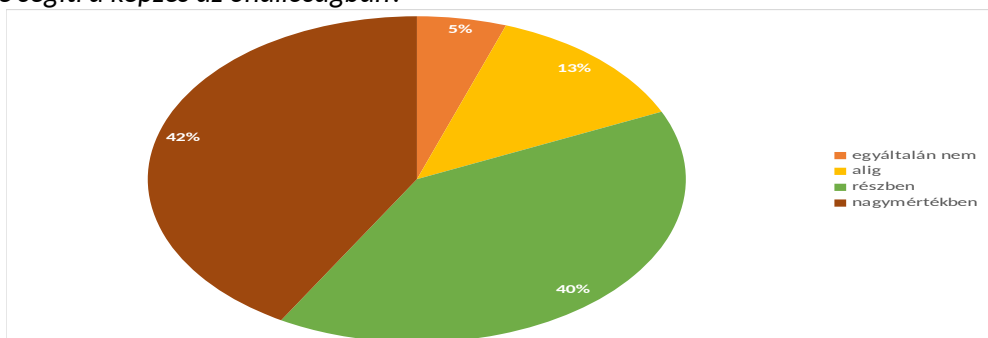
Mennyire segíti a képzés informatikai ismeretek alkalmazásában?

Mennyire segíti a képzés a megbízhatóságban?

Mennyire segíti a képzés az önállóságban?

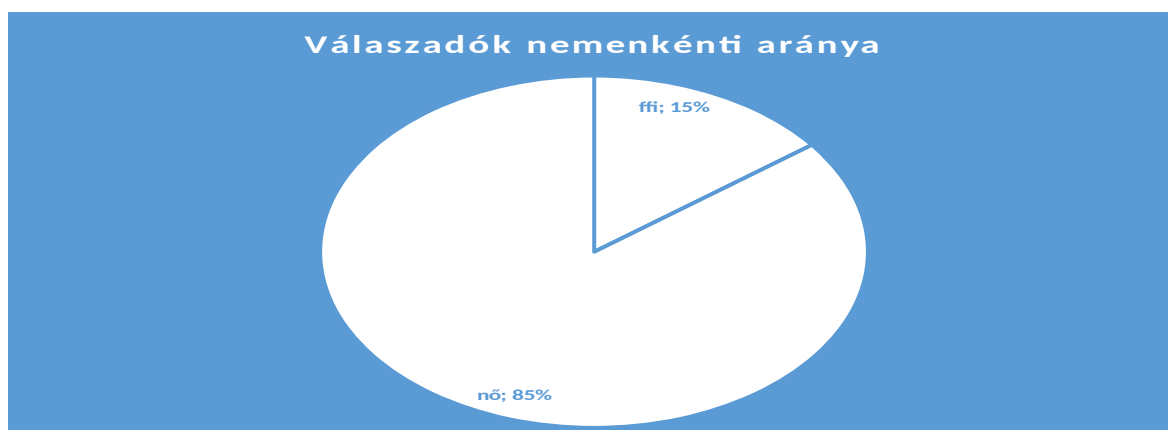
Szakirányú továbbképzésen végzett hallgatók körében zajlott DPR kutatás 2016

Szakirányú továbbképzés

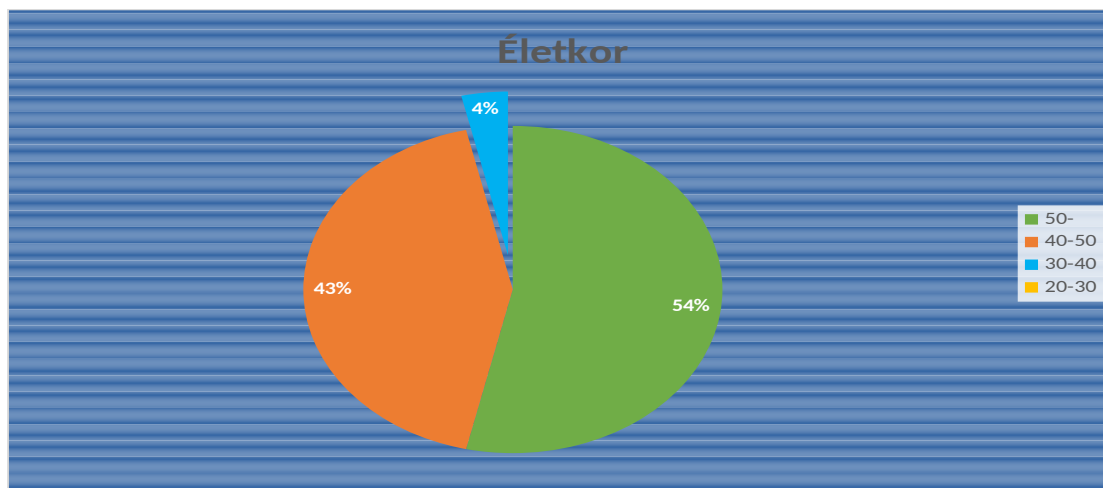
A lekérdezés 2016 októberében történt, és a 2011-ben, 2013-ban és 2015-ben végzettek körében zajlott, a kérdőívet 1996 volt hallgató számára küldtük el. Az adott 3 évre összesítve 184 kitöltött kérdőívet kaptunk vissza, mely 9,21%-os visszaküldési arány mutat - ebből 2011-ben végzett 34 db, 2013-ban végzett 43 db, 2015-ben végzett 107 db van. Ebből teljes kitöltöttsége 77 kérdőívnek van, mely 41,8%-os arányt jelent (a beérkezett kérdőívek számához viszonyítva). Így itt is, ahogyan a motivációs kutatásnál minden kérdésre vonatkozóan megadjuk a válaszadók számát.

A válaszadók 58%-a 2015-ben, 23%-a 2013-ban, 18%-a 2011-ben szerezte meg szakirányú végzettségét.

Válaszadók nemenkénti megoszlása 12 férfi (15%), 70 nő (85%), a kérdőívet visszaküldők közül már 102 fő nem válaszolt a kérdőív ezen, 134. kérdésére.

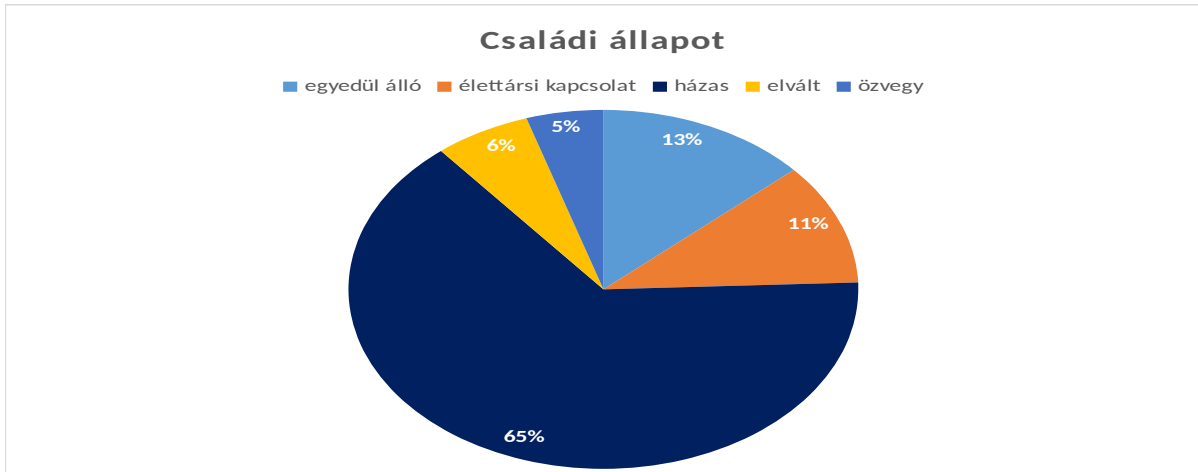

Mindössze 28-an válaszoltak az életkorra vonatkozó kérdésre:

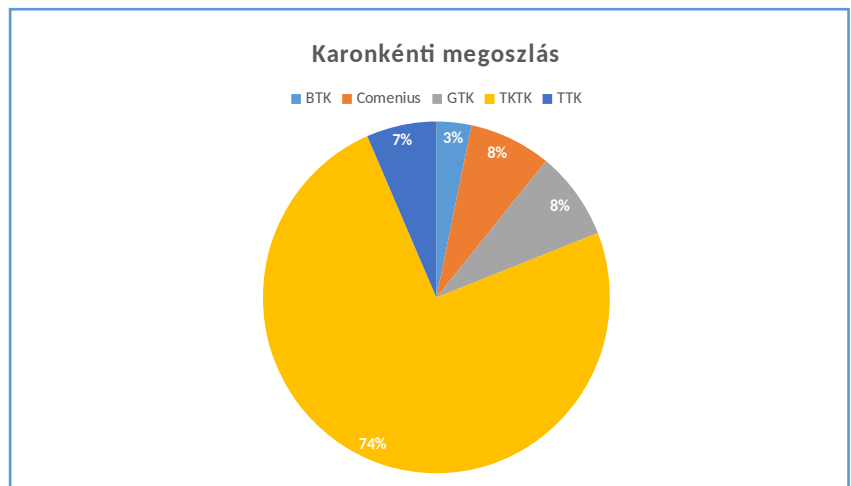

Családi állapotát tekintve 65% házas (53 fő), 11%-uk (9 fő) élettársi kapcsolatban él, 13%-uk (11 fő) egyedülálló, 6% elvált (5 fő), 5% özvegy (4 fő). Gyermekkel nem rendelkezik 66%. Akik gyermekkel rendelkeznek, azok 61,5%-ának 1, 30,7%-ának 2, 7%-ának 3 gyermeke van.

A hallgatók összesített karonkénti megoszlása (növekvő sorrendben):

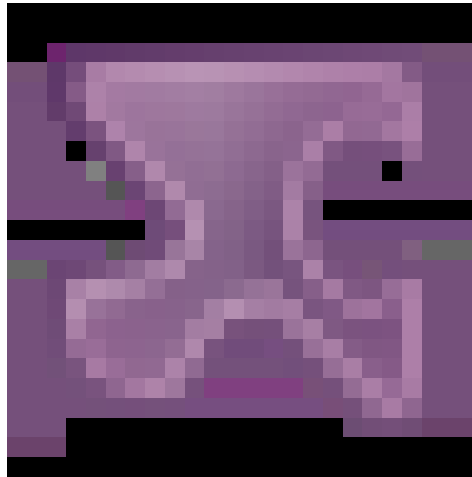
BTK	6
TTK	12
Comenius	14
GTK	15
TKTK	137
Összesen	184

A hallgatók 48,3%-a 4 féléves szakirányú továbbképzésben, 43,4%-a 2 féléves, 8,1%-a 3 féléves képzésben vett részt. Melyek közül a 2 és 4 féléves képzési formák több, mint 3,5-szeres növekedést mutatnak 2011 és 2015 között.

Az alap diplomáját a válaszadók 42,8%-a (57 fő) az Eszterházy Károly Főiskolán (vagy elődeiben) szerezte meg. Az alábbi diagram jól szemlélteti, hogy a „frissebb” diplomások nagyobb arányban vesznek részt szakirányú továbbképzésben, mint a régebben diplomát szerzők.

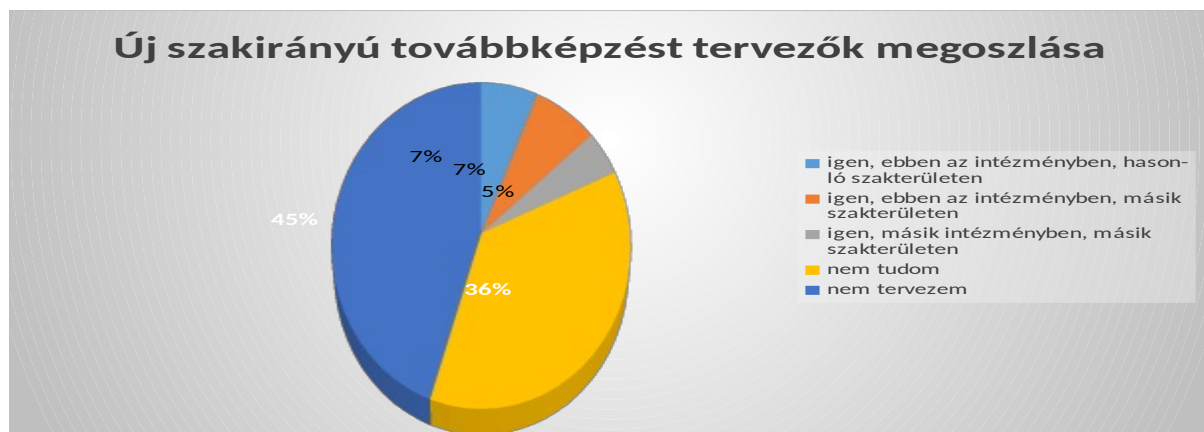

Még egy felsőfokú végzettséggel a megkérdezettek 77%-a rendelkezett az adott képzést megelőzően, melyek időbeli eloszlása 1980 előtt 3 fő (4%), 1981-1990 17 fő (22%), 1991-2000 22 fő (28%), 2001-2010 22 fő (28%), 2011-2015 13 fő (17%). További egy felsőfokú végzettsége a kitöltők 27%-ának volt. A kurzus elvégzése után további 7% szerzett újabb végzettséget és 10% az, akik jelenleg is tanulnak – itt a jellemző képzési forma az MA/MSc, de doktori képzésben is részt vesz 3 fő (2,7%).

A korábban megszerzett végzettségéhez a választott szakirányú továbbképzés 34,8%-nak (39 fő) teljes mértékben, 45,5%-nak (51 fő) részben kapcsolódott, és 19,6%-nak (22 fő) egyáltalán nem kapcsolódott.

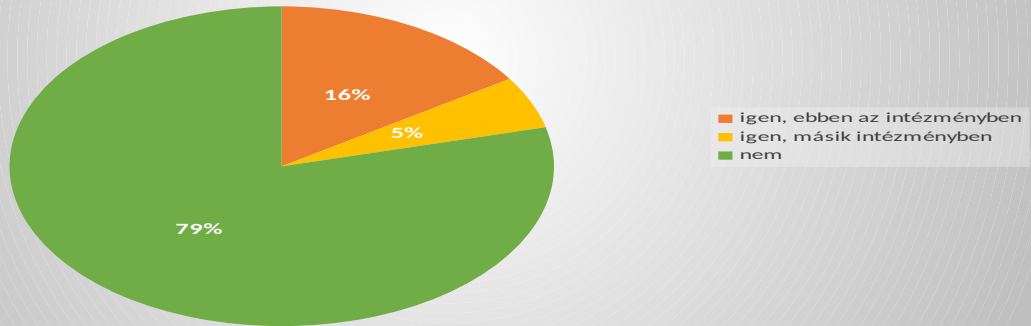
A megkérdezettek 74%-a már több, mint 10 éves, 17,8%-a 5-10 éves munkatapasztalattal rendelkezik. A képzés finanszírozása a válaszadók 21%-ánál a munkáltató általi, 43%-ánál saját, 36%-ánál végegyesen saját és munkáltatói forrás.

Ezek után arra voltunk kíváncsiak, hogy az elkövetkező 2-3 évben kívánnak-e újabb felsőfokú végzettséget szerezni, mely az alábbiak szerint alakul.

Új felsőfokú szakképzést tervezők megoszlása

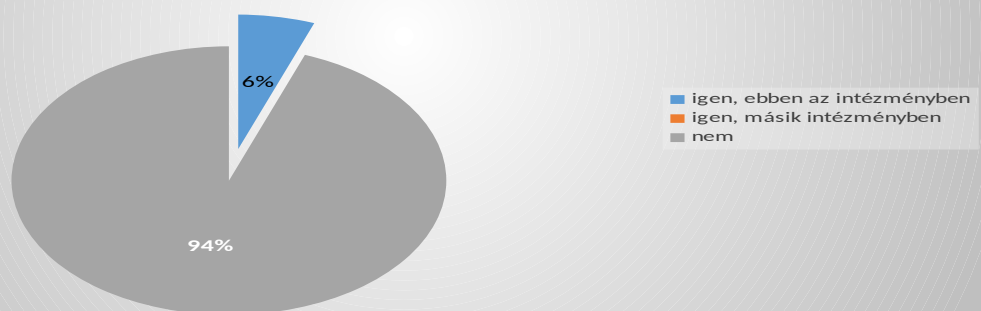
Új BA/BSc képzést tervezők megoszlása

Új MA/MSc képzést tervezők megoszlása

Új doktori képzést tervezők megoszlása

A fenti ábrákat megfigyelve láthatjuk, hogy a megkérdezettek átlagosan 80,4%-a semmilyen képzési formában nem szeretne részt venni. Összesen 14% tanulna ebben az intézményben szakirányú továbbképzésen, 16% FSZ-en, 1% BA/BSc, 11% MA/MSc, 6% doktori képzést választana. Tehát a további felsőfokú végzettségek közül (a már meglévők mellé) az FSZ (15 fő), az MA (10 fő), a doktori

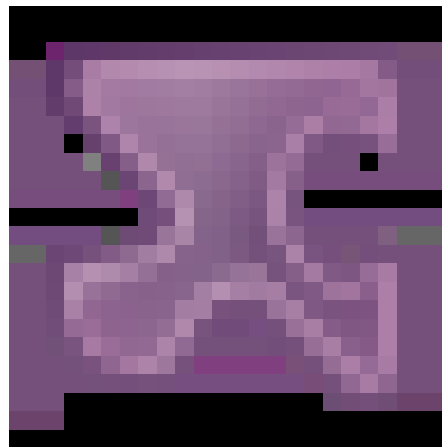
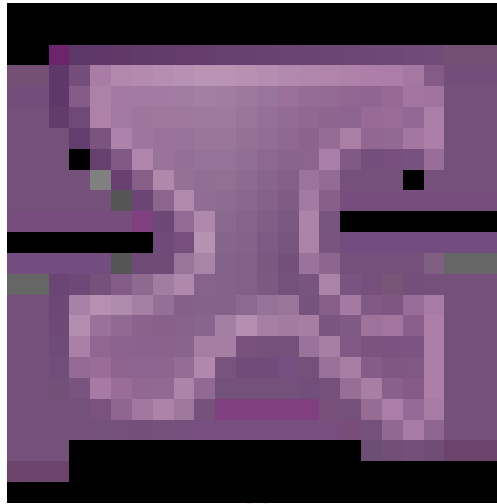

képzés (5fő) a népszerű. Osztatlan képzést mindössze egy fő választott, ő is másik intézményben végezné ezt.

A nyelvismeretet és annak szintjét kérdeztük a továbbiakban.

A fenti diagrammból kiderül, hogy a legismertebb (és legmagasabb szinten művelt nyelv lsd. lent) az angol, a volt hallgatók 70%-a ismeri valamilyen szinten a nyelvet. A második az orosz, a harmadik a német nyelvismeret, majd a francia, olasz, spanyol következnek. Az **angol** nyelvismeret szintjei az alábbiak szerint alakulnak: nem ismeri 30%, ismeri, de nincs nyelvvizsgálója 34%, alapközü nyelvvizsgálóval 10%, középöküvel 17%, felsőöküvel 9% rendelkezik. Az angol mellett az orosz nyelvismeret volt jelentős ebben a lekérdezésben, ezért ezt a diagramot is elkészítettük. Itt a nyelvizsga nélküli nyelvismeret 26%-os, alapközü nyelvizsgálóval 5,6%, középöküvel 2,2%, felsőöküvel 9% rendelkezik. A nagy európai nyelvek mellett megjelent az eszperantó (2 fő) és a lovári (4 fő) is elenyésző számban.

Majd a szakirányú továbbképzés elvégzésének motivációit kutattuk számos kérdésen keresztül, ahol a belső és külső kényszerítő tényezők is előkerültek. A kérdésekre 5 fokozatú Likert skálán (1=egyáltalán nem volt fontos, 5=nagyon fontos volt) adhatták meg válaszukat a volt hallgatók, melyből a skála középső elemeit kihagyva az alábbi rangsor állapítható meg. A válaszokból úgy tűnik, hogy a belső késztetés erősebb, mint a munkahelyi vagy munkaerőpiaci elvárás, szabályozás.

A legfontosabb 3 tényező:

- a szakmai, elméleti tudás bővülése: 69%
- új ismeretek szerzésének igénye: 68%
- speciális szaktudás megszerzésének igénye: 61%

A legkevésbé fontos 3 tényező:

- vállalkozás megkezdéséhez/folytatásához szükséges ismeretek megszerzése: 83%
- pályamódosításhoz szükséges nem hivatalos feltétel: 81%
- vállalkozásra való felkészítése: 80%

Szakmához kapcsolódó hivatalos előírás		
egyáltalán nem fontos	39	49%
nagyon fontos volt	19	24%

Munkahelyi hivatalos előírás meghatározott munkakör, pozíció eléréshez		
egyáltalán nem fontos	31	35%
nagyon fontos volt	39	44%
Pályamódosításhoz szükséges hivatalos feltétel		
egyáltalán nem fontos	46	77%
nagyon fontos volt	7	12%
Pályamódosításhoz szükséges nem hivatalos feltétel		
egyáltalán nem fontos	67	81%
nagyon fontos volt	6	7%
Munkahelyi nem hivatalos elvárásnak megfelelés		
egyáltalán nem fontos	35	43%
nagyon fontos volt	19	23%
Munkaerő-piaci pozíció erősítése, versenyképesség biztosítása		
egyáltalán nem fontos	26	30%
nagyon fontos volt	28	32%
Munkahely által biztosított, támogatott képzési lehetőség kihasználása		
egyáltalán nem fontos	42	51%
nagyon fontos volt	23	28%
Vállalkozás megkezdéséhez/folytatásához szükséges ismeretek, végzettség megszerzése		
egyáltalán nem fontos	67	83%
nagyon fontos volt	3	3%
Meglévő ismeretek megújításának, bővítésének igénye		
egyáltalán nem fontos	4	4%
nagyon fontos volt	50	55%
Új ismeretek szerzésének igénye, érdeklődés, tudásvágy		
egyáltalán nem fontos	4	4%
nagyon fontos volt	61	68%
szakmai elméleti tudás bővülése		
egyáltalán nem fontos	0	0%
nagyon fontos volt	67	69%
speciális szaktudás megszerzése		
egyáltalán nem fontos	1	0%
nagyon fontos volt	65	61%
munkaerő-piaci pozíció javítása		
egyáltalán nem fontos	17	18%
nagyon fontos volt	25	27%
munkahelyváltás elősegítése		
egyáltalán nem fontos	50	55%
nagyon fontos volt	14	15%
pályamódosítás elősegítése		
egyáltalán nem fontos	55	62%
nagyon fontos volt	10	11%
vállalkozásra való felkészítés		
egyáltalán nem fontos	72	80%
nagyon fontos volt	5	5%

Nemcsak a motiváció, de a képzéssel való elégedettség is fontos volt, mely a fenti kérdésekkel együtt tud képet kapni a képzés igényekre reagáló voltára. A válaszadás itt is 5 fokozatú skálával (1=teljesen elégedetlen, 5=teljesen elégedett) történt.

Ebből kitűnik, hogy az előző lista legfőbb motivációs elemei, itt nagyfokú elégedettséggel társulnak: elégedettek a szakmai, elméleti tudás bővülésével: 52%, a speciális szaktudás megszerzésével 46%. Lehet, hogy elégedetlenek a vállalkozói ismeretek bővítésével, de ez a cél nem fogalmazódott meg a szakirányú továbbképzés választásakor, így ez nem feltétlenül módosítandó tényező.

szakmai elméleti tudás bővülése		
teljesen elégedetlen	0	0%
teljesen elégedett	50	52%
szakmai gyakorlati tudás bővülése		
teljesen elégedetlen	2	2%
teljesen elégedett	35	21%
speciális szaktudás megszerzése		
teljesen elégedetlen	1	1%
teljesen elégedett	44	46%
munkaerő-piaci pozíció javítása		
teljesen elégedetlen	13	14%
teljesen elégedett	22	24%
munkahelyváltás elősegítése		
teljesen elégedetlen	24	28%
teljesen elégedett	17	20%
pályamódosítás elősegítése		
teljesen elégedetlen	31	36%
teljesen elégedett	14	16%
vállalkozásra való felkészítés		
teljesen elégedetlen	45	53%
teljesen elégedett	6	7%

A válaszadók 65%-a (55 fő) szerint nem volt hiányossága a képzésnek, ami mégis megjeleníthető a hiányosságok között: tanulmányi, szervezési problémák az intézményben (20,7%, 17 fő); korszerűtlen/kevés ismeret átadás (17,8%, 15 fő); képzési idő rövidege (12,3%, 10 fő).

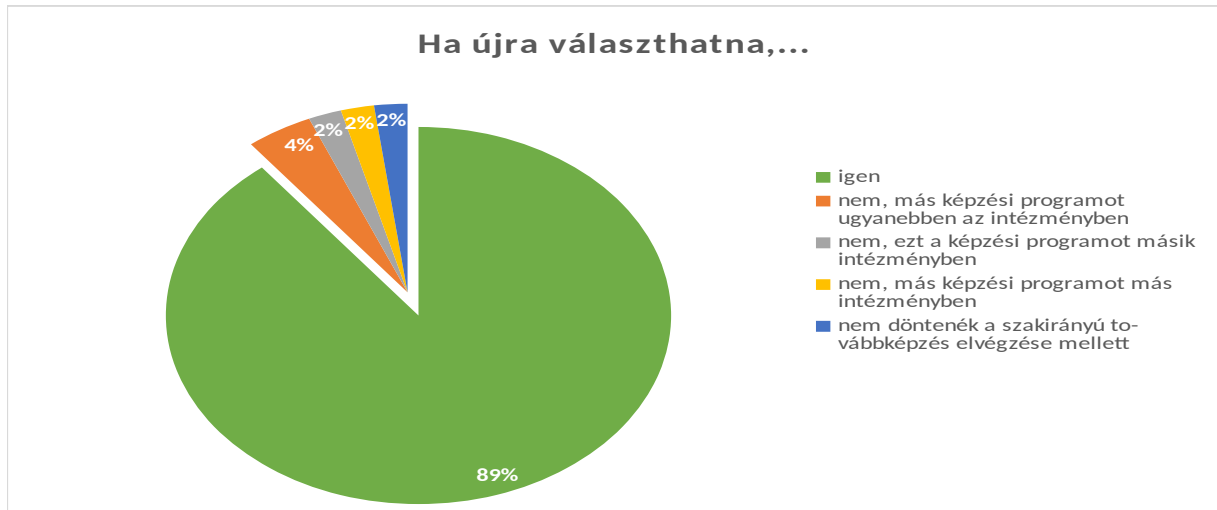
Az adott szakirányú továbbképzés elvégzésével:

- javult az önértékelés (70%),
- javult a munkahelyi hierarchiában betöltött pozíció (45%),
- nem növekedett a jövedelem (58%),
- nem támogatta a szakmai karrierút váltást (56%),
- kapcsolati tőke növekedésében 40%-ban jelentősnek, 34%-ban jelentéktelennek minősítették a képzést.

Ha újra lehetőség volna választani, a válaszadók 90%-a most is ezt az intézményt, ezt a képzést választaná. Az intézményt más képzési programmal 4%, majd 2-2-2% a más intézmény ezen

képzését, más intézmény, más képzését választaná ill. egyáltalán nem járna szakirányú továbbképzésre.

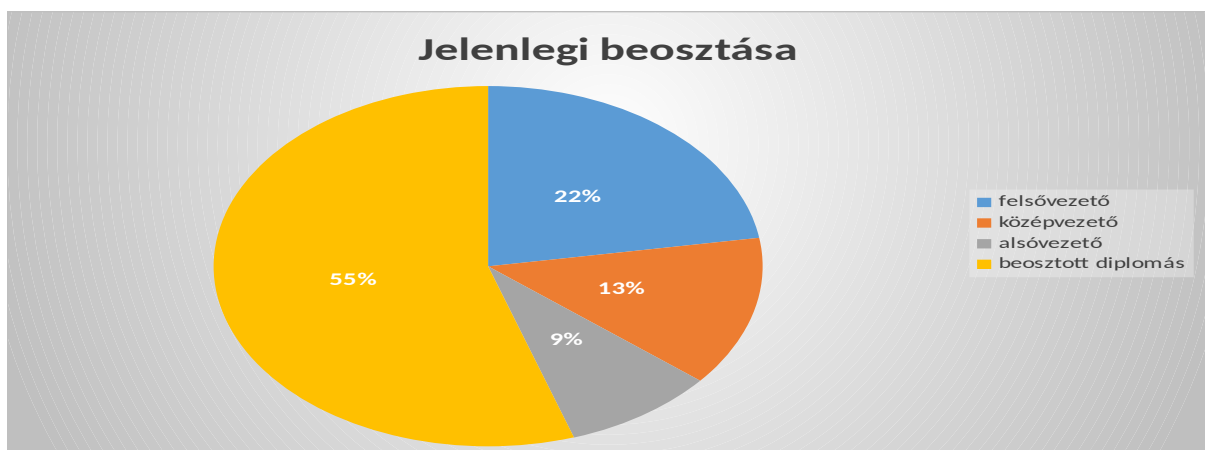

A válaszadók 97%-a (90 fő) rendelkezett főállású munkaviszonnyal a végzettsége megszerzésekor. Véleményük szerint csak a saját vagy kapcsolódó szakterület felel meg a munkájához 89%-ban, egészen más vagy bármilyen szakterület 10% szerint volna megfelelő.

Végzettségét megszerzve 93% nem keresett munkát, mert vagy már dolgozott, vagy nappali tanulmányait folytatta, 7% (5 fő) pedig azonnal munkát keresett. A végzettség megszerzése után mindannyian találtak munkát, 1-2 hónapon belül. Az 5 fő munkakeresésére vonatkozó kérdések nem adnak releváns információt, így azokat nem elemizzük tovább.

A végzettség megszerzését követően senki sem vállalt külföldi munkát, 100%-ban (93 fő) Magyarországon dolgoztak. Közülük 74 fő továbbra sem tervez külföldi munkavállalást, 18 fő nem tudja eldönteni, 1 fő pedig szeretne külföldön dolgozni az elkövetkező 5 évben.

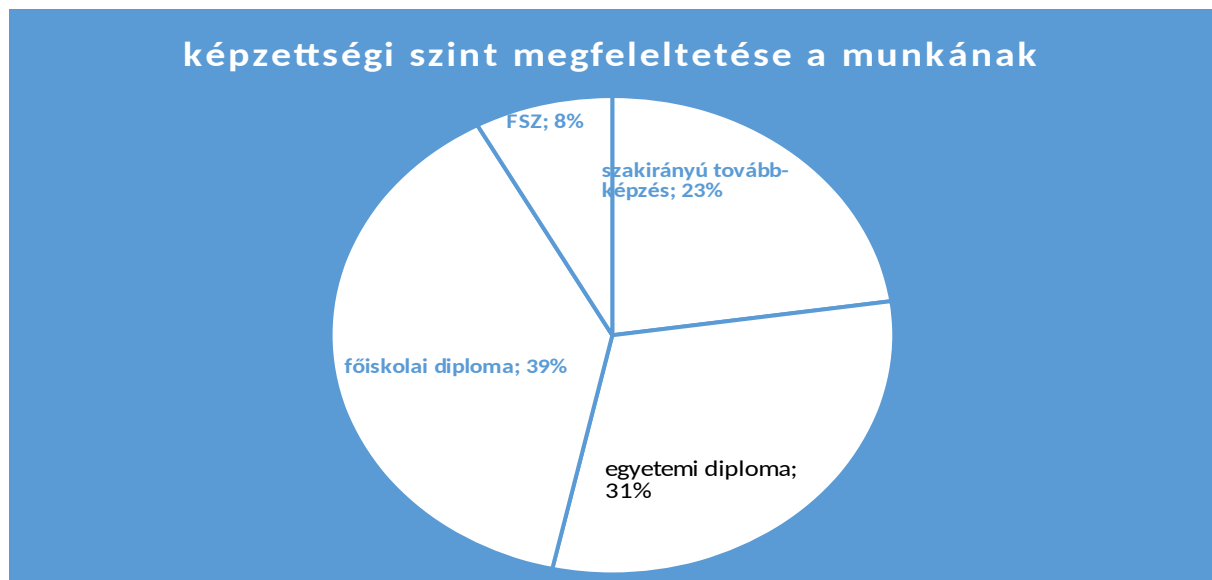
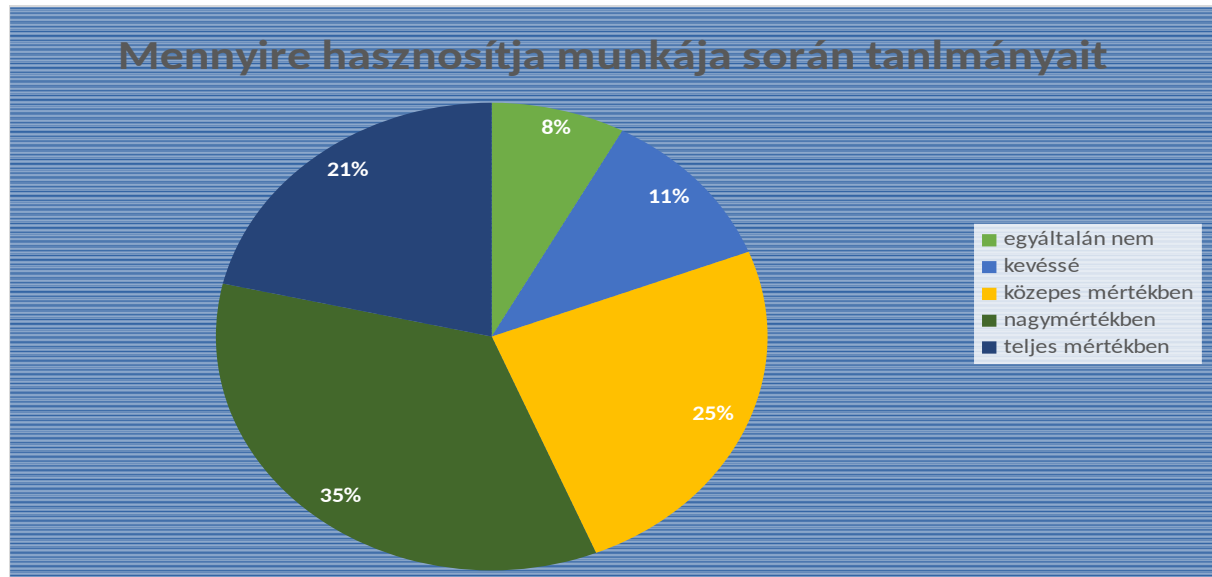
A válaszadók 94%-ának munkaerőpiaci státusza alkalmazott, 2% önfoglalkoztató, 2% GYES-en, GYED-en lévő, 1% önfoglalkoztató.

Munkaviszonyukat tekintve 93% (83 fő) állandó, határozatlan idejű szerződéssel rendelkezik, 5% (5 fő) határozott idejű szerződéssel, 1% (1 fő) alkalmi jellegű megbízással. A válaszadók 84%-a közalkalmazott, köztisztviselő, kormánytisztviselő, 3% állami, kormányzati vállalat alkalmazottja, 12% más helyen dolgozik. 67%-uknak nincs alkalmazottja, 8%-nak 1-9 alkalmazottja van, 24%-nak 9 főnél több az alkalmazottja. A megkérdezettek 50%-a nagy vagy teljes mértékben hasznosítja a képzése

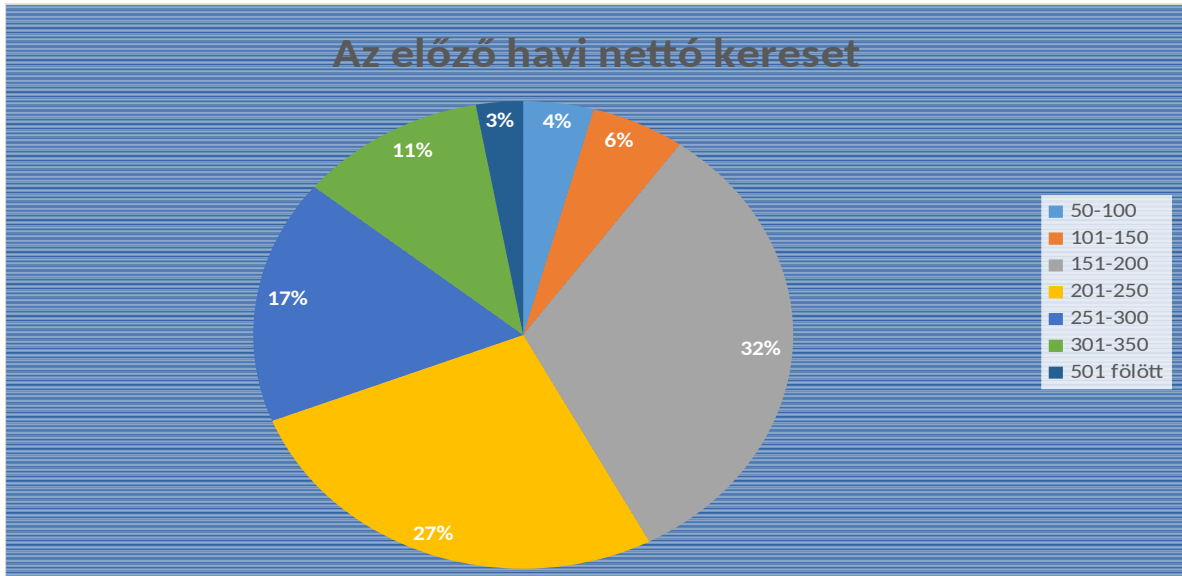

során megszerzett ismereteket munkája során, egyáltalán vagy kevéssé 19%. Az adott munka elvégzéséhez egyetemi (31%) vagy főiskolai (38%) diploma szükséges.

A munkahelyek 86%-a állami, önkormányzati tulajdonban van, 99%-ban pedig magyar tulajdonban. A cég foglalkoztatotti létszáma 82%-ban 10-250 fő közötti (10-49 fős 43%; 50-149 fős 39%). A munkahelyek ágazati besorolás szerint 90% oktatás, 3% humán egészségügyi ellátás, 2-2% közigazgatás vagy egyéb szolgáltatás.

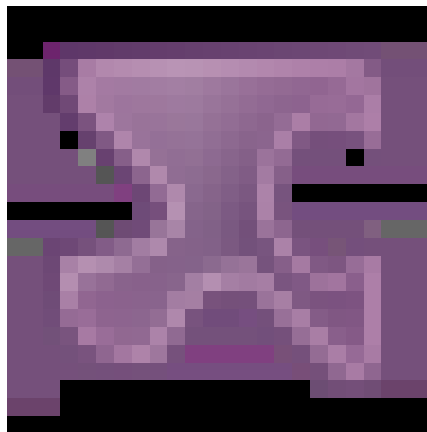
Az előző havi nettó kereseteket 32% nettó 151-200eFt, 27% 201-250eFt, 17% 251-300eFt közé sorolták a válaszadók.

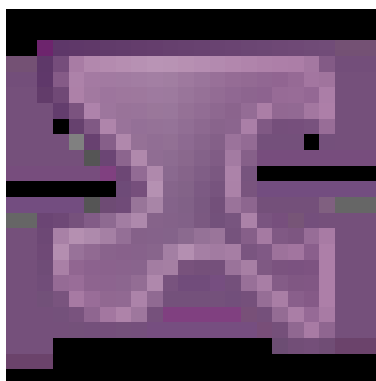
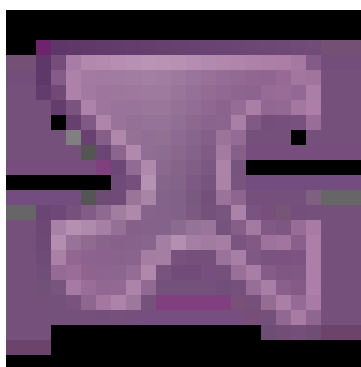
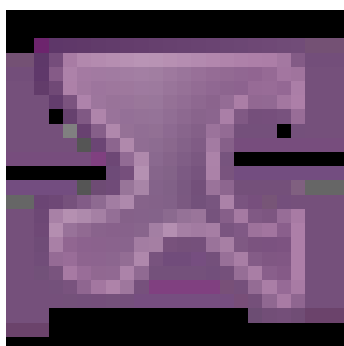
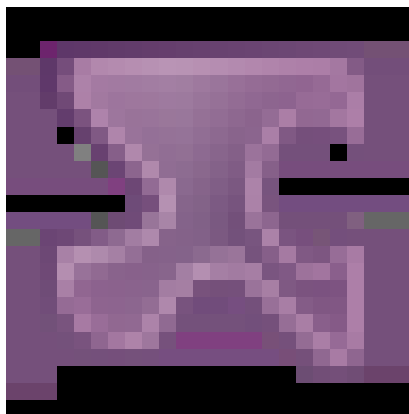

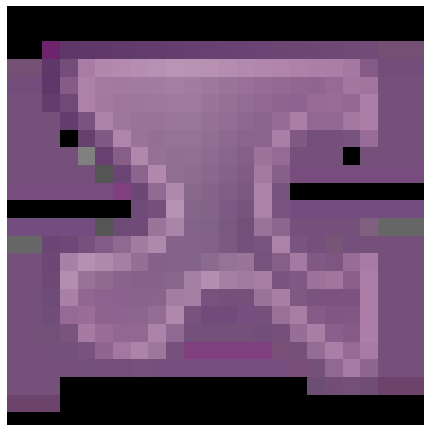
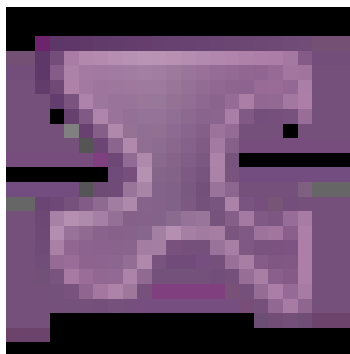
A fenti keresetekhez társuló heti munkaórák arányát tekintve 58,5% heti 40-50 órát, 30,4% heti 30-40 órát dolgozik. Mellékállással a megkérdezettek 29%-a rendelkezik (24 fő), akik közül 64% nyilatkozott úgy, hogy ehhez a munkához az a szakterület (vagy az ahhoz kapcsolódó) szükséges, amelyet a felsőoktatásban szerzett. 40%-uk szerint a másodálláshoz egyetemi (14%) vagy főiskolai (27%) diploma szükséges, ebből a munkából 90%-uk, maximum nettó 100 eFt-ot keres havonta.

Kíváncsiak voltunk az idegennyelvhasználatra a munka során, melyből az derült ki, hogy a válaszadók közül (21 fő) a legismertebb, leginkább beszélt angol nyelvet is csak 14% (3fő) használja napi rendszerességgel 43% (9 fő) soha. A többi európai idegennyelv használatának rendszeressége még csekélyebb (90%-ban nem használják soha).

Majd a jelenlegi főállásukkal kapcsolatos elégedettséget mértük fel, ahol kíváncsiak voltunk, hogy milyen feltételrendszer mentén dolgoznak a végzett hallgatók, és annak elemei mennyire megfelelőek számukra. Ezek az elemek például a végzett munka szakmai, tartalmi része, előmeneteli lehetőségek, személyi, tárgyi feltételek, elismertség/presztízs, jövedelem. A diagrammokról kiderül, hogy legkevésbé a munka presztízsével és a jövedelemmel, szakmai előmenetellel elégedettek a válaszadók, míg a szakmai tartalom az, amivel leginkább tudnak „azonosulni”. Összességében 77,5% elégedett, 22,5% elégedetlen a munkájával.

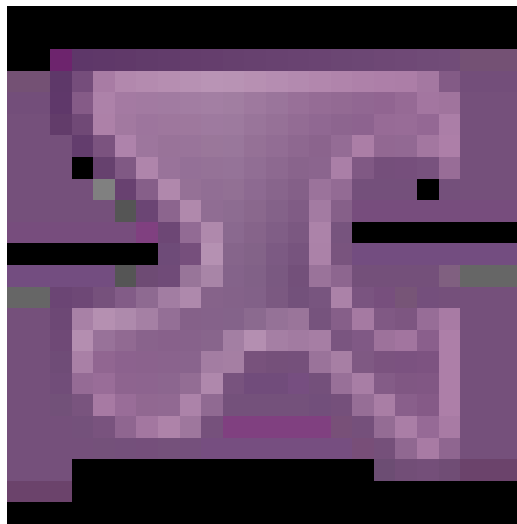

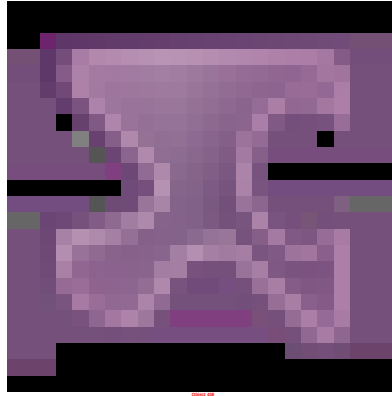
A végzett hallgatók családi körülményeit vizsgálta a következő kérdéssor.

Az ide felvételt nyert hallgatók 68%-a, 55 fő hagyományos 4 osztályos gimnáziumban érettségizett, 31% (25 fő) szakközépiskolában, 1% (1 fő) 6-8 osztályos gimnáziumban/kéttannyelvűben illetve 5 osztályos gimnáziumban, idegennyelvi előkészítő évvel.

A szülők iskolai végzettségét tekintve az apák 47,5%-a érettségi nélküliek, 38,7%-a érettségizett gimnáziumban, vagy technikumban, 11,2%-a egyetemi/főiskolai diplomával vagy tudományos fokozattal rendelkezik. Az édesanyák vonatkozásában az érettségit adó és érettségivel nem járó szintek nagyon hasonlóak: az érettségizetlen (42,5%) és az érettségizett (41,2%), míg felsőoktatásban többen végeztek, mint a férfi társuk (16,2%), mint az édesapák, így összességében a nők magasabban kvalifikáltak, mint a férjeik.

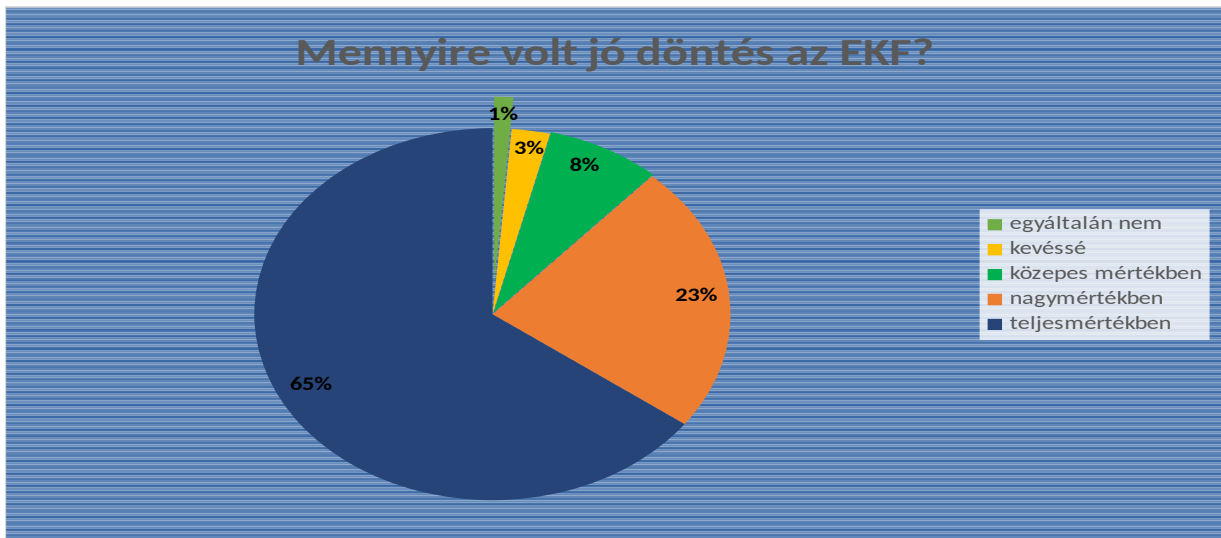
A család anyagi helyzetét a válaszadók 55,6%- átlagosnak, 16,4% az átlagosnál valamivel rosszabbnak, 21,5% az átlagosnál valamivel jobbnak, 6% az átlagosnál sokkal rosszabbnak, átlagosnál sokkal jobbnak egyikük sem ítélte meg.

Hogy a családban rendelkezik-e valaki hasonló végzettséggel a válaszadók 87,3%-a szerint ő az egyetlen az adott végzettséggel a családban. Azok közül, akiknél van hasonló végzettség ott 80%-ban (8 fő) csak a szülők között, 20%-ban (2 fő) szülők és nagyszülők között is.

Ezt követően a végzett hallgatók tanulmányokkal kapcsolatos véleményére voltunk kíváncsiak.

Az első kérdés arra próbál rávilágítani mennyire elégedett az iskola- és szakválasztásával, melyből az derül ki, hogy 72,7% nem változtatna, ha újra lehetősége volna intézményt, szakot, várost választania. 9% maradna az intézménynél, a városnál, de másik szakot végezne, 2,5% maradna az eredetileg választott szaknál, de nem ebben a városban/intézményben, 1,2% egyáltalán nem tanulna a felsőoktatásban. A végzettek 64,9%-a szerint teljes mértékben jó döntés az EKF, 23,3% szerint nagymértékben, 7,7% szerint közepes mértékben. Mindössze 2,5% vélekedik úgy, hogy kevésbé jó, 1,2% szerint egyáltalán nem volt jó döntés.

Kíváncsiak voltunk, hogy az adott szaknak milyen a megítélése az intézményen és a családon belül. Melyből az derült ki, hogy magasabb a tanulmányok elismertsége a családon belül, mint az intézményben. 3 adatot vontunk össze teljes mértékben, nagymértékben, közepes mértékben: ezek az adatok az intézményen belül összesen 73,3%-ot képviselnek, míg a családban 98,6%-ot. A szak elvégzéséhez szüksége tanulmányi leterheltségben a közepes, nagy és teljes mértékű leterheltség 77%-ot képvisel.

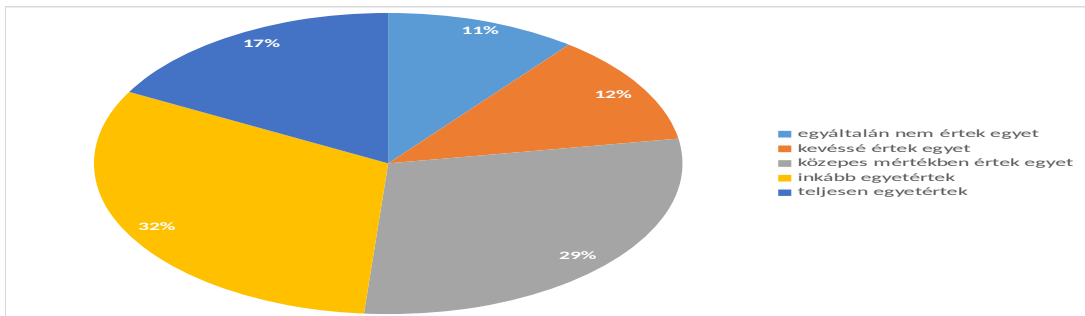
Az ezt követő kérdésblokkban a kompetenciákat és a megküzdési stratégiákat vizsgáltuk, ahol a különböző kérdésekre, 5 fokozatú skálán található értékek közül választhattak: 1=egyáltalán nem értek egyet, 5=teljes mértékben egyetértek az állítással.

A következő kérdések a megküzdési stratégiákra próbálnak rávilágítani, egyes állítások kapcsán 5 fokozatú skálán kellett jelölni, hogy mennyire tud azonosulni a kitöltő a kijelentéssel – az 1= egyáltalán nem értek egyet, 5= teljes mértékben egyetértek. Összesítettük a 4+5 skála eredményeit (a szabályok, a diploma esetében 1+2) és ebből az derül ki, hogy:

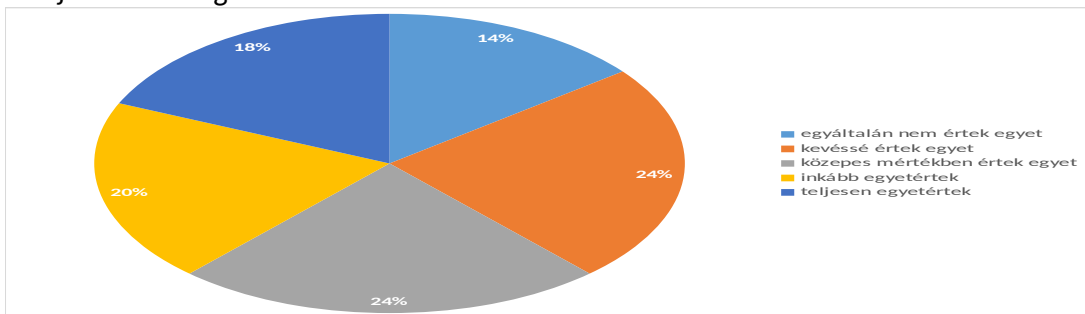
- A ma problémáira koncentrálnak a válaszadók 48,6%-a
- Csak magára számíthat 38,1% (az ezzel egyet nem értők aránya, ugyanennyi 38,1%)
- A jól tanulás sikerességét feltételezik 56,5%-nál
- A főiskolai szabályok nem nehezítik a tanulást 56,5%
- A főiskolai szabályokat betartják (hallgatók, oktatók egyaránt) 84%
- A főiskolai pozíciókat a szakmaiság dönti el 54,6%
- Tiszteli az oktatóit 93,4%
- Az előadások, foglalkozások lekötik a hallgatók 88,1%-át
- A tudás fontosabb, mint a diploma 81,3%
- Az érdemjegyek a tudást tükrözik 85,7%
- Az érvényesüléshez szükséges a jó fellépés 85,7%
- Naprakész információt kap 81,5%
- Gyakorlatorientált a képzése, annak tartalmával elégedett 53,9%
- Elméletorientált a képzése, annak tartalmával elégedett 62,6%
- Gyakorlati helyek kínálatával 22,2% elégedett

Az egyéb észrevételek között (5 db) megjelent a gyakorlatiasság hiánya (3), előadások on-line vagy offline rendszerben is hallgathatóak legyenek (2).

A jövőt nem látjuk előre, ezért a ma problémáit kell megoldanunk:

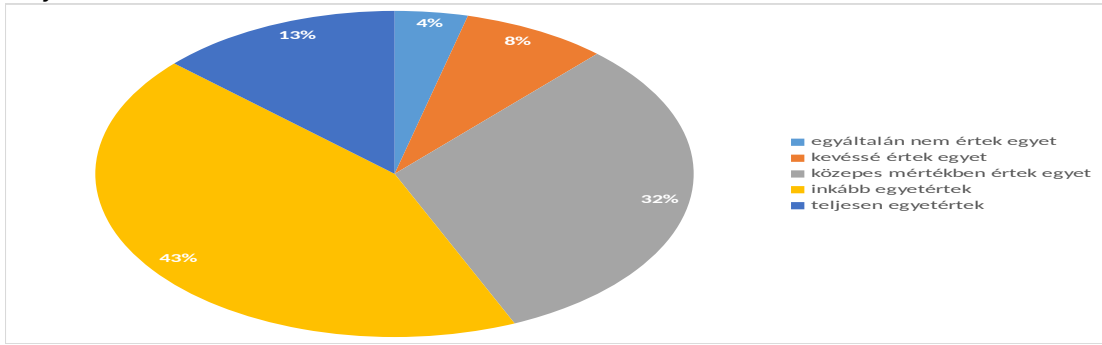

A bajban csak magamra számíthatok:

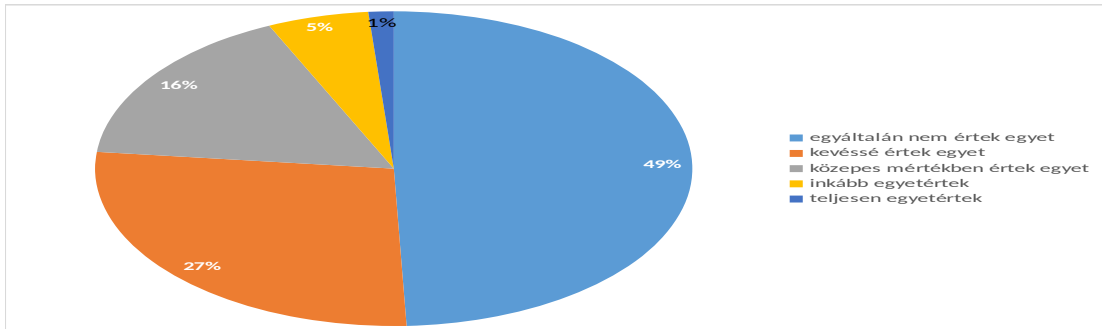

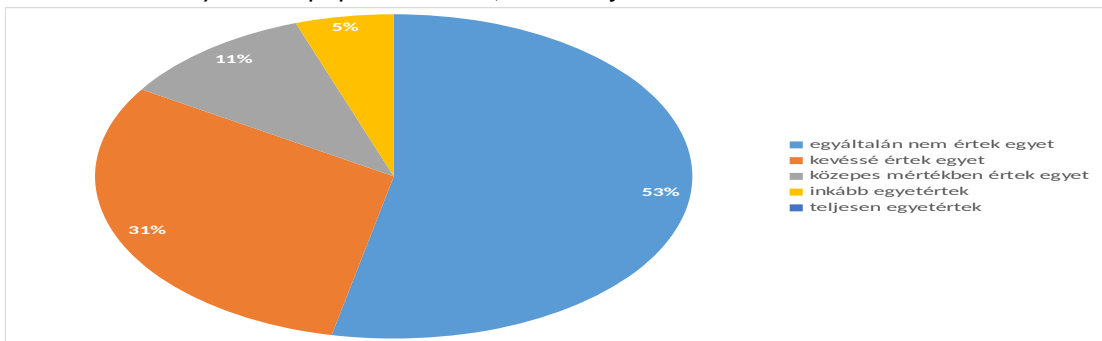
Ha jól tanulok sikeres leszek az életben:

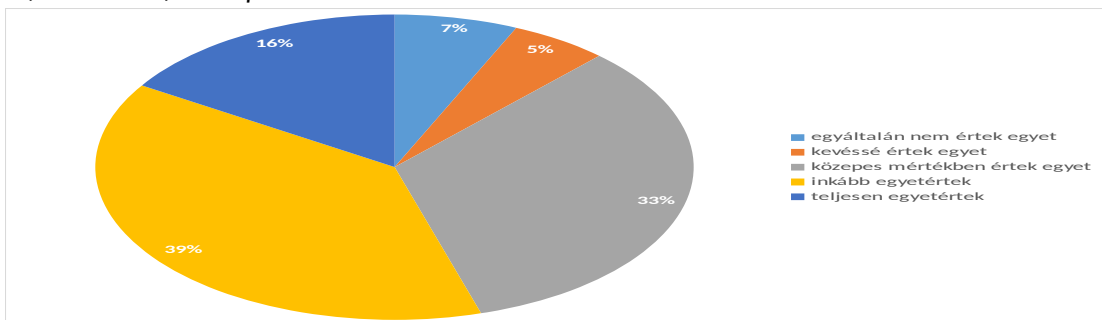
A főiskolai szabályok csak nehezítik a tanulást:

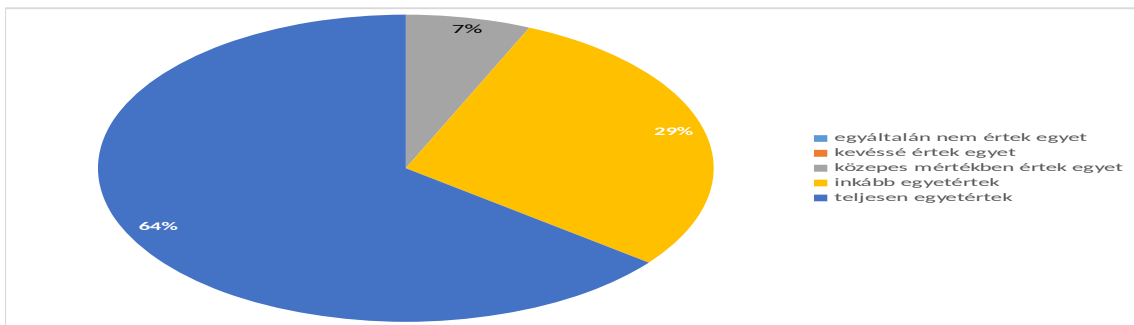
A főiskola szabályok csak papíron vannak, nem tartják be őket:

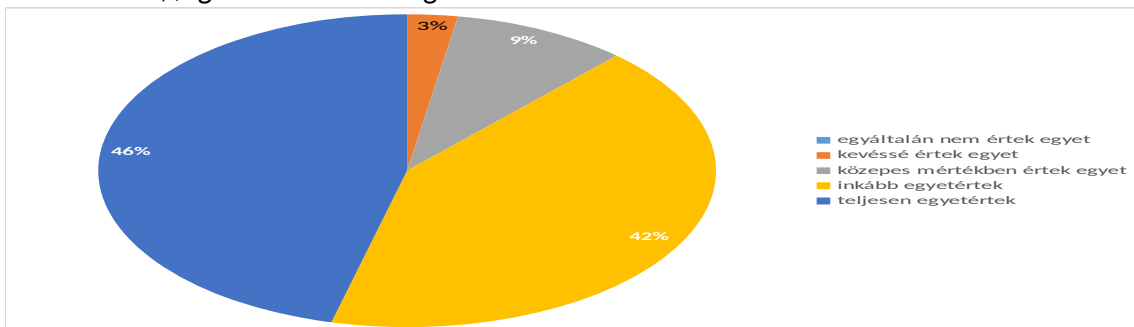
A főiskolán a fontos pozíciókat az arra alkalmas emberek töltik be:

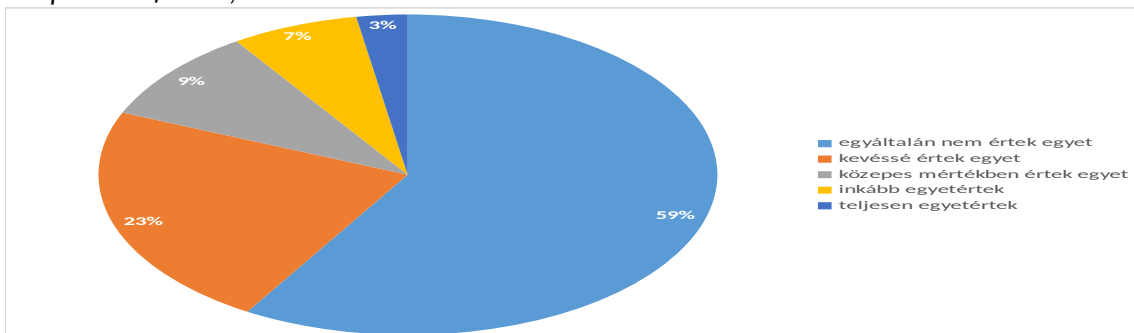
Az oktatóim többségét tisztellem:

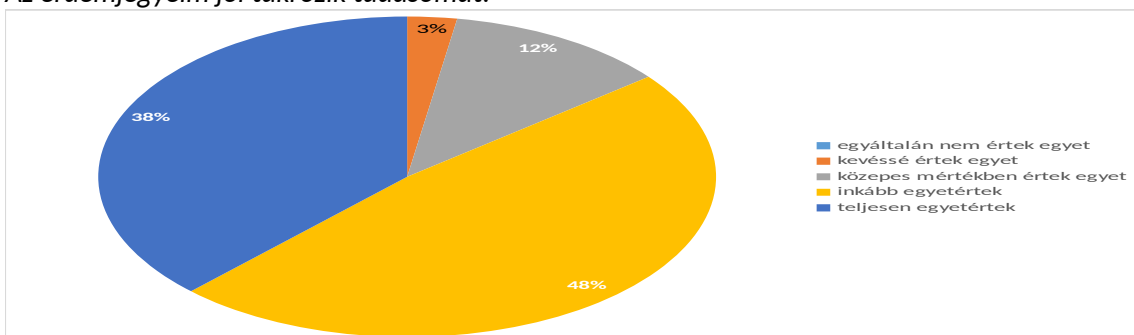
Az előadások, foglalkozások többsége leköti:

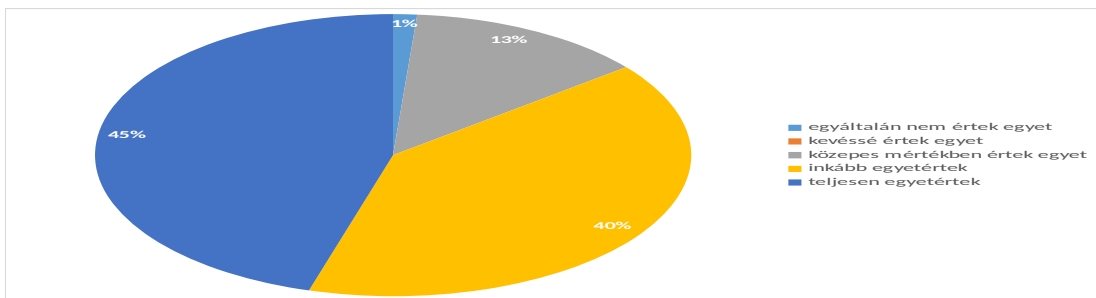
A diploma a fontos, nem a tudás:

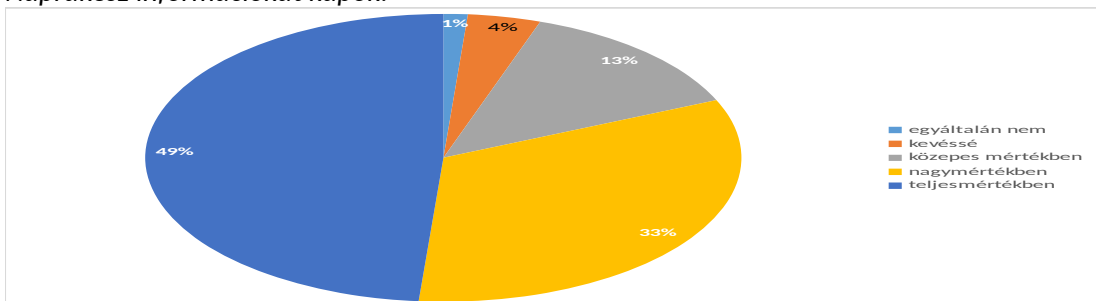
Az érdemjegyeim jól tükrözik tudásomat:

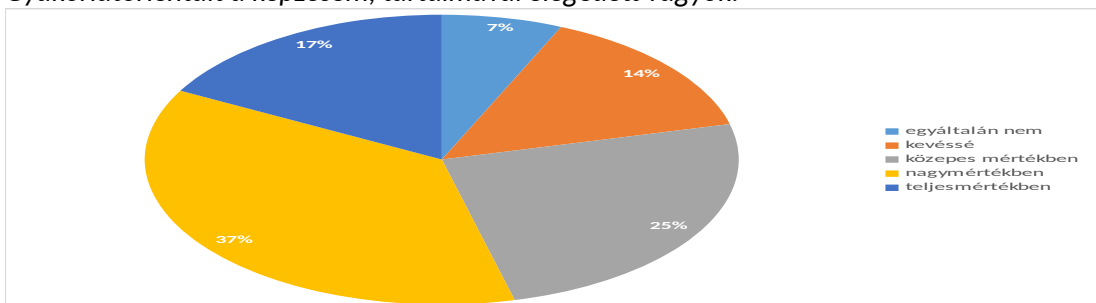
Az érvényesüléshez fontos a jó fellépés:

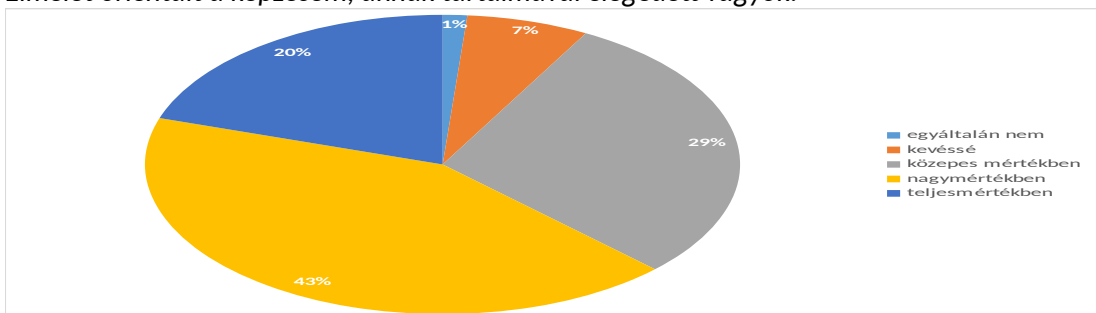
Naprakész információkat kapok:

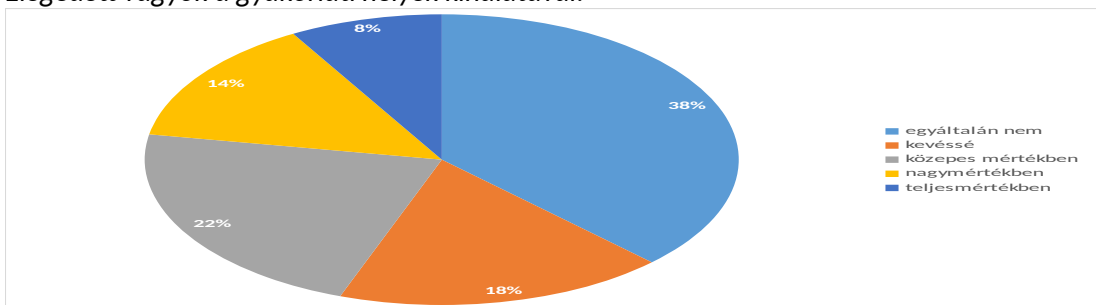
Gyakorlatorientált a képzésem, tartalmával elégedett vagyok:

Elmélet orientált a képzésem, annak tartalmával elégedett vagyok:

Elégedett vagyok a gyakorlati helyek kínálatával:

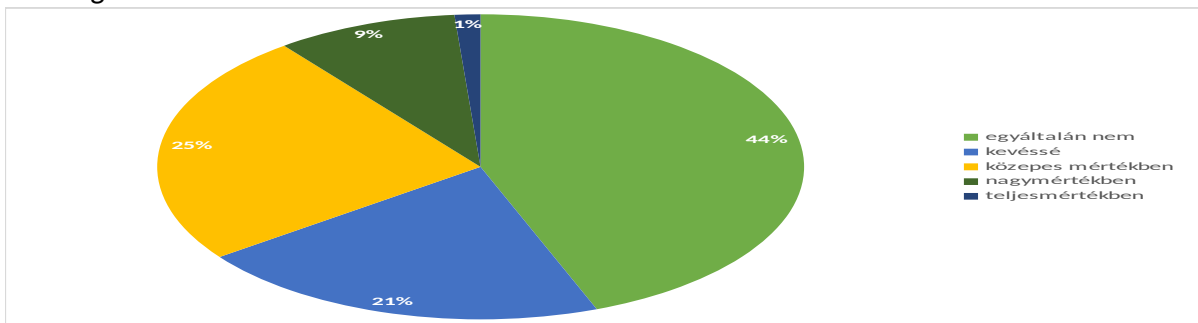

A fogyatékossgal élők aránya a válaszadók között 1% (1 fő). A kitöltők 24,6%-a szerint az intézmény megfelelően végzi a fogyatékkal élők igényeinek kezelését és a többség (75,3%) nem tudja, hogy hogyan kezeli ezt az intézmény.

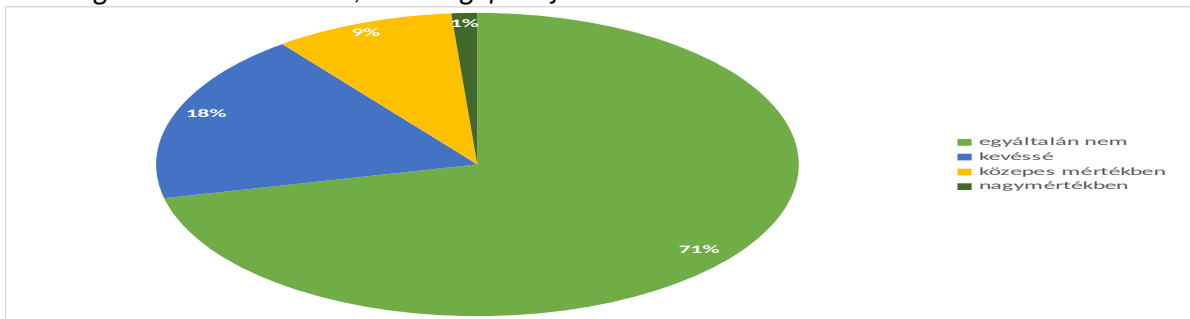
A végzett hallgatók 90,9% nem, 2,5%-a (2 fő) hátrányos helyzetűnek tartja magát, további 6,4% nem nyilatkozott a kérdésben, hogy szociálisan hátrányos helyzetűnek tartja-e magát.

A válaszadók számára leginkább elérhető az internet/a számítógép (egyáltalán nem okoz problémát 71%-nak) és a szálláshoz jutás (76%). A legnagyobb probléma a tandíj megfizetése (10,3% teljes mértékben, 16,8% nagymértékben), az utazás (10,3%). Egyéb problémaként az óraszervezést (csak szombati órák) és a TO hétvégi nyitvatartását említették.

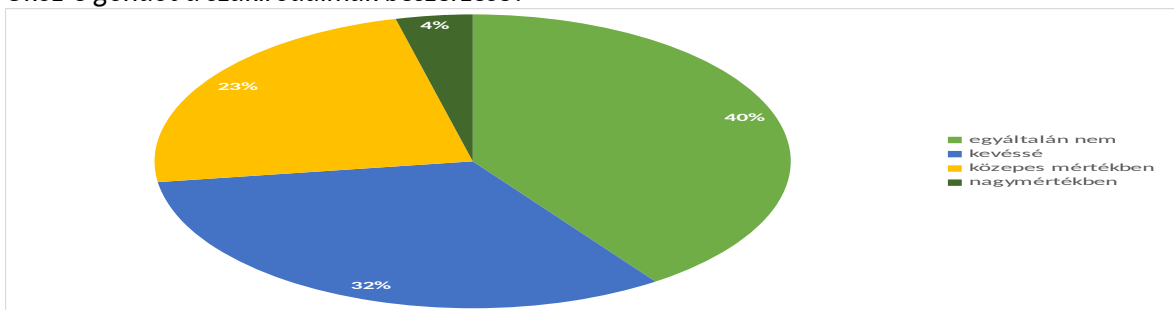
Okoz-e gondot az utazás?

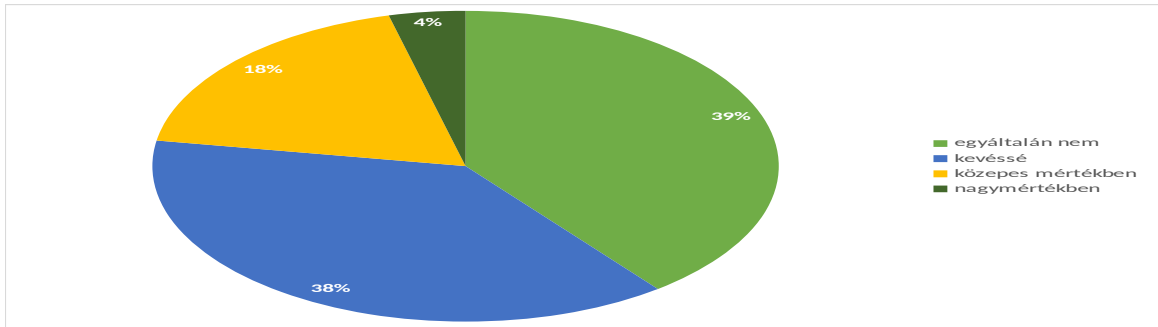
Okoz-e gondot az internethez, számítógéphez jutás?

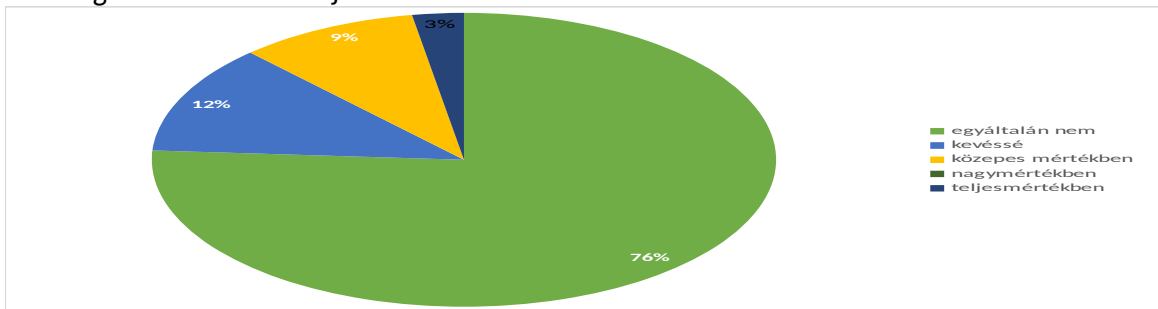
Okoz-e gondot a szakirodalmak beszerzése?

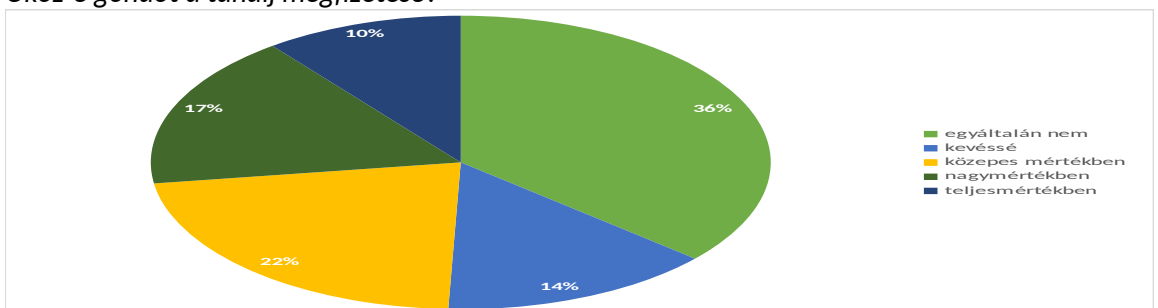
Okoz-e gondot az oktatási segédanyagok beszerzése?

Okoz-e gondot a szálláshoz jutás?

Okoz-e gondot a tandíj megfizetése?

A végzett hallgatók saját kompetenciáik tekintetében az alábbiak szerint mérik magukat (ide csak a nagymértékben, teljes mértékben jó kategóriákat összesítettük). Itt a leggyengébb pont a tárgyaló képes nyelvtudás használatának rendkívül alacsony szintje:

- szóbeli kommunikáció 79,2%,
- problémamegoldás 87%,
- konfliktuskezelés 72,3%,
- idegennyelven történő tárgyalókészség 12,9%
- szaktudás gyakorlati alkalmazása 88,3%
- informatikai ismeretek alkalmazása 57,1%

Ezeket a kompetenciákat a képzés szerintük a következő mértékben segíti (csak a nagymértékben kategóriát gyűjtöttük ki), ahol szintén a nyelvtudási kompetenciák fejlesztésének hiánya látható:

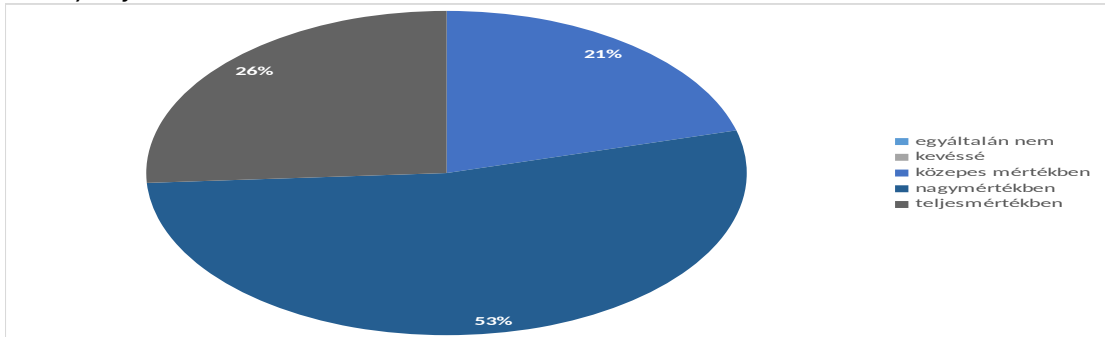
- szóbeli kommunikáció 27,2%,
- problémamegoldás 33,7%,
- konfliktuskezelés 22%,
- idegennyelven történő tárgyalókészség 0%
- szaktudás gyakorlati alkalmazása 37,6%

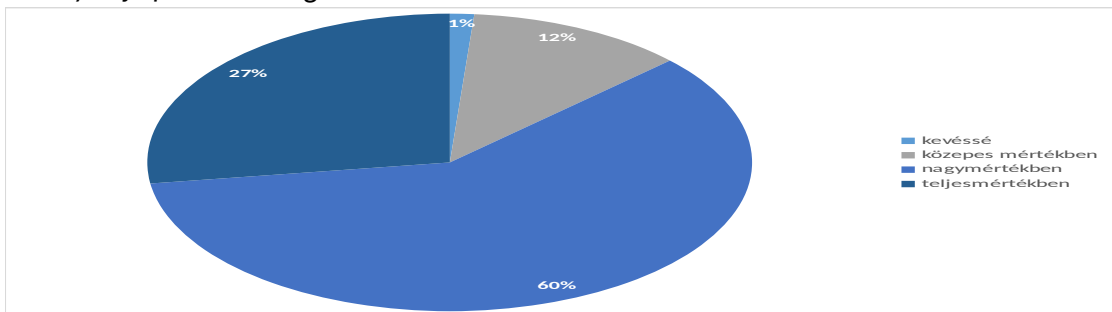
- informatikai ismeretek alkalmazása 15,5%
- megbízhatóság 23,3%
- önállóság 36,3%

Nem találtunk relevanciát az alacsonyszintű kompetencia és a képzés által nyújtott nagymértékű támogatás között.

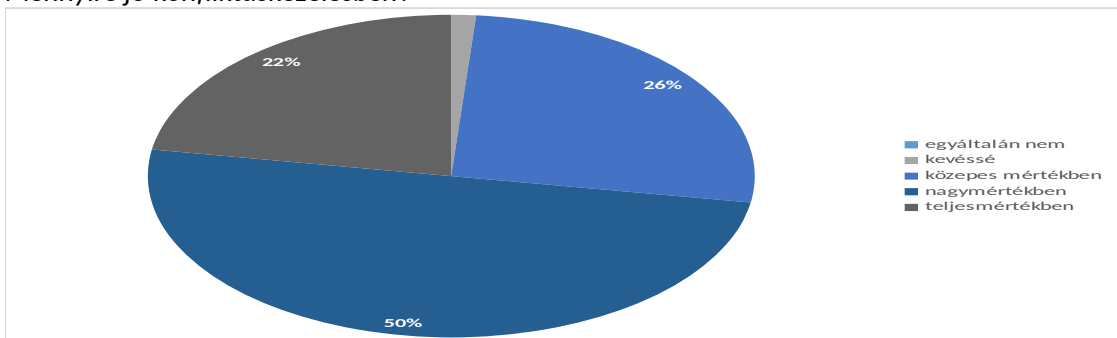
Mennyire jó szóbeli kommunikációban?

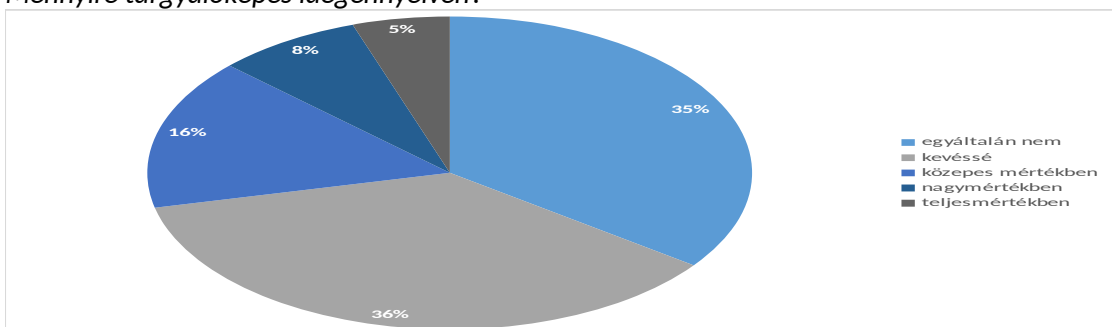
Mennyire jó problémamegoldásban?

Mennyire jó konfliktuskezelésben?

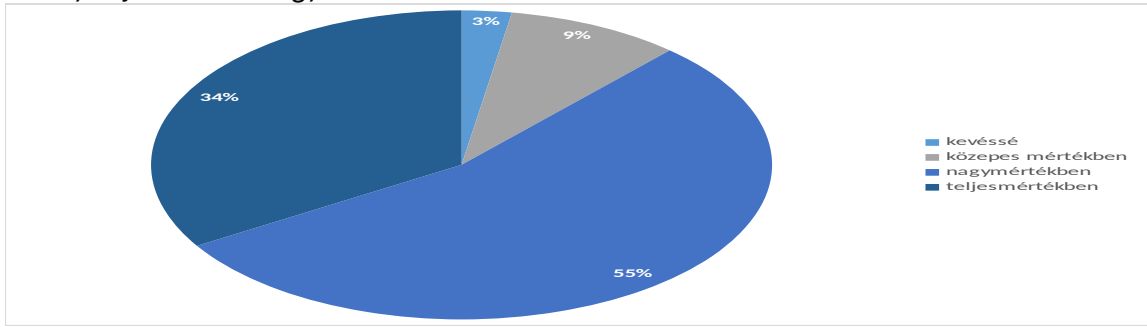

Mennyire tárgyalóképes idegennyelven?

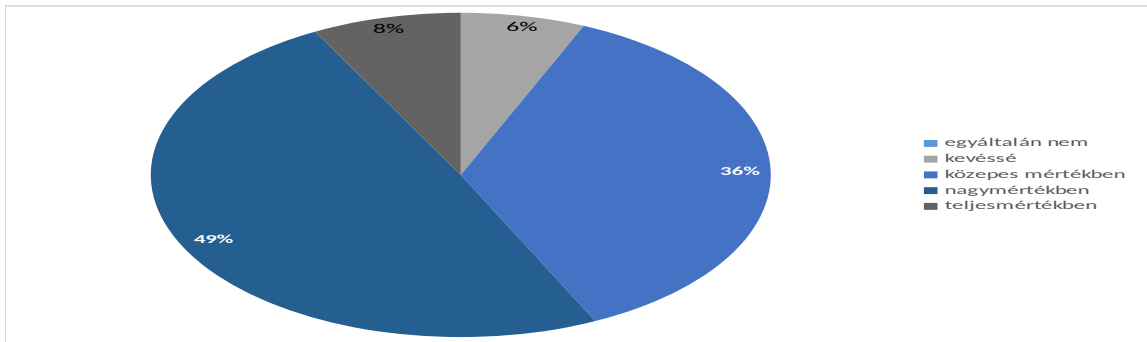

Mennyire jó szaktudása gyakorlati alkalmazásában?

Mennyire jó informatikai ismeretek alkalmazásában?

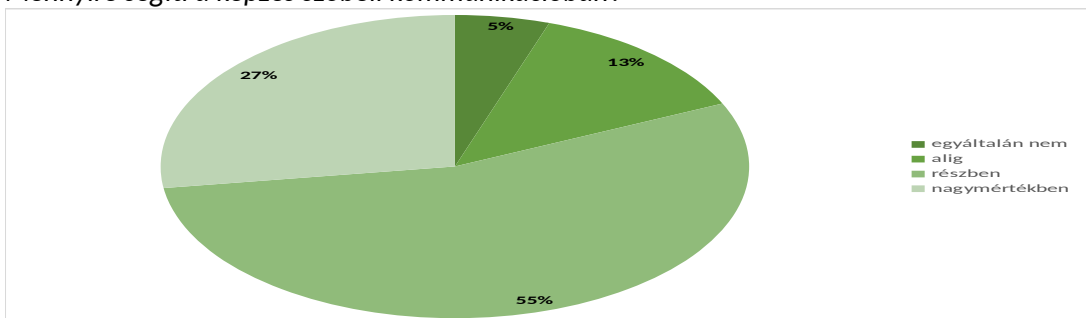

Majd arra voltunk kíváncsiak, hogy ezeket a kompetenciákat mennyire segíti az intézményben folyó oktatás. A képzés kompetenciákra gyakorolt hatása alapján a legfontosabb a szaktudás gyakorlati alkalmazása, az önállóság fejlesztése és a problémamegoldás fejlesztése. A legkevésbé az idegennyelvi kompetenciát (0%) és az informatikai ismeretek alkalmazását segíti.

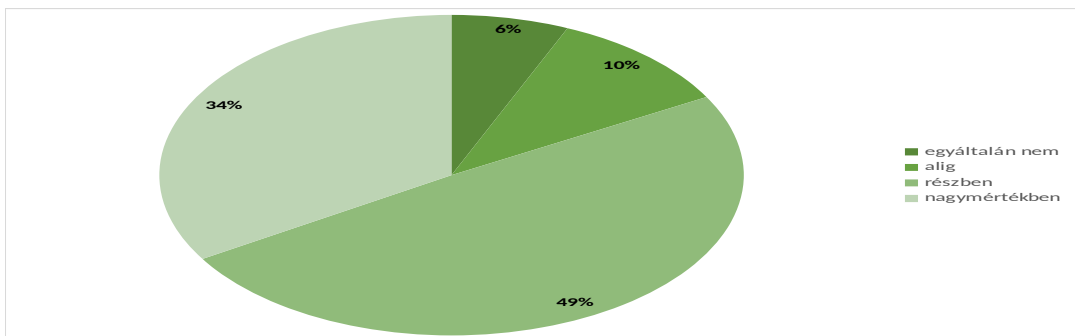
Részletesen:

- a szóbeli kommunikációban nagymértékben segít: 27,2%
- a problémamegoldásban nagymértékben segít: 33,7%
- a konfliktuskezelésben nagymértékben segít: 22%
- a tárgyalóképes idegennyelv tudását nagymértékben segíti: 0%
- a szaktudás gyakorlati alkalmazásában nagymértékben segíti: 37,6%
- az informatikai ismeretek alkalmazásában nagymértékben segíti: 15,5%
- a megbízhatóságot nagymértékben segíti: 23,3%
- az önállóságot nagymértékben segíti: 36,3%

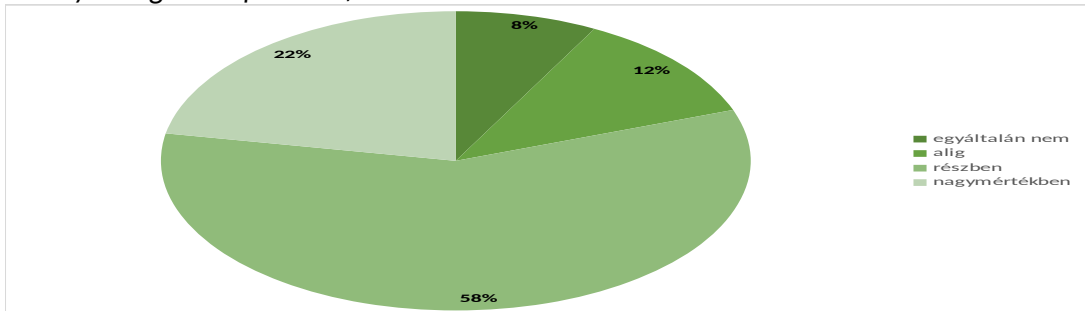
Mennyire segíti a képzés szóbeli kommunikációban?

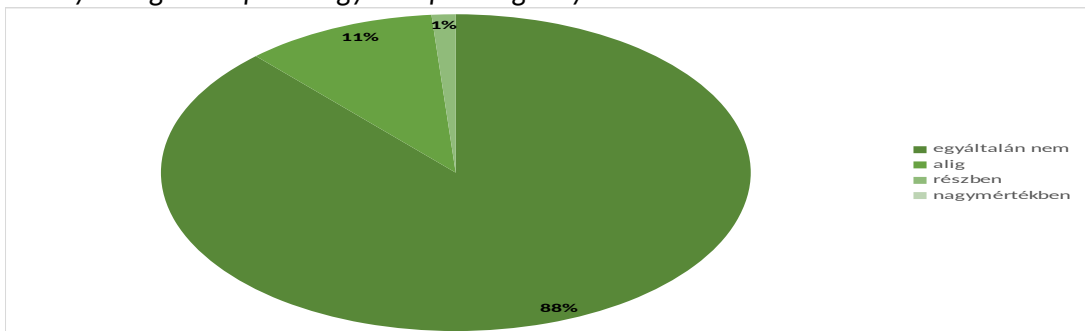
Mennyire segíti a képzés problémamegoldásban?

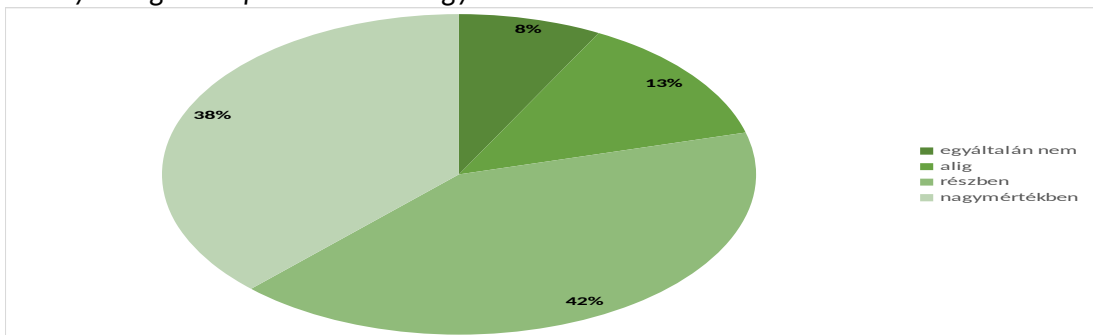
Mennyire segíti a képzés konfliktuskezelésben?

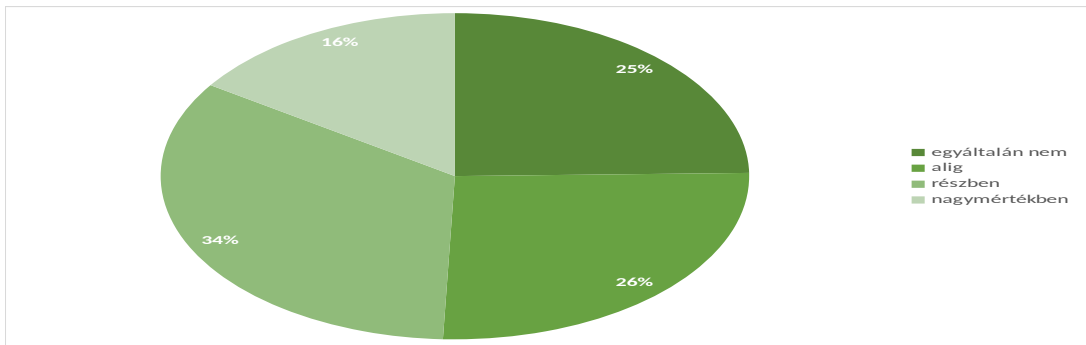
Mennyire segíti a képzés tárgyalóképes idegennyelv tudását?

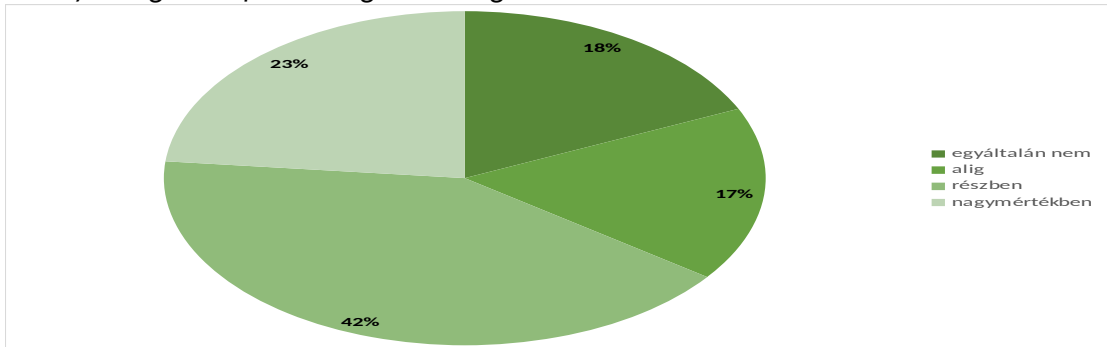
Mennyire segíti a képzés szaktudása gyakorlati alkalmazásában?

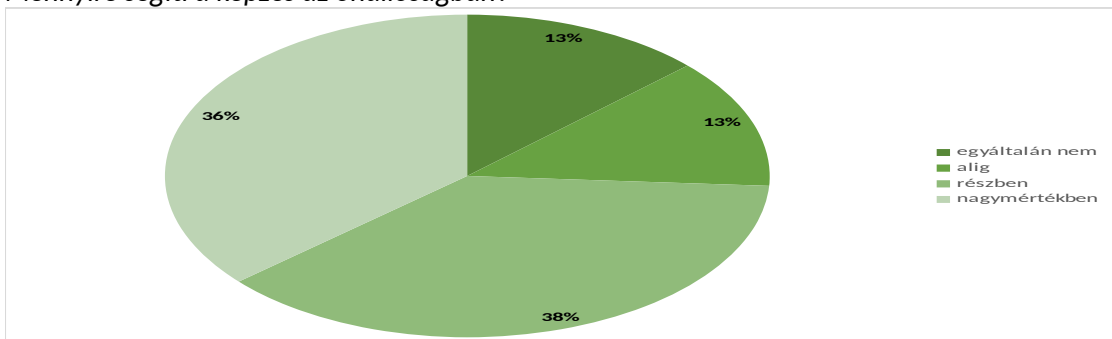
Mennyire segíti a képzés informatikai ismeretek alkalmazásában?

Mennyire segíti a képzés a megbízhatóságban?

Mennyire segíti a képzés az önállóságban?

Felsőfokú szakképzésen végzett hallgatók körében zajlott DPR kutatás 2016

Felsőfokú szakképzés

A lekérdezés 2016 októberében történt, és a 2011-ben, 2013-ban és 2015-ben végzetek körében zajlott, 2246 hallgató számára került kiküldésre. Az adott megkeresések kapcsán 2 évre összesíthetők az adatok: 32 db kitöltött kérdőívet kaptunk vissza ez rendkívül alacsony, 1,42%-os visszaküldési arányt mutat - ebből 2013-ban végzett 15 db, 2015-ben végzett 17 db van, 2011-ben végzett hallgatóktól nem kaptunk vissza kitöltött kérdőívet. Ebből teljes kitöltöttsége 16 kérdőívnek van, mely 37,2%-os arányt jelent, ez a kiküldött kérdőívek számához viszonyítva: 0,07%!!!

A válaszadók 46,8%-a 2015-ben, 53,1%-a 2013-ban szerezte meg szakirányú végzettségét.

A hallgatók összesített karonkénti megoszlása: BTK – 0 fő, TTK – 4 fő, GTK – 11 fő, TKTK – 3 fő, Comenius Kar – 0 fő.

Ezen alapinformációk birtokában nem tartottuk ésszerűnek a kérdőívek válaszainak elemzését, hiszen egészen bizonyos, hogy torzított eredmények születtek volna. Elmondhatjuk, hogy sajnos ez a lekérdezés nem volt sikeres.